

Den Europæiske Unions Tidende

C 349 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang

22. december 2010

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2010-2011

Mødeperioden fra den 9. til 11. marts 2010

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 131 E af 20.5.2010.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 9. marts 2010

2010/C 349 E/01	Forbrugerbeskyttelse Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forbrugerbeskyttelse (2009/2137(INI))	1
2010/C 349 E/02	SOLVIT Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om SOLVIT (2009/2138(INI))	10
2010/C 349 E/03	Beretning om konkurrencepolitikken 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om beretning om konkurrencepolitikken 2008 (2009/2173(INI))	16
2010/C 349 E/04	Resultattavlen for det indre marked Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om resultattavlen for det indre marked (2009/2141(INI))	25

Onsdag den 10. marts 2010

2010/C 349 E/05	EU 2020 - Opfølgning af Det Europæiske Råds uformelle møde den 11. februar 2010 Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om EU 2020	30
-----------------	--	----

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 349 E/06	Gennemførelse af Goldstone-rapportens anbefalinger om Israel/Palæstina Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelsen af Goldstone-henstillingerne om Israel/Palæstina	34
2010/C 349 E/07	Situationen for civilsamfundet og de nationale mindretal i Belarus Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om civilsamfundets og de nationale mindretals situation i Belarus	37
2010/C 349 E/08	Skat på finansielle transaktioner Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om skat på finansielle transaktioner	40
2010/C 349 E/09	Det fælles eurobetalingsområde Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA)	43
2010/C 349 E/10	Handelsaftale vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACTA) Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemsigtighed i og status for ACTA-forhandlingerne	46
2010/C 349 E/11	Forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om forordningen om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer	49
2010/C 349 E/12	Årsrapport om FUSP 2008 Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om årsrapporten 2008 fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) forelagt Europa-Parlamentet i medfør af del II, afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 (2009/2057(INI))	51
2010/C 349 E/13	Gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelse af den europæiske sikkerhedsstrategi og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (2009/2198(INI))	63
2010/C 349 E/14	Ikke-spredningstraktat Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om traktaten om ikke-spredning af kernevåben	77
Torsdag den 11. marts 2010		
2010/C 349 E/15	Cuba Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om situationen for politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba	82
2010/C 349 E/16	Investering i teknologi med lav CO ₂ -udledning Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om investering i udviklingen af teknologi med lav CO ₂ -udledning (SET-planen)	84
2010/C 349 E/17	Følgerne af stormen Xynthia i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om de alvorlige naturkatastrofer i den autonome region Madeira og virkningerne af stormen Xynthia i Europa	88

Tirsdag den 9. marts 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Forbrugerbeskyttelse

P7_TA(2010)0046

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forbrugerbeskyttelse (2009/2137(INI))

(2010/C 349 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2009 om overvågning af det indre markeds konsekvenser for forbrugerne: »Anden udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne« (KOM(2009)0025) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Anden resultattavle for forbrugermarkederne« (SEK(2009)0076),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2009 om håndhævelse af forbrugerlovgivningen (KOM(2009)0330),
 - der henviser til Kommissionens rapport af 2. juli 2009 om anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (»forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde«) (KOM(2009)0336),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2009 om en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager og forespørgsler fra forbrugere (KOM(2009)0346) og til det ledsagende udkast til Kommissionens henstilling (SEK(2009)0949),
 - der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 22. september 2009 om opfølgningen i de finansielle tjenesteydelser i detailleret på resultattavlen for forbrugermarkederne (SEK(2009)1251),
 - der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 om resultattavlen for forbrugermarkederne ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0024/2010),
- A. der henviser til, at resultattavlen for forbrugermarkederne (resultattavlen) og resultattavlen for det indre marked har til formål at få det indre marked til at fungere bedre og gøre det mere lydhørt over for, hvad borgerne forventer, og hvad der optager dem,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0540.

Tirsdag den 9. marts 2010

- B. der henviser til, at kommissionsformand Barroso i de politiske retningslinjer for den kommende Kommission opfordrer til en mere systematisk og integreret tilgang til færdiggørelsen af det indre marked, for eksempel gennem et markedsovervågningsinitiativ,
- C. der henviser til, at de 499 mio. forbrugere i EU er af central betydning for, at det indre marked kan fungere effektivt, og spiller en afgørende rolle med hensyn til at nå Lissabondagsordenens mål om at øge væksten, beskæftigelsen og konkurrencen, da forbrugsudgifterne skaber halvdelen af EU's velstand,
- D. der finder, at forbrugerpolitikken som led i post-Lissabonstrategien frem mod 2020 bør skræddersyes til at sikre en bæredygtig udvikling, der respekterer miljøet og tilgodeser det indre markeds sociale dimension,
- E. der påpeger, at et indre marked, som effektivt kan reagere på forbrugernes efterspørgsel, også er medvirkende til at skabe en mere innovativ og sund økonomi, da effektive og hurtigt reagerende forbrugermarkeder i hele økonomien er afgørende forudsætninger for konkurrenceevne og borgervelfærd,
- F. der finder, at et velfungerende indre marked bør tilbyde forbrugerne et bredt udvalg af kvalitetsvarer og -tjenesteydelser til konkurrencedygtige priser og samtidig sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse,
- G. der henviser til, at det er i deres rolle som forbrugere, de fleste EU-borgere oplever det indre marked i dagligdagen,
- H. der henviser til, at effektiviteten af forbrugerpolitikken vil blive styrket af, at forbrugerne og virksomhederne kender deres rettigheder og pligter i henhold til gældende lovgivning og er i stand til at gøre dem gældende i deres handelstransaktioner,
- I. der påpeger, at tillidsfulde, velinformerede og stærke forbrugere er en forudsætning for velfungerende markeder, eftersom forbrugerne belønner erhvervsdrivende, som driver en ærlig forretning og opfylder forbrugernes behov bedst muligt,
- J. der henviser til, at en aktiv forbrugerpolitik - ved at skabe oplyste og stærke forbrugere, som for deres vedkommende vil efterspørge kvalitetsprodukter og -tjenester - vil spille en vigtig rolle i bestræbelserne for at gøre EU til en konkurrencedygtig, dynamisk og innovativ aktør på globalt plan,
- K. der henviser til, at detailmarkedernes øgede kompleksitet, navnlig hvad angår detailmarkedet for tjenesteydelser, gør det stadig vanskeligere for forbrugerne at træffe et informeret valg, når de køber varer og tjenesteydelser,
- L. der finder, at en koordineret tilgang til forbrugeroplysning er nødvendig for at give forbrugerne den fornødne handlekraft i udøvelsen af deres rettigheder,
- M. der henviser til, at selv om forbrugerne har ret til erstatning, når de udsættes for ulovlige forretningsmetoder, er det i praksis er meget vanskeligt for dem at indbringe sådanne sager for retten på grund af høje omkostninger, lange og indviklede procedurer og de risici, der er forbundet med sagsanlæg,
- N. der henviser til, at resultattavlen viser, at kun 4 ud af 10 forbrugere synes, at det er let at løse konflikter med sælgere og leverandører gennem alternative tvistbilæggelsesordninger, og kun 3 ud af 10 synes, at det er let at gå rettens vej,
- O. der henviser til, at ca. halvdelen af de EU-forbrugere, som har indgivet en klage, ikke er tilfredse med den måde, deres klage er blevet behandlet på, og at kun halvdelen af dem har fulgt sagen op,

Tirsdag den 9. marts 2010

- P. der henviser til, at den økonomiske krise har øget presset på lavindkomstforbrugergrupper, som bruger størstedelen af deres indtægt på fødevarer og bolig, og at et voksende antal forbrugere som følge heraf bliver overforgældede,
- Q. der henviser til, at forbrugermarkedernes grænseoverskridende aspekt er i hastig vækst på grund af udviklingen inden for e-handel, men at forbrugerne stadig kun i begrænset omfang udnytter de fordele, som markedsintegration giver, hovedsagelig fordi de ikke føler sig overbevist om, at deres rettigheder vil blive beskyttet på samme måde, når de køber på tværs af grænserne, og fordi der hersker usikkerhed om retten til erstatning,
- R. der påpeger, at et højt forbrugerbeskyttelsesniveau er afgørende for udviklingen af den grænseoverskridende handel på et indre marked, der imødekommer forbrugernes behov,
- S. der henviser til, at forbrugermarkedernes stadig større grænseoverskridende dimension skaber nye udfordringer for de retshåndhævende myndigheder, som begrænses af nationale jurisdiktioner og den lovgivningsmæssige opsplitning,
- T. der finder, at Kommissionen og de nationale retshåndhævende myndigheder må øge indsatsen for at opnå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og give forbrugerne den tillid, som er nødvendig, for at de kan udnytte fordelene ved det indre marked fuldt ud,
- U. der påpeger, at EU's forbrugerbeskyttelsesregler ikke er til megen gavn, hvis de ikke omsættes, gennemføres og håndhæves korrekt på nationalt plan,
- V. det finder, at Kommissionen, så snart den nationale lovgivning er indført, bør bistå de nationale myndigheder aktivt med at anvende lovgivningen korrekt,
- W. der henviser til, at den nuværende økonomiske tilbagegang gør en stærk og konsekvent håndhævelse så meget desto vigtigere, da krisen gør forbrugerne mere sårbare, og en lav grad af overholdelse kan blive til yderligere skade for forbrugerne, samtidig med at de retshåndhævende myndigheder kan opleve et ekstra pres på deres ressourcer og må foretage en omhyggelig prioritering og maksimere virkningerne af deres aktiviteter,
- X. der henviser til, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter kan bidrage aktivt til en bedre gennemførelse og håndhævelse af forbrugerbeskyttelseslovgivningen ved fortsat at arbejde snævert sammen,

Indledning

1. mener, at udnævnelsen i 2007 af en særlig kommissær for forbrugerbeskyttelse og hendes store personlige engagement, betydelige åbenhed og meget proaktive indsats har bidraget til at fremme EU's forbrugerbeskyttelsespolitik og forbrugerspørgsmålene, hvilket er til stor gavn for EU's borgere;
2. frygter, at delingen af ansvaret for forbrugerspørgsmål mellem to kommissærers sagsområder kan føre til, at der fokuseres mindre på forbrugerne i den nye Kommission, og frygter ligeledes, at den nye organisatoriske struktur i de forskellige generaldirektorater kan føre til fragmentering eller indvirke negativt på sammenhængen i og effektiviteten af forbrugerpolitikken;
3. understreger, at forbrugerbeskyttelseshensyn efter Lissabontraktatens ikrafttræden og i henhold til artikel 12 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som indgår i de almindelige bestemmelser, skal inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Unionens politikker og aktiviteter; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at forbrugerinteresser integreres effektivt i alle EU-politikker, og til om fornødent i sine konsekvensanalyser at undersøge de mulige følger af alle nye retsakter og politikker, der direkte eller indirekte berører forbrugerne; opfordrer indtrængende de enkelte relevante generaldirektorater i Kommissionen til at offentliggøre en årlig rapport om, hvordan forbrugerpolitikken er integreret i deres respektive ansvarsområder;

Tirsdag den 9. marts 2010

4. understreger, at en aktiv forbrugerpolitik er nødvendig, for at borgerne kan få fuldt udbytte af det indre marked; mener, at en aktiv forbrugerpolitik i lyset af den aktuelle økonomiske krise er så meget desto vigtigere for at understøtte den socialpolitiske kamp mod den voksende ulighed og beskytte sårbare forbrugere og lavindkomstgrupper;

5. understreger, at forbrugerne bør kunne træffe informerede valg uden at blive udsat for psykologisk manipulation af producenter, der fremsætter tendentiøse eller usande påstande om deres varer, idet dette motiverer de erhvervsdrivende til at konkurrere om at forbedre kvaliteten af de varer og tjenesteydelser, som de leverer, og holde priserne på et konkurrencedygtigt niveau;

6. er overbevist om, at en ansvarlig holdning fra erhvervslivets side, kendetegnet ved respekt for princippet om virksomheders sociale ansvar, konkurrencereglerne og forbrugernes økonomiske interesser, vil bidrage til at øge tilliden hos forbrugerne;

7. gentager, at forbrugerorganisationerne spiller en vigtig rolle i bestræbelserne for at gøre offentlige myndigheder opmærksom på de problemer, som forbrugerne oplever i hverdagen, og at de bør optimere de instrumenter, de råder over, for at sætte dem i stand til at handle mere effektivt på EU-plan og nationalt plan; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at forbrugerorganisationerne i passende omfang høres i alle faser af beslutningsprocessen og ved omsætningen og gennemførelsen af forbrugerlovgivning;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke forbrugerbevidstheden og -uddannelsen for at styrke forbrugernes handlekraft i hele livet; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at især unge forbrugere modtager klare og forståelige oplysninger om produkter og serviceydelser, der er rettet mod dem; opfordrer navnlig medlemsstaterne til at inddrage forbrugeraspektet i deres nationale læseplaner på alle undervisningsniveauer for at give børnene de færdigheder, der er nødvendige for at træffe komplekse beslutninger senere i livet, og til at overveje at indføre uddannelsesprogrammer for forældre og voksne forbrugere, med det langsigtede mål at udvikle og konsolidere forbrugernes bevidsthed; påpeger, at disse programmer skal være gearret til de uddannelsesmæssige krav og de studerendes evner på de enkelte niveauer, samtidig med at de gør brug af moderne undervisningsmetoder, der bygger på erfaringer og eksempler fra det virkelige liv; minder om, at oplyste forbrugere, som kender deres rettigheder og ved, hvor de skal henvende sig, når reglerne ikke overholdes, også er en vigtig forudsætning for, at overtrædelser kan opdages;

9. understreger nødvendigheden af at fremme et bæredygtigt forbrug og betoner, at tjenesteydere og detailhandlere skal uddannes i og oplyses bedre om begrebet bæredygtigt forbrug, således at de kan indrette deres adfærd herefter;

10. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte en målrettet kommunikationsstrategi med henblik på at gøre EU's borgere opmærksomme på de risici, de udsætter sig for, og deres rettigheder som forbrugere, navnlig ved at oprette brugervenlige internetportaler, arrangere oplysningskampagner og etablere informationskontorer på lokalt, regionalt og nationalt plan; understreger, at det er nødvendigt at anvende særlige kommunikationskanaler for at nå ud til de mest sårbare forbrugere, samtidig med at pålideligheden, troværdigheden og uvildigheden hos de organer, der skal varetage forvaltningen og organiseringen af kommunikationsmidlerne, skal være sikret;

Resultattavlen for forbrugermarkederne

11. bekræfter, at resultattavlen er et vigtigt redskab til en forbedret overvågning af forbrugermarkederne og med henblik på at tilvejebringe elementer, der kan anvendes til at sikre en bedre politik og regulering, ligesom den kan anvendes til at vise borgerne, at der rent faktisk tages hensyn til deres ønsker;

12. anser resultattavlens fem hovedindikatorer - klager, priser, tilfredshed, skift af leverandør og sikkerhed - for at være vigtige for identifikationen af de markeder, hvor der er størst risiko for funktionssvigt til skade for forbrugernes økonomiske og sociale interesser; mener imidlertid, at der også skal tages andre kriterier i brug, der kan gøre det muligt at måle, om varer og tjenesteydelser stemmer overens med målet om bæredygtig udvikling;

Tirsdag den 9. marts 2010

13. finder, at selv om de fem indikatorer ikke dækker alle aspekter af forbrugermiljøet, udgør de et tilstrækkeligt grundlag for at fastlægge prioriteringer og drage konklusioner om, hvorvidt det er nødvendigt med en yderligere analyse, forudsat at de data, som medlemsstaterne indsender, er fyldestgørende og umiddelbart sammenlignelige;

14. mener, at det eksisterende vidensgrundlag for så vidt angår klager, priser, tilfredshed, skift af leverandør samt sikkerhed endnu ikke er tilstrækkeligt til at kunne udarbejde et solidt vidensgrundlag på forbrugerområdet; understreger, at der derfor skal ske en yderligere udvikling af indikatorerne, ligesom dataindsamlingen skal ske under hensyntagen til forskellene mellem de nationale systemer;

15. foreslår, at Kommissionen, når først de fem hovedindikatorer og den hertil knyttede metodologi er blevet tilstrækkeligt udviklet til at kunne levere resultater af høj kvalitet, bør overveje at udvide resultattavlen med nye langsigtede indikatorer i fremtiden vedrørende f.eks. markedsandele, kvalitet, reklame, tilbuds gennemskuelighed og sammenlignelighed, indikatorer vedrørende retshåndhævelse, forbrugerindflydelse samt sociale, miljømæssige og etiske aspekter samt indikatorer til måling af henholdsvis erstatnings- og skadesomfang for forbrugere; mener imidlertid, at dette bør ske gradvis for at sikre en overskuelig og forståelig resultattavle og med henblik på at sikre en mere overordnet tilgang til forbrugerbeskyttelse samt sætte forbrugerne i stand til at udnytte fordelene ved det indre marked;

16. gentager, at resultattavlen, for at gøre det muligt at udpege de mest problematiske markeder og danne grundlag for en mere detaljeret sektorspecifik analyse, bør omfatte de vigtigste kategorier af forbrugsudgifter, navnlig i forbindelse med problemer, som synes at være fælles for forskellige markeder; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre tilstrækkelig finansiering og personale til yderligere udvikling af resultattavlen;

17. er klar over, at forbrugerne er mindre tilfredse og har større problemer med tjenesteydelser end med varer, hvilket delvis afspejler, at spørgsmålet om kontraktforhold og levering er mere komplekst ved tjenesteydelser end i forbindelse med varer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre tilbundsående analyser af alle de sektorer, som ifølge resultattavlen har problemer; opfordrer den også til at sikre, at sådanne tiltag i relevant omfang følges op med specifikke lovgivningsinitiativer og politiske henstillinger til medlemsstaterne, samt melde tilbage herom til Parlamentet;

18. glæder sig over den interesse og kvalitetsprægede indsats, Kommissionen har lagt i sin undersøgelse om finansielle tjenesteydelser i detailledet, offentliggjort som en opfølgning på resultattavlen; noterer sig de problemer, der er identificeret på området for finansielle tjenesteydelser, og som er yderligere forværret af den finansielle krise; glæder sig især over de afsløringer, der er gjort gennem denne undersøgelse, for eksempel om de store problemer, der gør sig gældende med hensyn til gennemsigtheden og sammenligneligheden af omkostningerne på de løbende poster i EU; mener, at alle nødvendige konklusioner skal drages for så vidt angår behovet for en bedre regulering af denne sektor;

19. påpeger, at selv om forbrugerklager er vigtige for at afsløre markedssvigt, betyder manglende klager ikke altid, at markerne fungerer godt, da forbrugerne i nogle medlemsstater er mindre tilbøjelige til at klage på grund af andre forbrugertraditioner eller opfattelser af sandsynligheden for at få medhold; påpeger samtidig, at et stort antal klager i en enkelt medlemsstat ikke nødvendigvis skal tolkes som et tegn på et dårligt fungerende marked, men kan skyldes, at man råder over effektive organer til behandling af klager, eller at der netop har været gennemført en informationskampagne om forbrugerrettigheder;

20. konstaterer, at der findes over 700 tredjepartsorganisationer, som indsamler forbrugerklager i EU, men at ordningerne herfor varierer betragteligt, og at relativt få af disse organisationer indsamler data om de emner og sektorer, klagerne vedrører; mener, at selv om dette kan være tilstrækkeligt, hvis man blot ønsker at give råd eller informationer, er det på ingen måde tilfredsstillende, hvis man vil identificere potentielle markedssvigt ud fra et forbrugerperspektiv; opfordrer derfor alle klageorganer til at vedtage en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager fra forbrugere og tilskynder dem til at aflægge rapport om klagedata svarende til alle - anbefalede og frivillige - oplysninger, som Kommissionen har foreslået i sit udkast til henstilling; mener, at udarbejdelsen af en harmoniseret metode vil give medlemsstaterne mulighed for at indsamle mere meningsfulde data og danne sig et mere fuldstændigt billede af de nationale forbrugermarkeder og i forlængelse heraf gøre det muligt at etablere en EU-dækkende database, som kan danne grundlag for sammenligninger af forbrugerproblemer i hele EU;

Tirsdag den 9. marts 2010

21. gør opmærksom på, at analysen af de foreliggende prisdata viser uforklarlige forskelle på tværs af grænserne for en række varer og tjenesteydelser; mener, at prisforskelle, selv om de ofte hænger sammen med forskelle i efterspørgsel, omkostningsniveau, afgifter eller omkostningsstruktur, også ofte er et tegn på en fragmentering af det indre marked eller markedssvigt; mener, at det, hvis prisen på en given vare er højere end et benchmark, er nødvendigt at se på forholdet mellem importpriser og forbrugerpriser og nøje undersøge årsagerne til forskellige prisniveauer;

22. mener, at de foreliggende prisdata ikke er tilstrækkelige til en forsvarlig overvågning af det indre marked, og opfordrer de nationale statistiske organer og Eurostat til at arbejde sammen med Kommissionen om at stille flere data til rådighed og at arbejde videre på metoden til indsamling af gennemsnitlige priser for sammenlignelige og repræsentative varer og tjenesteydelser; minder i denne forbindelse om nødvendigheden af, at de nationale statistiske organer validerer og i større omfang deltager i indsamlingen af data om, og beregningen af, gennemsnitspriser; understreger, at tilvejebringelse af mere gennemskuelige prisdata vil give forbrugerne større tryghed og vise dem, at de spørgsmål, de lægger vægt på i dagligdagen, bliver taget alvorligt;

23. anerkender, at forbrugertilfredshed er en vigtig indikator for at forstå, hvor godt eller dårligt markerne fungerer for forbrugerne; anmoder Kommissionen om at arbejde videre på metoden og måleteknikkerne til gennemførelse af undersøgelser af forbrugernes tilfredshed og om at inddrage flere sektorer i fremtiden;

24. er af den opfattelse, at muligheden for at skifte leverandør udgør et vigtigt aspekt af konkurrencen i en markedsøkonomi; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at lette leverandørskift inden for alle vigtige tjenester i detailledet;

25. bemærker, at undersøgelser tyder på, at forbrugernes tillid til produktsikkerhed generelt er høj, selv om forbrugernes opfattelse af sikkerhed varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at forbedre de aktuelt tilgængelige data om sikkerheden ved forbrugerprodukter, der hovedsagelig indsamles på grundlag af indberettede uheld og skader som følge af defekte varer eller gennem ordningerne for notifikation af farlige produkter; understreger navnlig nødvendigheden at holde øje med sikkerheden ved legetøj;

26. opfordrer med henblik på forbedringen af forbrugerbeskyttelsen indtrængende alle medlemsstaterne til systematisk at indsamle og udarbejde lister over ulykkes- og skadestilfælde i en fælles database;

27. bemærker, at udbredelsen af aktiviteter på tværs af grænserne fortsat varierer markant i EU, og selv om det gennemsnitlige forbrug ved køb på tværs af grænserne er stort (737 EUR pr. person pr. år), sælger det store flertal af detailhandlere (75 %) kun til forbrugere i deres eget land, mens kun en fjerdedel af EU's forbrugere køber på tværs af grænserne; mener, at større forbrugertillid vil øge niveauet for handel på tværs af grænserne betydeligt, selv om der findes en række strukturelle barrierer som f.eks. sprog, afstand og variationer i forbrugerbeskyttelseslovgivningen; finder, at udviklingen af den grænseoverskridende handel ikke bør medføre mindre regulering, idet det tværtimod gør det endnu mere nødvendigt at opretholde et optimalt forbrugerbeskyttelsesniveau i EU;

28. noterer sig, at køb på nettet bliver stadig mere almindeligt, men at e-handel på tværs af grænserne ikke udvikler sig så hurtigt som handelen på hjemmemarkedet; anmoder Kommissionen om i fremtidige resultattavler at medtage flere fuldstændige data om det reelle niveau for grænseoverskridende salg og de problemer, som forbrugerne støder på ved grænseoverskridende handel;

29. bemærker, at godt halvdelen af EU's forbrugere (51 %) føler sig tilstrækkelig beskyttet af de eksisterende forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, at over halvdelen (54 %) mener, at de offentlige myndigheder beskytter deres rettigheder godt, og at lidt flere (59 %) mener, at sælgere og leverandører respekterer deres rettigheder;

30. understreger, at næsten en tredjedel (30 %) af de forbrugere i EU, der har foretaget fjernkøb via internet, telefon eller postordre, oplyser, at de har oplevet leveringsproblemer; bemærker dog, at 9 ud af 10 af de forbrugere, der har ønsket at returnere en vare eller hæve en kontrakt inden fortrydelsesfristens udløb, har haft held hermed;

Tirsdag den 9. marts 2010

31. minder om, at flere medlemsstater har udviklet redskaber, såsom prisobservationsorganer, til overvågning af deres nationale markeder set ud fra et forbrugersynspunkt eller omfattende klagesystemer med henblik på udformning af politikker, mens andre medlemsstater ikke anvender data til at overvåge forbrugermarkederne og har problemer med indsamling af dataene; understreger, at det af denne grund er nødvendigt at udveksle bedste praksis mellem medlemsstaterne;

32. understreger, at en betydelig tilførsel af data fra de nationale statistiske organer og Eurostat, såvel som et tæt samarbejde mellem disse organer, Kommissionen, politikere inden for forbrugerområdet, nationale retshåndhævelsesmyndigheder og forbruger- og erhvervsorganisationer vil være afgørende for at sikre kvaliteten og fuldstændigheden af dataene og for at kunne videreudvikle det nødvendige vidensgrundlag; opfordrer Eurostat, medlemsstaterne og alle aktører til at tage skridt til at lette dette samarbejde;

33. er af den opfattelse, at markedsrelevante data kan spille en afgørende rolle som drivkraft for både innovationen og konkurrenceevnen; understreger derfor betydningen af resultattavlen som et redskab, der gør det muligt at indkredse forbrugernes præferencer og krav; bemærker, at disse data kan stimulere innovationen ved at give virksomheder et incitament til at bevæge sig ind på nye markeder og ved at lægge pres på firmaer, så de forbedrer deres produkter og ydelser;

34. mener, at resultattavlen, så snart den er understøttet af pålidelige og let sammenlignelige data fra de 27 medlemsstater, bør fungere som en righoldig kilde til sammenlignelige data til brug for de nationale politiske beslutningstagere inden for konkurrencepolitik, forbrugerpolitik og andre politikområder og bør bidrage til, at de på nationalt plan kan udpege de markeder, der ikke fungerer godt for forbrugerne;

35. opfordrer Kommissionen til at indføre benchmarking af forbrugermiljøet i de enkelte medlemsstater under hensyntagen til variationer i forbrugerlovgivning og forbrugertraditioner; gentager, at sammenligning af det indre markeds konsekvenser for forbrugerne mellem medlemsstaterne og benchmarking af forbrugerforhold i hele EU bidrager til at udpege bedste praksis og i sidste ende sikre et indre marked, der fungerer for forbrugerne;

36. opfordrer alle medlemsstater til årligt at foretage en bredt anlagt gennemgang af markederne for at udpege de markeder, som fungerer dårligt for forbrugerne, og til at forelægge fuldstændige data, således at Kommissionen kan overvåge og sammenligne forbrugernes problemer på det indre marked;

37. fastholder, at resultattavlen ikke alene skal anvendes til at skabe en bedre forbrugerpolitik, men også skal anvendes inden for alle andre politikker, der har betydning for forbrugerne, hvorved det sikres, at forbrugerinteresser integreres bedre i alle EU-politikker og at målet om bæredygtig udvikling integreres i forbrugerbeskyttelsespolitikken; understreger, at resultattavlen også skal stimulere en mere generel debat om forbrugerpolitiske spørgsmål;

38. anmoder Kommissionen om, med medlemsstaternes medvirken, at udarbejde en strategi for, hvordan resultattavlen bedre kan formidles til et bredere publikum, bl.a. ved at sikre, at den er let tilgængelig og synlig på relevante websteder, og om at øge kendskabet til den blandt medier, nationale myndigheder, forbrugerorganisationer og andre aktører; mener, at det er nødvendigt at vedblive med hvert år at offentliggøre resultattavlen i en brochure, der er tilgængelig på alle officielle EU-sprog; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i tilstrækkeligt omfang at udbrede kendskabet i den europæiske offentlighed til »eYouguiden«, der er et websted, som Kommissionen specifikt har udviklet som en vejledning i borgernes rettigheder;

Håndhævelse af forbrugerlovgivningen

39. bifalder de fem prioriterede indsatsområder, som Kommissionen har udpeget i sin meddelelse om håndhævelse af forbrugerlovgivningen;

40. understreger, at effektiv gennemførelse og håndhævelse af EU's forbrugerbeskyttelsesregler er befordrende for forbrugernes tillid og virker afskrækkende over for virksomheder, som søger at unddrage sig reglerne; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge og hjælpe medlemsstaterne, når de omsætter og gennemfører EU's forbrugerlovgivning; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til med hjemmel i artikel 169 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at udforske mulighederne for at give forbrugerbeskyttelsespolitikken mere gennemslagskraft gennem tiltag, der støtter og supplerer medlemsstaternes politik, eventuelt med oprettelsen af et EU-forbrugeragentur;

Tirsdag den 9. marts 2010

41. bemærker, at håndhævelsen i hele EU langt fra er ensartet, og at de fleste medlemsstater har stærke og svage sider; påpeger, at tallene viser, at der er stor forskel på medlemsstaternes budgetter til markeds- overvågning og antal af kontrollanter; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at øge indsatsen og ressourcerne med henblik på at sikre, at lovgivning, der beskytter forbrugerne og fastholder konkurrencen, håndhæves på detailmarkederne;

42. mener, at forbedring af markedsovervågningen og håndhævelsesmekanismerne såvel som effektiv og fuldstændig gennemførelse i national ret med henblik på at fremme forbrugertilliden er af afgørende betydning, eftersom forbrugets størrelse vil være af stor betydning for den økonomiske genrejsning; er af den opfattelse, at de offentlige myndigheder skal have flere ressourcer til at undersøge og i sidste ende sætte en stopper for ulovlig handelspraksis;

43. understreger, at forbrugermarkederne udvikler sig hurtigt, og at de retshåndhævende myndigheder må kunne klare de nye udfordringer, som økonomiske og teknologiske forandringer skaber, så de fortsat kan være effektive i et grænseoverskridende miljø som det indre marked, hvilket kræver, at der gøres en fælles indsats for at sikre, at håndhævelsen er effektiv og konsekvent over hele EU; mener, at en revision af de lovgivningsmæssige rammer også er nødvendig for at udfylde eventuelle huller i lovgivningen;

44. opfordrer til, at der i alle medlemsstater etableres uafhængige forbrugerbeskyttelsesorganer, der kan yde information og indbringe sager for nationale domstole for at beskytte forbrugernes interesser; opfordrer i overensstemmelse hermed til et samarbejde mellem forbrugerbeskyttelsesorganer i alle medlemsstater;

45. opfordrer indtrængende alle medlemsstaterne til at undersøge fordelene ved indførelsen af forbrugere- ombudsmandsinstitutionen; gør opmærksom på, at denne institution eksisterer i visse medlemsstater som et organ for udenretslig bilæggelse af tvister på forbrugsområdet, men også som et rådgivende organ, der arbejder side om side med de statslige myndigheder om at løse de problemer, der henhører under ombuds- mandens kompetenceområde;

46. er enig med Kommissionen i, at alternative tvistbilæggelsesordninger såsom mægling, voldgift og udenretslig tvistbilæggelse kan være et effektivt og attraktivt alternativ for forbrugere, som ikke har haft held til at bilægge deres tvist med en erhvervsdrivende eller en offentligt ejet tjenesteydelsesorganisation på uformel vis; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tilskynde til udvikling af alternative tvistbil- æggelsesordninger med henblik på at forbedre niveauet for forbrugerbeskyttelse og opnå den størst mulige grad af overholdelse af lovgivningen, men understreger, at disse ordninger bør supplere og ikke erstatte retlige eller administrative håndhævelsesmidler; finder endvidere, at fastsættelsen af ufravigelige datoer og frister for de svar, som organer og virksomheder skal afgive vedrørende indberettede praksisser, kan være en stor hjælp for de forbrugere, der overvejer at tage skridt til at løse en konflikt;

47. minder om, at der er dokumentation for, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne, og at der er brug for en forbedring af klagemekanismerne; minder om, at 13 medlemsstater på indeværende tidspunkt har retlige rammer for kollektive klagemuligheder, og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at følge op på grønbogen af 27. november 2008 om kollektivt søgsmål for forbrugere (KOM(2008)0794);

48. understreger behovet for tilstrækkelig uddannelse og information af ansatte i den offentlige admini- stration og retsvæsenet vedrørende EU's forbrugerbeskyttelsesregler;

49. konstaterer, at den gennemgang, som CPC-netværket (Consumer Protection Cooperation Network) har foretaget, viser, at de myndigheder, der håndterer grænseoverskridende sager, har vanskeligheder på grund af mangel på ressourcer; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan der kan tilvejebringes tilstrækkelige ressourcer til at sikre, at de nuværende forpligtelser under forordningen om forbrugerbe- skyttelsessamarbejde kan overholdes;

50. støtter de samordnede håndhævelsesforanstaltninger (sweeps), hvor de nationale myndigheder samtidig foretager screening af en udvalgt sektors overholdelse af EU-lovgivningen; understreger, at sådanne foranstaltninger bør gennemføres oftere (to gange årligt) på grundlag af en fælles metode og kombineres med andre redskaber;

Tirsdag den 9. marts 2010

51. anerkender, at offentliggørelsen af resultaterne af markedsovervågning og håndhævelsesaktiviteter er et retligt kompliceret anliggende, og at undersøgelsesarbejde ofte er underlagt strenge regler om fortrolighed, men er af den opfattelse, at Kommissionen og medlemsstaterne bør offentliggøre sådanne resultater, opdelt på de enkelte virksomheder i sager, hvor der er konstateret gentagne tilfælde af lovlig praksis; mener, at dette vil sikre øget gennemsigtighed, øge synligheden af de nationale håndhævelsesmyndigheders arbejde og sætte forbrugerne i stand til at foretage velovervejede valg;

52. opfordrer til, at strukturerne for markedsovervågning styrkes i alle medlemsstater, så varer på deres markeder opfylder strenge sikkerhedskrav, og defekte eller farlige varer hurtigt fjernes fra markedet; opfordrer Kommissionen til at overvåge og med jævne mellemrum revidere retningslinjerne for systemet for hurtig varslings, RAPEX, for at forbedre dets effektivitet;

53. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at føre en strengere kontrol med medlemsstaternes anvendelse af forordningerne om overvågning af markedet, især forordning (EF) nr. 765/2008, og om nødvendigt straks at iværksætte overtrædelsesprocedurer;

54. støtter Kommissionens bestræbelser på at evaluere de seneste muligheder inden for elektronisk overvågning med henblik på at sikre, at varer kan spores overalt i den logistiske kæde (f.eks. RFID-chips eller stregkoder); opfordrer Kommissionen til at fremlægge sine igangværende initiativer og seneste oplysninger vedrørende etableringen af et globalt sporingsnetværk for Parlamentet;

55. minder om, at Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre skal have de midler, der er nødvendige for, at det kan styrke forbrugernes tillid ved at rådgive borgerne om deres rettigheder som forbrugere og ved at give dem let klageadgang i tilfælde, hvor de har foretaget køb på tværs af grænserne;

56. påpeger, at det stadig større omfang af importen til EU fra tredjelande betyder, at toldmyndighederne spiller en vigtig rolle for beskyttelsen af forbrugerne mod importerede varer, der ikke er sikre, og at der derfor er behov for et stadig tættere samarbejde mellem markedsovervågnings- og toldmyndigheder og mellem de forskellige medlemsstaters toldmyndigheder;

57. understreger, at sikring af produktsikkerheden for varer på det indre marked forudsætter samarbejde med tredjelandenes myndigheder; støtter derfor Kommissionens initiativ til at styrke det internationale samarbejde og opnå formelle aftaler med de håndhævende myndigheder i tredjelande, navnlig Kina, USA og Japan; bemærker, at en løbende dialog og informationsudveksling vedrørende produktsikkerhed er i alle parter interesse og af afgørende betydning for opbygningen af forbrugertillid; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at orientere Parlamentet om sin dialog med tredjelande;

*

* *

58. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 9. marts 2010

SOLVIT

P7_TA(2010)0047

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om SOLVIT (2009/2138(INI))

(2010/C 349 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om effektiv problemløsning i det indre marked (»SOLVIT«) ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 7. december 2001 om principper for anvendelsen af »SOLVIT« - problemløsningsnettet for det indre marked ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 1. marts 2002, hvori Rådet bekræfter, at medlemsstaterne er forpligtet til at styre SOLVIT-systemet effektivt og tilslutte sig dets principper,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 12. juli 2004 om gennemførelsen i national ret af direktiver af betydning for det indre marked ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument af 20. juli 2005 om en handlingsplan for forbedring af Kommissionens formidling af EU ⁽⁴⁾ ved bl.a. at strømline informations- og bistandsnetværk, der er støttet af Kommissionen,
- der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument af 8. maj 2008 om en handlingsplan for en integreret tilgang til ydelse af bistandstjenester for det indre marked til borgere og virksomheder ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument om resultattavlen for det indre marked nr. 19 ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 4. september 2007 om det indre marked - bekæmpelse af barrierer og ineffektivitet ved bedre gennemførelse og håndhævelse ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 om resultattavlen for det indre marked ⁽⁸⁾,
- der henviser til SOLVIT-rapporten fra 2008 »SOLVIT-nettets udvikling og resultater« ⁽⁹⁾,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 29. juni 2009 om foranstaltninger til fremme af det indre marked ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ KOM(2001)0702.

⁽²⁾ EFT L 331 af 15.12.2001, s. 79.

⁽³⁾ EFT L 98 af 16.4.2005, s. 47.

⁽⁴⁾ SEK(2005)0985.

⁽⁵⁾ SEK(2008)1882.

⁽⁶⁾ SEK(2009)1007.

⁽⁷⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 80.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0421.

⁽⁹⁾ SEK(2009)0142.

⁽¹⁰⁾ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.

Tirsdag den 9. marts 2010

- der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (konkurrenceevne - det indre marked, industri og forskning) den 24. september 2009 om »Hvordan man kan få det indre marked til at fungere bedre«⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument om dens arbejde for at forbedre det indre markeds funktion⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens interne arbejdsdokument om administrativt samarbejde i det indre marked⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 119, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A7-0027/2010),
- A. der henviser til, at Kommissionen, Europa-Parlamentet, Den Europæiske Ombudsmand og medlemsstaterne skal gøre mere for at definere borgernes rettigheder, informere dem om disse rettigheder og hjælpe dem med at håndhæve disse rettigheder, eftersom dette også vil muliggøre en bedre funktion af det indre marked,
- B. der henviser til, at øget gennemsigtighed er af afgørende betydning med henblik på at overvinde hindringer for bevægelser over grænser og håndhæve retten til fri bevægelighed,
- C. der henviser til, at der er behov for en markant forbedring fra Kommissionens og medlemsstaternes side for at øge bevidstheden om de muligheder, det indre marked giver for borgere og virksomheder,
- D. der henviser til, at der er gjort væsentlige fremskridt med hensyn til at virkeliggøre det indre marked, men at der stadig er hindringer for, at det fungerer fuldt ud,
- E. der henviser til, at der brug for en hurtig løsning uden nødvendigvis at skulle gå rettens vej, når reglerne for det indre marked ikke anvendes korrekt,
- F. der henviser til, at SOLVIT-netværket, når det fungerer fuldt ud, vil være i stand til at forhindre en overdreven brug af retssystemet, hvor procedurerne ofte er komplekse, og mekanismerne, der skal sikre beskyttelse af personer, ofte besværliggør adgangen til domstolsprøvelse,
- G. der henviser til, at uddannelse og udvekslinger over grænserne, bl.a. via de elektroniske net, som Kommissionen har etableret, er afgørende for, at den gældende EU-lovgivning om det indre marked kan anvendes bedre,
- H. der henviser til, at borgerne og virksomhederne er afhængige af, at bestemmelserne om det indre marked håndhæves effektivt, for at de i fuld udstrækning kan drage fordel af det indre markeds muligheder,
- I. der henviser til, at medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen bør forbedre problemløsningsmekanismernes muligheder for at hjælpe borgerne med at gøre deres rettigheder gældende,

⁽¹⁾ Rådsdokument 13024/09.

⁽²⁾ SEK(2009)0881.

⁽³⁾ SEK(2009)0882.

Tirsdag den 9. marts 2010

- J. der henviser til, at SOLVIT-nettet blev oprettet af Kommissionen og medlemsstaterne i 2002 med det formål at hjælpe borgere og virksomheder med at løse problemer, der er forårsaget af en ukorrekt anvendelse af lovgivningen om det indre marked,
- K. det henviser til, at SOLVIT er et online problemløsningsnet, hvor EU's medlemsstater (samt Norge, Island og Liechtenstein) samarbejder om at finde en udenretslig løsning på problemer, der skyldes, at de offentlige myndigheder ikke har anvendt lovgivningen om det indre marked korrekt,
- L. der henviser til, at SOLVIT bliver betragtet som et relativt effektivt system, der giver klageadgang inden for gennemsnitligt 10 uger uden formelle procedurer, og at løsning af problemer i forbindelse med det indre marked af SOLVIT kunne være et forbillede for god praksis også for andre bistandstjenester for det indre marked,
- M. der henviser til, at såfremt en given medlemsstat anser det for at være nødvendigt, navnlig med henblik kommende reklamekampagner, bør SOLVITs kapacitet på medlemsstatsplan øges for at undgå problemer med underbemanding,
- N. der henviser til, at SOLVIT dog hverken bør være en erstatning for Kommissionens retlige arbejde vedrørende overtrædelser, eller en undskyldning for at arbejde mindre ambitiøst i medlemsstaterne med henblik på at gennemføre EU-direktiver rettidigt og korrekt,
- O. der henviser til, at mange borgere, der har problemer i forbindelse med det indre marked, som falder inden for rammerne af SOLVITs arbejdsområde, ikke har kendskab til SOLVIT, og derfor henvender sig til Den Europæiske Ombudsmand med deres problem,

Indledning

- 1. glæder sig over Kommissionens initiativ af juli 2002 om at oprette SOLVIT-nettet mellem de nationale forvaltninger ved at anvende en interaktiv online database, der har været et effektivt værktøj, som har øget gennemsigtheden og skabt et indbyrdes pres for at fremskynde problemløsninger;
- 2. opfordrer Kommissionen til at anvende alle sine beføjelser for at sikre en effektiv anvendelse af bestemmelserne om det indre marked med henblik på at begrænse den administrative byrde, der hviler på borgerne og virksomhederne;

Effektiv problemløsning i det indre marked

- 3. fremhæver, at problemer med gennemførelsen af regler for det indre marked ofte konstateres gennem SOLVIT-netværket;
- 4. understreger, at erfaringerne fra SOLVIT bør indgå i medlemsstaternes og EU's politiske beslutninger og medføre strukturelle eller forskriftsmæssige ændringer, hvor disse er nødvendige;
- 5. opfordrer Kommissionen til i sin resultattavle om det indre marked systematisk at medtage mere detaljerede oplysninger om anvendelsen og håndhævelsen af lovgivningen om det indre marked, med henblik på at øge gennemsigtheden og som et nyttigt redskab for SOLVITs ansatte;
- 6. opfordrer til, at resultattavlen for det indre marked, SOLVIT-rapporten, Borgernes Vejviserservice og resultattavlen for forbrugermarkederne offentliggøres på samme tid en gang om året (uden at ændre hyppigheden af deres offentliggørelse) for at give et samlet billede af udviklingen i det indre marked og for bedre at kunne koordinere det arbejde, der er gjort på disse områder, og samtidig bevare disse instrumenters særlige karakter; opfordrer Kommissionen til at overveje at medtage en detaljeret redegørelse for SOLVITs fremskridt, resultater og mangler i resultattavlen for forbrugermarkederne; opfordrer Kommissionen til straks at tage skridt til at løse tilbagevendende problemer, der opdages gennem SOLVIT-netværket;

Tirsdag den 9. marts 2010

Horisontale problemer, der er påvist på nationalt plan

7. bemærker, at visse SOLVIT-centre er underbemandede, og at antallet af afsluttede sager faldt i 2008, mens det gennemsnitlige antal dage, der var nødvendige for sagsbehandlingen, forøgedes; opfordrer alle SOLVIT-centrene til at ansætte personer, der er tilstrækkelig kvalificerede og erfarne til den stilling, de skal besætte; finder, at der bør være mere videreuddannelse til SOLVITs ansatte; påskønner SOLVITs indsats, navnlig at andelen af sager, der løses, fortsat er høj (83 %), selv om arbejdsmængden steg i 2008 (med 22 % til 1 000 sager) og på trods af, at nogle SOLVIT-centre lider under underbemanding;

8. bemærker, at mange borgere og små virksomheder ikke har tilstrækkeligt kendskab til SOLVITs arbejde, og at virksomheder enten anvender kommercielle juridiske tjenesteydelser i tilfælde, hvor SOLVIT kunne anvendes til deres fordel, eller endog accepterer tilsvarende anmodninger fra medlemsstaterne, selv om disse anmodninger ikke er i overensstemmelse med gældende EU-lovgivning om det indre marked; glæder sig over, at SOLVITs virksomhed har resulteret i anslåede besparelser for europæiske borgere og virksomheder på 32,6 mio. EUR i 2008;

9. finder, at sagsområderne for de ministerier, som de respektive nationale SOLVIT-centre henhører under, kan påvirke opfattelsen af, hvilken type arbejde, der udføres af SOLVIT i det pågældende land, og at graden af succes, hvad angår løsning og behandling af sager, afhænger af medlemsstaternes vilje og evne til at samarbejde tæt med SOLVIT-centrene;

10. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at deres SOLVIT-center har stor politisk opbakning, således at det kan overbevise de myndigheder, der bliver indgivet klager over, til at samarbejde aktivt inden for SOLVIT-proceduren, og inden for de relevante tidsfrister;

11. finder, at medlemsstaterne bør forbedre effektiviteten af samarbejdet mellem de nationale, regionale og lokale myndigheder og SOLVIT; finder endvidere, at medlemsstaterne bør indlede en mere intensiv og omfattende udveksling af bedste praksis;

12. understreger betydningen af udveksling af oplysninger mellem SOLVIT-centrene og anbefaler derfor, at medlemsstaternes SOLVIT-centre mødes regelmæssigt for at give mulighed for at udveksle oplysninger og eksempler på bedste praksis og systemer;

Foranstaltninger, der bør overvejes

13. opfordrer medlemsstaterne til at fremme SOLVIT ved at anvende alle former for medier med henblik på at sikre et udbredt kendskab hos borgere og virksomheder, især om hvorledes de kan gøre deres rettigheder gældende, og afsætte tilstrækkelige ressourcer for at gøre dette fremstød mere effektivt; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme alternative online tvistbilægningssystemer inden for SOLVIT-netværket; opfordrer desuden medlemmer af Europa-Parlamentet til at fremme SOLVITs rolle i deres valgkredse;

14. opfordrer hver enkelt medlemsstat til at fremme SOLVIT som en alternativ mekanisme til løsning af tvister, i form af nationale oplysningskampagner;

15. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme SOLVIT på internettet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at stille en enkelt internetadresse til rådighed for alle nationale SOLVIT-centre - www.solvit.eu - for at lette adgangen for borgerne, indtil relanceringen af portalen »Dit Europa«, der efterhånden vil samle alle bistandstjenester for det indre marked, herunder SOLVIT;

16. opfordrer medlemsstaterne til at oprette websider med link til den europæiske SOLVIT-portal, der indeholder en samling af vellykkede eksempler og bedste praksis med hensyn til bilægning af tvister ved hjælp af denne mekanisme;

Tirsdag den 9. marts 2010

17. opfordrer medlemsstaterne til at øge SOLVIT-centrenes effektivitet ved at stille embedsmænd inden for de relevante tjenestegrene til rådighed med henblik på at lette løsningen af sager, der ikke henhører under SOLVIT (SOLVIT+), og ved at sikre SOLVIT-centrene behørig adgang til retlig ekspertise inden for deres egen forvaltning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at give de uformelle juridiske vurderinger hurtigere til SOLVIT-centrene;
18. opfordrer medlemsstaterne til at udnævne en SOLVIT-kontaktperson i de offentlige forvaltninger, der deltager i gennemførelsen af regler for det indre marked, med henblik på at fremme samarbejdet;
19. opfordrer medlemsstaterne til at organisere informationskampagner om SOLVIT på lokalt, regionalt eller nationalt plan, rettet mod særlige målgrupper, som f.eks. små og mellemstore virksomheder, der i øjeblikket har utilstrækkeligt kendskab til SOLVIT, og opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde og udveksle bedste praksis, således at SOLVIT fremmes så effektivt som muligt; bemærker, at Udvalget for Andragender sideløbende med sin egen procedure, henviser personer, der har indgivet andragender, til SOLVIT, i de tilfælde hvor det mener, at en løsning kan nås hurtigere gennem SOLVIT;
20. anerkender effektiviteten af SOLVIT som et samarbejdsnet, der uformelt forsøger at løse problemer, der opstår for EU-borgere og -virksomheder som følge af offentlige myndigheders ukorrekte anvendelse af regler for det indre marked;
21. bemærker, at det i SOLVITs årsrapport for 2008 anføres, at SOLVIT tiltrækker et stort antal af »ikke-SOLVIT«-sager, og at dette øger behandlingstiden for SOLVIT-klager i SOLVIT-centrene;
22. bemærker, at der er forskellige enheder, som EU-borgere kan forelægge deres problemer til, herunder Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, SOLVIT, Kommissionen og Den Europæiske Ombudsmand;
23. anmoder SOLVIT om ikke kun at henvise sager vedrørende ukorrekt anvendelse af EU-lovgivning, der er for komplicerede for SOLVIT at løse, til Kommissionen, men i givet fald også til Parlamentets Udvalg for Andragender;
24. erindrer om, at andragender behandles på en åben og gennemsigtig måde i et snævert samarbejde med de kompetente lovbehandlende udvalg, Kommissionen og de relevante myndigheder i medlemsstaterne;
25. finder at proceduren for andragender kan bidrage positivt til et bedre lovgivningsarbejde; minder om, at Parlamentets beføjelser til aktivt og direkte at udforme, evaluere og forbedre EU-lovgivningen vil øges betragteligt efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse; minder ligeledes om, at de nationale parlamenters styrkede rolle skal tages i betragtning;
26. konstaterer, at der ikke er en enkelt enhed, der er ansvarlig for opfølgningen af borgeres klager fra start til slut, eftersom klager indgives gennem forskellige kanaler; opfordrer til en større koordinering blandt de forskellige enheder, der arbejder med at modtage og behandle klager fra borgere;
27. anmoder SOLVIT om på sit websted at have et link til Parlamentets Udvalg for Andragender samt til de relevante udvalg i de nationale parlamenter, således at borgere kan blive gjort opmærksomme på deres ret til at indgive andragender til Parlamentet som en måde at opnå udenretlige midler og løsninger gennem den politiske og lovgivningsmæssige proces;
28. støtter endvidere udviklingen af et fælles websted for de europæiske institutioner med henblik på at bistå EU-borgere og henvise dem direkte til den institution eller det organ, der er kompetent til at tage sig af deres klage;
29. opfordrer medlemmerne af Europa-Parlamentet til at tage initiativer til at fremme SOLVIT og gøre en indsats for at øge kendskabet til SOLVIT blandt medlemmerne af de nationale parlamenter ved f.eks. at fremlægge SOLVITs resultater på COSAC-møder; understreger endvidere behovet for, at nationale regeringer og parlamenter bliver inddraget mere i at fremme SOLVIT på nationalt plan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at koordinere en høring af SOLVIT-centrene for at fastlægge god praksis og de eksisterende hindringer for, at centrene fungerer hensigtsmæssigt, med henblik på at gøre forvaltningen og arbejdsgangene mere effektive;

Tirsdag den 9. marts 2010

30. opfordrer medlemsstaterne til at øge personalet i SOLVIT-centrene ved at anvende alle til rådighed stående midler, herunder alternative muligheder for finansiering, med henblik på at opbygge den administrative kapacitet i de relevante nationale ministerier, således at kapaciteten står i rimeligt forhold til de pågældende landes befolkning og antallet af sager, der tidligere er blevet behandlet;

31. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i fællesskab at undersøge og analysere årsagerne til de lave succesrater for visse SOLVIT-centre, samt årsagerne til deres forholdsvis lange sagsbehandlingstider, med henblik på at give nyttige oplysninger som et grundlag for udformning af en bedre problemløsningsstrategi til gavn for borgere og virksomheder i det indre marked;

32. opfordrer Kommissionen til at forelægge årsrapporter fra SOLVIT, der indeholder langt mere detaljerede oplysninger og statistiske data, hvilket også vil gøre det muligt at vurdere effektiviteten af de enkelte nationale centre, da det ellers er vanskeligt at foretage langsigtede vurderinger af tendenser og foreslå specifikke målrettede foranstaltninger med henblik på at forbedre situationen i de enkelte medlemsstater;

33. opfordrer Kommissionen til at skabe en fælles webportal for alle SOLVIT-centrene på en adresse, der er så nem at finde som muligt (www.solvit.eu); er samtidig af den opfattelse, at en markant forbedring af synligheden af SOLVIT-netværket på internettet er af afgørende betydning, og at der til dette formål skal gøres brug af både sociale netværkssider og søgemaskiner;

34. mener på baggrund af det store antal af sager vedrørende enkeltpersoner og anerkendelse af kvalifikationer eller sociale rettigheder og opholdsrettigheder, at SOLVIT-netværket skal samarbejde langt mere intensivt og udvide sine informationskampagner til at omfatte foreninger for udlændinge samt konsulater i medlemsstaterne;

35. mener på baggrund af det store antal sager, der involverer iværksættere, at SOLVIT-netværket skal samarbejde langt mere intensivt og udvide sine informationskampagner til også at omfatte europæiske og nationale erhvervsorganisationer, med særlig vægt på små og mellemstore virksomheder;

36. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at færdiggøre projektet vedrørende en bistandstjeneste for det indre marked, som skal effektivisere bistandstjenesterne for information, rådgivning og problemløsning og gøre dem lettere tilgængelige og mere effektive;

37. opfordrer Den Europæiske Ombudsmand til at samarbejde tættere med SOLVIT-centrene og hurtigt og ubureaukratisk at henvise alle modtagne klager, som ikke henhører under hans kompetence, til det SOLVIT-center, der formodentlig har kompetencen, såfremt klagen vedrører det indre marked og kunne falde ind under SOLVITs arbejdsområde; opfordrer Kommissionen til at indlede en fremskyndet overtrædelsesprocedure, hvis en uløst SOLVIT-klage umiddelbart afslører en tilsidesættelse af fællesskabsretten;

*

*

*

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 9. marts 2010

Beretning om konkurrencepolitikken 2008

P7_TA(2010)0050

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om beretning om konkurrencepolitikken 2008 (2009/2173(INI))

(2010/C 349 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 107, stk. 3, litra b og c, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra b og c),
- der henviser til Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22. december 1999 om anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens beslutning 2005/842/EF af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for forsyningspligtgydelser til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ⁽⁶⁾ (Kommissionens beslutning om statsstøtte til offentlige tjenester),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. december 2008 om rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskrisen: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencebegrænsninger ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. december 2008 om midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte, der ydes for at lette adgangen til finansiering under den nuværende finansielle og økonomiske krise ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. februar 2009 om vejledning om Kommissionens prioritering af håndhævelsen i forbindelse med anvendelsen af EF-traktatens artikel 82 på virksomheders misbrug af dominerende stilling gennem ekskluderende adfærd ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ KOM(2009)0374.

⁽²⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 336 af 29.12.1999, s. 21.

⁽⁵⁾ EFT L 203 af 1.8.2002, s. 30.

⁽⁶⁾ EUT L 312 af 29.11.2005, s. 67.

⁽⁷⁾ EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2.

⁽⁸⁾ EUT C 16 af 22.1.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 45 af 24.2.2009, s. 7.

Tirsdag den 9. marts 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2009 om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. juli 2009 om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstruktureringsforanstaltninger på grundlag af statsstøttere reglerne ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. august 2009 om statsstøttere reglerne anvendelse på foranstaltninger truffet over for pengeinstitutter i forbindelse med den aktuelle globale finanskriser (2008/C 270/02) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 2. april 2008 om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler ⁽⁴⁾ og til sin beslutning af 26. marts 2009 om denne ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens oplysning »Kodeks for god praksis ved behandling af statsstøttesager« ⁽⁶⁾, Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af visse former for statsstøtte ⁽⁷⁾ og Kommissionens meddelelse om de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttere reglerne ⁽⁸⁾ (forenklingsspakken),
- der henviser til Kommissionens EF-retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽⁹⁾,
- der henviser til resultattavlerne for statsstøtte for 2008 og 2009,
- der henviser til Kommissionens undersøgelse af 7. august 2009 om garanti- og rekapitaliseringsordninger i den finansielle sektor under den aktuelle krise,
- der henviser til sin beslutning af 22. februar 2005 om statsstøtte i form af kompensation for levering af forsyningspligtigheder ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2009 om Kommissionens beretninger om konkurrencepolitikken 2006 og 2007 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. marts 2009 om fødevarepriser i Europa ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin erklæring af 19. februar 2008 om undersøgelse af og indgreb over for det magtmisbrug udøvet af store supermarkeder i Den Europæiske Union ⁽¹³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og til udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0025/2010),

⁽¹⁾ EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 270 af 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ KOM(2008)0165.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0187.

⁽⁶⁾ EUT C 136 af 16.6.2009, s. 13.

⁽⁷⁾ EUT C 136 af 16.6.2009, s. 3.

⁽⁸⁾ EUT C 85 af 9.4.2009, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 82 af 1.4.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2005)0033.

⁽¹¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0099.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0191.

⁽¹³⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 23.

Tirsdag den 9. marts 2010

- A. der henviser til, at de seneste to års ekstraordinære økonomiske forhold har nødvendiggjort ekstraordinære foranstaltninger,
- B. der henviser til, at Den Europæiske Union som et hidtil uset skridt har taget artikel 107, stk. 3, litra a) og c), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i anvendelse,
- C. der henviser til, at velfungerende markeder er af afgørende betydning i krisetider, og at konkurrencereglerne bør anvendes fleksibelt, men konsekvent,
- D. der henviser til, at protektionisme og konkurrenceforvridning blot vil forværre og forlænge krisen,
- E. der henviser til, at voksende budgetunderskud og offentlig gæld i mange medlemsstater kan komme til at forsinke det økonomiske opsving og den økonomiske vækst i flere år, muligvis årtier,
- F. der henviser til, at medlemsstaternes regeringer har udstedt garantier for bankers finansiering som reaktion på finanskrisen, der startede i oktober 2008; der henviser til, at der har fundet en betragtelig udstedelse af statsgaranterede obligationer sted, hvilket har givet bankerne en betydelig finansieringskilde og forsikring mod de risici, det finansielle system står over for,
- G. der henviser til, at empiriske analyser lader formode, at garantierne fra medlemsstaternes regeringer har udløst en række virkninger og skævvridninger, som f.eks. en reduktion i marginen på private obligationer, hvilket der skal tages højde for, når det overvejes, at forlænge dem i 2010,
- H. der henviser til, at multinationale selskabers evne til i udpræget grad at anvende skattely og offshore-hovedsæder som led i deres skatteundragelsesstrategier er i modstrid med princippet om redelig konkurrence;
- I. der henviser til, at skatteforvaltningen er vigtig for at skabe forudsætningerne for en redelig konkurrence og forbedring af det indre markeds funktion,

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over beretningen om konkurrencepolitikken 2008, særligt over temakapitlet om karteller og forbrugere; støtter oprettelsen af et kontor for forbrugerspørgsmål; bemærker, at karteller er til skade for forbrugere; beklager, at det er vanskeligt for forbrugerne at drage fordel af konkurrencen;
2. understreger, at karteller hører til blandt de mest alvorlige overtrædelser af konkurrencelovgivningen, bryder værdikæden, skader forbrugerne og har en meget negativ indvirkning på økonomien; opmuntrer Kommissionen til at fortsætte sin stramme håndhævelse, hvad angår forebyggelse af og indgreb mod karteller; glæder sig over instrumenter såsom forligspakken, som gør det muligt for Kommissionen at træffe afgørelse i kartelsager ved hjælp af en forenklet procedure, hvor virksomheder, når de har set beviserne, kan vælge at erkende deres deltagelse i kartellet, hvorefter den bøde, de får pålagt, vil blive nedsat; minder om, at konkurrencepolitikken og en nøje håndhævelse af konkurrencereglerne er afgørende for et velfungerende og konkurrencedygtigt europæisk indre marked, forbedring af effektiviteten, et højt kvalitetsniveau i virksomhederne og forbrugerbeskyttelsen; mener navnlig, at bekæmpelsen af karteller er af afgørende betydning for, at kunder kan nyde godt af konkurrence gennem lavere priser og et bredere udvalg af produkter og tjenesteydelser;
3. forlanger, at Parlamentet i vidt omfang inddrages i udformningen af konkurrencepolitikken, herunder tildeles en rolle som medlovgiver, og at Parlamentet regelmæssigt orienteres om alle initiativer inden for dette område;
4. opfordrer Kommissionen til i løbet af 2010 at underrette Parlamentet om, hvilke specifikke foranstaltninger den har til hensigt at træffe på konkurrenceområdet som følge af Lissabontraktatens ikrafttrædelse;

Tirsdag den 9. marts 2010

5. opfordrer Kommissionen til årligt og i detaljer at underrette Parlamentet om opfølgningen af Parlamentets henstillinger og redegøre for afvigelser fra dem;
6. opfordrer Kommissionen til at indlede en fast dialog med forbrugersammenslutningerne for at få identificeret konkurrenceproblemer og fastlagt prioriteringer for håndhævelse; anmoder om en fuldstændig redegørelse for aktiviteterne i kontoret for forbindelser med forbrugerne i GD for Konkurrence;
7. opfordrer Kommissionen til at gøre alle evalueringer og undersøgelser, der henvises til i dens fremtidige årlige beretninger om konkurrencepolitikken, offentligt tilgængelige og at gøre brug af uafhængig og pålidelig ekspertise i forbindelse med disse evalueringer og undersøgelser;
8. henviser til sin anmodning til Kommissionen om snarest at foretage en gennemgang af personaleresourcerne i Generaldirektoratet for Konkurrence og sikre, at de ressourcer, der er afsat, svarer til den stigende arbejdsbyrde;
9. understreger behovet for klare, stramme og SMV-venlige konkurrenceregler baseret på princippet »tænk småt først«, der er fastsat i »Small Business Act for Europe«;
10. opfordrer Kommissionen til at medtage et særligt temakapitel om SMV'er og konkurrence i den næste beretning; påpeger de højere omkostninger, som patentsystemet indebærer for SMV'er, især på grund af truslen om søgsmål fra enheder, der ikke har nogen reelle aktiviteter; henleder opmærksomheden på åben innovation og fælles viden; opfordrer SMV'erne til at udnytte de resultater af det syvende rammeprogram, der er åben adgang til;
11. anmoder Kommissionen om at anvende artikel 12 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidl. artikel 153, stk. 2, i EF-traktaten), hvori det klart fastslås, at »forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Unionens politikker og -aktiviteter«, som retsgrundlag for kommende lovgivning om det indre marked;
12. anmoder Kommissionen om at presse på for at få gennemført telekommunikationspakken;
13. ser positivt på offentliggørelsen af Kommissionens meddelelse med titlen »Vejledning om Kommissionens prioritering af håndhævelsen i forbindelse med anvendelsen af EF-traktatens artikel 82 på virksomheders misbrug af dominerende stilling gennem ekskluderende adfærd«; mener, at vejledningen er et skridt i den rigtige retning, eftersom den betyder mere gennemsigtighed og forudsigelighed hvad angår et muligt indgreb fra Kommissionens side, men at den på den anden side ikke må begrænse Kommissionens muligheder for at gribe ind på dette område i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
14. understreger, at der i 2008 for første gang i EU's konkurrencepolitik historie blev pålagt tvangs-bøder for manglende overholdelse af en tidligere beslutning fra Kommissionen;

Statsstøtte

15. understreger, at det er vigtigt for Kommissionen nøje at overvåge brugen af statsstøtte for at sikre, at sådanne støtteordninger ikke benyttes til at beskytte nationale industrier til skade for det indre marked og de europæiske forbrugere;
16. anser det følgelig for vigtigt, når det vurderes, om statsstøtte er forenelig med traktaten, at der sikres det rette forhold mellem statsstøttens negative følger for konkurrencen og de offentlige finanser og dens positive følger, når det gælder almenvellets interesser;
17. opfordrer Kommissionen til at evaluere den eksterne dimension af virkningerne af den form for regulering af bankerne, den påtænker, navnlig i forhold til europæiske bankers konkurrenceevne;

Tirsdag den 9. marts 2010

18. mener, at statsstøttepolitikkerne i forbindelse med de finansielle institutioner og den økonomiske genopretning bidrog til at stabilisere de finansielle markeder og imødegå virkningerne for realøkonomien af kreditklemmen;

19. bemærker, at statsstøttepolitikken er en integreret del af konkurrencepolitikken, og at statsstøttekontrollen afspejler behovet for at sikre lige vilkår for alle virksomheder, der opererer på det europæiske indre marked; spørger i denne forbindelse sig selv, i hvilken udstrækning statsstøtte til de finansielle markeder har forårsaget konkurrenceforvridninger; opfordrer til udarbejdelse af en uafhængig rapport om mulige konkurrenceforvridende følger af statslig intervention i den finansielle sektor; opfordrer Kommissionen til at rapportere om de fremskridt med omstrukturering, der er gjort af modtagere af statsstøtte, og skabe mere klarhed over tilbagebetalingen af statsstøtte og mulige sanktioner ved manglende tilbagebetaling; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre rede for de bindende omstrukturingsforanstaltninger i forbindelse med potentielle konkurrenceforvridende følger, der giver sig udslag i forskellige tilbagebetalingsbetingelser medlemsstaterne imellem; opfordrer til større klarhed vedrørende kriterierne for frasalgs og dissers konsekvenser på mellemlang sigt for de pågældende virksomheder;

20. er bekymret over den støtte og konkurrenceforvridning, der er opstået gennem medlemsstaternes regeringers garantier for bankers finansiering; opfordrer indtrængende Kommissionen til at vurdere omfanget af denne støtte i forbindelse med garantier for bankers finansiering og således analysere, hvorvidt de er i overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning, og de foranstaltninger, der er nødvendige for at korrigere eventuelle former for konkurrenceforvridning som følge af disse garantier;

21. opfordrer Kommissionen til snarest yderligere at undersøge, hvorfor statsstøtte til banker ikke kanaliseres over i den reale økonomi, og træffe foranstaltninger over for de banker, som tydeligvis ikke er i stand til eller nægter at give fordelene ved statsstøtte videre;

22. bemærker, at Kommissionen allerede har iværksat processen for den gradvise afvikling af statsstøtte og er begyndt at stille krav om omstrukturering og frasalgs; anerkender, at disse processer skal være fleksible for at kunne fungere efter hensigten; kræver ikke desto mindre retningslinjer fra Kommissionens side vedrørende disse processer; mener, at statslig intervention ikke bør forlænges unødigt, og at der snarest muligt bør udarbejdes exitstrategier;

23. insisterer på, at der er behov for at samordne exitstrategierne, navnlig hvad angår afviklingen af støtten til banksektoren; understreger, at en sådan koordinering er en forudsætning for at undgå konkurrenceforvridninger som resultat af en situation, hvor banker måske støttes i et vist omfang i lande, hvor støtteprogrammer for banker bevares, i modsætning til lande, hvor sådanne programmer afvikles;

24. mener, at ordningen for konkurrenceregler har redet stormen af indtil videre, men at krisen har understreget det presserende behov for EU-rammebestemmelser for at håndtere grænseoverskridende kriser i den finansielle sektor, herunder en løsning for »too-big-to-fail«-institutionerne samt hurtig og fuldstændig gennemførelse af henstillingerne i de Larosièr-rapporten, herunder en fælles europæisk tilsynsmyndighed, en indlånsgarantiordning og en redningsfond eller en tilsvarende ordning;

25. anmoder om, at Kommissionen aflægger beretning om nationale statsstøtteforanstaltninger, forskellene mellem nationale ordninger, deres mulige konkurrenceforvridende følger og de økonomiske forskelle, som det kan tænkes at medføre; opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag til en mere sammenhængende fælles europæisk tilgang;

26. opfordrer Kommissionen til at øge kontrollen af eventuelle tilfælde af ulovlig samordning mellem statsstøtte og fællesskabsinstrumenter, såsom strukturfondene og Den Europæiske Fond for Globaliserings-tilpasning, for at sikre sammenhæng i sine aktioner;

27. opfordrer Kommissionen til at redegøre for de kriterier, der vil blive anvendt til at træffe afgørelse om en mulig forlængelse af de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte;

Tirsdag den 9. marts 2010

28. insisterer på, at statsstøtte skal være forenelig med målsætningerne i Lissabon-Göteborg-strategien samt klima- og energipakken; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fjerne skadelige former for støtte, f.eks. fremme af forbrug af fossile brændstoffer eller produktion, der øger emissionen af drivhusgasser; understreger i overordnet forstand behovet for at foretage strategiske miljøvurderinger af politikker og miljøkonsekvensvurderinger af projekter, der er planlagt inden for rammerne af genopretningspakken;
29. glæder sig over de nye retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse inden for rammerne af klima- og energipakken, hvori der indføres en standardiseret evaluering af mindre forhold og detaljeret evaluering af betydningsfulde forhold;
30. opfordrer Kommissionen til i løbet af 2010 at offentliggøre en omfattende beretning om effektiviteten af statsstøtte til »grøn konjunkturopgang« (et betydeligt skift i retning af bæredygtighed, navnlig i bilsektoren) og statsstøtte til miljøbeskyttelse;
31. opfordrer til, at der på tilsvarende vis aflægges beretning om statsstøtte til SMV'er, uddannelse, F&U og innovation;
32. foreslår, at der i forbindelse med afviklingen af de midlertidige EF-rammebestemmelser for statsstøtte til at lette adgangen til finansiering i den nuværende finansielle og økonomiske krise bør tages højde for den økonomiske situation (hvor lang tid genopretningen vil tage og omfanget af faldet i BNP) i de berørte medlemsstater;
33. opfordrer Kommissionen til inden for telekommunikationssektoren at støtte dennes bestræbelser på at opnå større gennemsigtighed i taksterne for fastnets- og navnlig mobiltelefonoperatører;
34. understreger behovet for at se på udfordring, der stilles af skattely og offshorecentre med hensyn til f.eks. illoyal konkurrence og finansiell stabilitet;
35. gentager sin opfordring til, at der indføres et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag;
36. opfordrer indtrængende Kommissionen til at underrette Parlamentet om sin revision af Kommissionens beslutning om statsstøtte til offentlige tjenester, som skulle have været gennemført den 19. december 2008, og hvori der nu bør tages højde for Lissabontraktatens ikrafttrædelse;
37. bemærker med bekymring, at tilbagesøgning af ulovlig statsstøtte er en langvarig og besværlig proces, og at et mindre antal medlemsstater er ansvarlige for næsten alle uafsluttede sager; opfordrer Kommissionen til yderligere at stramme op på procedurerne og opretholde presset på medlemsstaterne, navnlig i forbindelse med gentagne overtrædelser;
38. anmoder Kommissionen om at foretage en grundig undersøgelse af visse europæiske virksomheders udbredte og omfattende anvendelse af højt uddannet personale på midlertidige kontrakter eller praktikophold, hvilket bør betragtes som en på misbrug baseret økonomisk strategi, der er skadelig for principperne om anstændigt arbejde og kilde til konkurrenceforvridning;
39. understreger, at lettelse af risikokapitalfinansiering for SMV'er er af afgørende betydning for fremme af redelig konkurrence;
40. opfordrer Kommissionen til at undersøge og aflægge beretning om, i hvilket omfang, om overhovedet, de forskellige nationale støtteordninger for automobilindustrien har bidraget til opfyldelse af andre EU-målsætninger, navnlig om bæredygtighed og miljøvenlig teknologi; opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge konkurrenceforholdene på dette marked, navnlig forholdet mellem producenter af originalt udstyr og producenter på sekundær- og tertiærmarkederne;
41. glæder sig over offentliggørelsen af forenklingspakken;

Tirsdag den 9. marts 2010

Kartelregler

42. glæder sig over, at Kommissionen har vedtaget hvidbogen om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler; betragter det som en sejr for forbrugerbeskyttelsen i Den Europæiske Union;

43. minder om, at karteller skader økonomien og udgør en af de mest alvorlige trusler mod konkurrencelovgivningen; mener, at sådanne overtrædelser af konkurrencelovgivningen er i modstrid med EU's borgeres interesser, eftersom fordelene ved lavere priser, der er et resultat af konkurrence, ikke kan føres videre til forbrugerne; gentager i denne forbindelse, at ethvert kommende forslag om kollektive søgsmål skal respektere den holdning, Parlamentet gav udtryk for i sin beslutning af 26. marts 2009 om erstatningssøgsmål ved overtrædelse af EF's kartel- og monopolregler, og insisterer på, at Parlamentet skal inddrages i vedtagelsen af en sådan retsakt gennem den fælles beslutningsprocedure;

44. opfordrer Kommissionen til i sine initiativer at forbedre samordningen mellem konkurrencelovgivningstilgangen og forbrugerlovgivningstilgangen;

45. glæder sig over den meget konsekvente holdning, som Kommissionen i de seneste år har indtaget med hensyn til konkurrencebegrænsende adfærd, da denne forvolder store skader for forbrugerne og økonomien; henviser til behovet for bred opbakning til konkurrencepolitikken og for demokratisk legitimitet sikret ved inddragelse af Europa-Parlamentet; er imidlertid bekymret over, at det kan være for barskt at anvende endnu større bøder som eneste instrument, ikke mindst set i lyset af det potentielle tab af arbejdspladser, der kan være resultatet af manglende evne til at betale sådanne bøder, og foreslår, at der udvikles et større spektrum af mere avancerede instrumenter omfattende f.eks. virksomheders individuelle ansvarspådragelse, gennemsigtighed og ansvarliggørelse, kortere procedurer, retten til forsvar og retfærdig rettergang, mekanismer til sikring af, at processen i forbindelse med ansøgninger om bødenedsættelse fungerer (navnlig for at fjerne forstyrrelser forårsaget af såkaldte discovery processes i USA), programmer til sikring af, at virksomhederne overholder bestemmelserne, samt udvikling af europæiske standarder; er tilhænger af »gulerods- og stokmetoden« omfattende dels sanktioner med effektiv afskrækkende virkning, navnlig for så vidt angår gentagne overtrædelser, dels incitamenter til at overholde bestemmelserne;

46. er af den opfattelse, at der i tilfælde af, at samme virksomhed overtræder konkurrencelovgivningen gentagne gange, skal mere effektfulde afskrækkende foranstaltninger til for at håndhæve kartel- og monopolreglerne i kartelsager eller for at bekæmpe misbrug af dominerende stilling;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre princippet om individuelt ansvar;

48. opfordrer Kommissionen til at overveje den rolle, som overholdelsesprogrammer kunne spille som et instrument i forbindelse med bekæmpelse af konkurrencebegrænsende adfærd;

49. opfordrer Kommissionen til at fastsætte specifikke kriterier, ifølge hvilke virksomheder bør anses for at have handlet med forsæt eller uagtsomt;

50. opfordrer Kommissionen til at fastsætte specifikke kriterier, ifølge hvilke moderselskaber bør hæfte solidarisk for datterselskabers kartellignende adfærd;

51. påpeger, at SMV'er rammes forholdsvis hårdere af urimelige bøder end større virksomheder;

52. mener, at bøder bør stå i forhold til overtrædelsen; foreslår også, at relevante beløb, som betales i kompensation, når forholdene taler derfor, tages med i betragtning, når bødens størrelse beregnes; opfordrer Kommissionen til efter omstændighederne at vurdere grundlaget for beregning af bøder og indarbejde de nye bødeprincipper i forordning (EF) nr. 1/2003;

53. opfordrer Kommissionen til at indføre en one-stop-shop for ansøgninger om bødenedsættelser;

Tirsdag den 9. marts 2010

54. anmoder om at blive behørigt underrettet og hørt om enhver ændring af forordningen om gruppefritagelse for motorkøretøjer inden for en tidsfrist, som gør det muligt for Parlamentet at foretage en passende kontrol og komme med et meget grundigt bidrag, hvori der tages højde for det presserende behov for at give sektoren en forudsigelig horisont, der gør det muligt for den at træffe passende foranstaltninger;

55. fremhæver behovet for effektivt samarbejde med Parlamentet og med forbrugerne og de små virksomhedsorganisationer i forbindelse med enhver ændring af forordningen om gruppefritagelse vedrørende vertikale aftaler; understreger, at rammebestemmelser, der tilskynder til samordnet handling for forskellige markedsoperatører, er den bedste måde at imødegå eventuelle skader, der måtte påføres forbrugerne på grund af manglende valgmuligheder;

56. minder om anmodningen om at gennemføre passende kontrol, herunder en høring i Parlamentet af slutbrugerorganisationer, af Kommissionens forordning om gruppefritagelse for motorkøretøjer og udkast til supplerende retningslinjer; anmoder Kommissionen om at garantere fremtidssikre regler fra den 1. juni 2010;

57. glæder sig i denne henseende over Kommissionens forslag til mere sammenhængende rammebestemmelser om eftersalgstjenester med henblik på at nedbringe de høje forbrugeromkostninger i forbindelse med reparation og vedligeholdelse, der skyldes forvridende praksisser, som f.eks. udelukkelse af uafhængige tjenesteydere;

58. forventer, at der tages behørigt hensyn til små og mellemstore automobilforhandlers interesser i forbindelse med den kommende konkurrencelovgivningsramme for motorkøretøjsbranchen; mener, hvis dette ikke sker, at gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer bør forlænges i sin nuværende form;

59. anmoder om at blive hørt om enhver ændring af forordningen om gruppefritagelse for vertikale aftaler inden for en tidsfrist, som gør det muligt for Parlamentet at foretage en passende kontrol og komme med et meget grundigt bidrag;

Fusionskontrol

60. glæder sig over muligheden for yderligere forbedringer i henvisningsmekanismerne og øget konsekvens i vurderingen af sammenlignelige fusionsoperationer, og tilskynder Kommissionen til yderligere at vurdere følgerne af totredjedelsreglen;

61. glæder sig over, at revisionen af Kommissionens meddelelse om løsningsforslag, der kan accepteres i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004, som kodificerer nylige domme fra Domstolen, tager højde for konklusionerne fra rapporten om tilsagn (Remedies Study) og tager de punkter op, som blev rejst under den offentlige høring;

62. anmoder Kommissionen om at udarbejde en beretning pr. land om anvendelse af artikel 21, stk. 4, i EF-fusionsforordningen, som giver mulighed for, at hensyn til offentlige politikker får forrang i forhold til konkurrencehensyn;

63. understreger, at den nuværende økonomiske krise ikke berettiger til en lempelse af EF's fusionskontrolpolitikker;

Sektorundersøgelser

64. opfordrer Kommissionen til at fastsætte kriterier for at iværksætte en sektorundersøgelse; mener, at Kommissionen ikke kun bør reagere på klager fra sektoren eller forbrugerne, men også på Parlamentets henstillinger;

Tirsdag den 9. marts 2010

65. opfordrer Kommissionen til at undersøge fortjenstmarginerne i produktions- og distributionskæden i overensstemmelse med Parlamentets ovennævnte beslutning af 26. marts 2009 om fødevarepriser i Europa; anmoder Kommissionen om at foreslå hensigtsmæssige foranstaltninger, herunder regulering, til at beskytte forbrugere, arbejdstagere og producenter mod ethvert misbrug af en dominerende stilling eller negative følger, som konstateres i løbet af denne undersøgelse;

66. gentager i denne forbindelse sine tidligere krav om sektorundersøgelser af onlinereklamer og forbindelser mellem producenter af landbrugsvarer (navnlig mejeriprodukter), købere på mellemstadiet, store distributører og den endelige forbruger; kræver, at der foretages en undersøgelse af mediekoncentrationer, herunder af alle kanaler for distribution af indhold som f.eks. trykte medier, tv og radio samt internettet; anmoder Kommissionen om at forelægge en undersøgelse af konkurrenceforholdene i telekommunikationssektoren, bilsektoren og sektoren for finansielle tjenesteydelser;

67. understreger behovet for, at der gennemføres omfattende sektorundersøgelser og træffes opfølgende foranstaltninger i tæt samarbejde med Det Europæiske Konkurrencenetværks (ECN's) myndigheder i forhold til fødevareindustrien, navnlig distributionskæden for mejeriprodukter;

68. anmoder Kommissionen om fortsat at kontrollere fødevarepriserne i Den Europæiske Union og konkurrencebetingelserne inden for fødevareindustrien;

69. påpeger, at det er nødvendigt at øge konkurrencen i medicinalindustrien ved hjælp af hensigtsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af den praksis, der følges af medicinalvirksomhederne, og som kan være med til at forsinke eller blokere indførelsen af generiske produkter på markedet, således som det fremgår af resultaterne af den af GD for Konkurrence foretagne sektorundersøgelse;

70. glæder sig over Kommissionens undersøgelse af energisektoren; anmoder Kommissionen om at undersøge, hvorvidt konkurrencen hæmmes af manglende investeringer i infrastruktur, navnlig i gas- og elektricitetssammenkoblinger; bemærker, at der ikke kan opnås forsyningssikkerhed og effektiv konkurrence på energimarkedet uden en sammenkoblet og velfungerende energiinfrastruktur;

71. er bekymret over utilstrækkelig konkurrence i telekommunikationssektoren; anmoder om yderligere undersøgelse af sektoren; kræver, at Sæmmenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (Body of European Regulators for Electronic Communications, BEREC) fremmer konkurrencen, navnlig ved hjælp af en relevant markedsanalyse; kræver derfor, at dets sekretariat tildeles tilstrækkelige ressourcer til dette formål;

72. beklager, at Kommissionen i sin beretning kun kort kommer ind på det interinstitutionelle samarbejde med Parlamentet og ikke besvarer følgende anmodninger fremsat af Parlamentet i dets beslutning af 10. marts 2009 om at:

- se nærmere på misbrug inden for tjenesteydelsessektoren, som kan hindre små virksomheder i at deltage i udbudsprocedurer
- sikre en passende overvågning af den konkurrencemæssige adfærd på EU's brændstofmarkeder
- træffe foranstaltninger til støtte for priskonkurrencen frem for regulering af detailpriser på telekommunikationsområdet;

73. gentager sit krav om en undersøgelse af anvendelsen af reglerne for offentlige indkøb og af, hvorvidt nationale forskelle fører til konkurrenceforvridning;

*

* *

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 9. marts 2010

Resultattavlen for det indre marked

P7_TA(2010)0051

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om resultattavlen for det indre marked (2009/2141(INI))

(2010/C 349 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling af 29. juni 2009 om foranstaltninger til fremme af det indre marked ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens henstilling af 12. juli 2004 om gennemførelsen i national ret af direktiver af betydning for det indre marked ⁽²⁾,
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om resultattavlen for det indre marked (SEK(2009)1007),
 - der henviser til sin beslutning af 4. september 2007 om det indre marked - bekæmpelse af barrierer og ineffektivitet ved bedre gennemførelse og håndhævelse ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. september 2008 om resultattavlen for det indre marked ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om den nationale dommers rolle i Fællesskabets retssystem ⁽⁵⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (konkurrenceevne - det indre marked, industri og forskning) den 24. september 2009 om »How to make the Internal Market work better« ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0084/2009),
- A. der påpeger, at et indre marked, der fungerer effektivt, er en forudsætning for, at der kan skabes et stabilt og innovativt økonomisk miljø, hvor forbrugerne kan købe varer og tjenesteydelser af høj kvalitet, og virksomhederne kan skabe nye arbejdspladser,
- B. der konstaterer, at der, selv om udviklingen af det indre marked er vidt fremskreden, fortsat skal gøres en stor indsats for at sikre, at dets muligheder kan udnyttes fuldt ud,
- C. der understreger, at det indre marked ikke kan fungere ordentligt uden korrekt gennemførelse i national ret, anvendelse og håndhævelse af EU-bestemmelser, der påvirker det indre markeds funktion,
- D. der understreger, at det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne rettidigt gennemfører lovgivningen om det indre marked i national ret,

⁽¹⁾ EUT L 176 af 7.7.2009, s. 17.⁽²⁾ EUT L 98 af 16.4.2005, s. 47.⁽³⁾ EUT C 187 E af 24.7.2008, s. 80.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0421.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0352.⁽⁶⁾ Rådsdokument 13024/09.

Tirsdag den 9. marts 2010

- E. der påpeger, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter aktivt kan bidrage til en bedre gennemførelse af lovgivningen om det indre marked i national ret ved fortsat at arbejde tæt sammen under forhandlings- og gennemførelsesprocessen,
- F. der betoner, at repræsentanter for EU-institutionerne og medlemsstaterne bør mødes regelmæssigt for at gøre status over gennemførelsen af lovgivningen om det indre marked,
- G. der henviser til, at offentliggørelsen af resultattavlen for det indre marked bidrager til at formindske gennemførelsesefterslæbet, men at det er nødvendigt at indføre en mere kvalitativ metode med det formål at se bag tallene og indkredse årsagerne til efterslæbet,
- H. der påpeger, at resultattavlen for det indre marked og resultattavlen for forbrugermarkederne har samme overordnede mål, nemlig at forbedre det indre markeds funktion, selv om tavlerne er baseret på forskellige metoder med forskellige virkefelter og indikatorsæt,
- I. der konstaterer, at det nuværende gennemsnitlige efterslæb på 1 % er i overensstemmelse med det mål på 1 %, som stats- og regeringscheferne nåede til enighed om i 2007, men at ni medlemsstater fortsat ikke har opfyldt dette mål,
- J. der henviser til, at fragmenteringsfaktoren er på 6 %, hvilket betyder, at 100 direktiver ikke er blevet gennemført i mindst én medlemsstat,
- K. der konstaterer, at gennemførelsesfristen er overskredet med over to år for 22 direktivers vedkommende, hvilket er i direkte modstrid med det mål om nul tolerance, som stats- og regeringscheferne opstillede i 2002,
- L. der understreger, at det er særlig vigtigt at følge gennemførelsen i national ret af visse direktiver, der er centrale for det indre markeds udvikling,
- M. der påpeger, at mere offentligt tilgængelig information om, hvilke direktiver der ikke er gennemført af de enkelte medlemsstater, kunne være nyttig som et middel til i højere grad at bevidstgøre offentligheden herom og anvende gruppepres, bl.a. fra medlemmer af Europa-Parlamentet over for medlemmer af de nationale parlamenter,
- N. der henviser til, at de vedvarende tilfælde af manglende eller ukorrekt gennemførelse ikke nødvendigvis er en følge af medlemsstaternes onde vilje, men kan skyldes manglende klarhed eller sammenhæng i den pågældende EU-lovgivning, og at det derfor er ønskeligt, at resultattavlen for det indre marked ikke blot er et pressionsmiddel over for medlemsstaterne, men ligeledes et dialoginstrument til skabelse af større forståelse for, hvilke vanskeligheder disse står over for i forbindelse med gennemførelsesarbejdet,
- O. der konstaterer, at der er behov for mere information om kvaliteten af gennemførelsen i national ret,
- P. der understreger, at resultattavlen for det indre marked — på baggrund af det almindelige skifte fra lovgivning til gennemførelse for så vidt angår det indre marked — regelmæssigt bør indeholde mere detaljerede oplysninger om anvendelsen og håndhævelsen af lovgivningen om det indre marked, bl.a. objektive indikatorer for, hvorledes det indre marked fungerer, således at man bedre kan følge resultaterne og udviklingen,
- Q. der henviser til, at medlemmerne af Europa-Parlamentet bør orientere deres vælgere om, hvorledes lovgivning om det indre marked, der berører dem, gennemføres, og hvilke muligheder de har for at få håndhævet deres rettigheder,

Tirsdag den 9. marts 2010

- R. der henviser til, at arbejdet i dets Udvalg om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse har givet et nyttigt indblik i gennemførelse, transformation til national ret og håndhævelse af central lovgivning vedrørende det indre marked via initiativbetænkninger, undersøgelser, workshops og høringer, hvilket fortsat vil være tilfældet fremover,
- S. der konstaterer, at uddannelse og udvekslinger over grænserne, bl.a. via de elektroniske net, som Kommissionen har etableret, er afgørende for, at den gældende EU-lovgivning om det indre marked kan anvendes bedre,
- T. der påpeger, at borgerne og virksomhederne er afhængige af, at bestemmelserne om det indre marked håndhæves effektivt, for at de i fuld udstrækning kan drage fordel af det indre markeds muligheder,

Indledning

1. glæder sig over Kommissionens ovennævnte henstilling om foranstaltninger til fremme af det indre marked; understreger, at medlemsstaterne ikke bør udvælge de foranstaltninger, der passer dem bedst, men forpligte sig til at gennemføre dem alle;
2. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med Kommissionen og indbyrdes og til at påtage sig deres del af ansvaret for i fuldt omfang at udnytte det indre markeds muligheder; opfordrer Kommissionen til at gøre brug af alle sine beføjelser for at sikre en effektiv anvendelse af bestemmelserne om det indre marked, bl.a. effektiv markedsovervågning, harmonisering, yderligere forenkling af lovgivningen og andre værktøjer til begrænsning af den administrative byrde, der hviler på borgerne og virksomhederne;
3. mener, at det er vigtigt at handle tidligere i forløbet for at begrænse risikoen for et gennemførelses-efterslæb, og at Kommissionen i højere grad bør støtte medlemsstaterne i løbet af gennemførelsesperioden; mener, at dette bl.a. bør ske via dialog og øget informationsudveksling med henblik på at komme eventuelle problemer i forkøbet og søge at løse dem, inden gennemførelsesfristen udløber;
4. støtter navnlig tanken om tæt inddragelse af de nationale parlamenter og øget samarbejde med andre interessenter som f.eks. arbejdsmarkedets parter under forhandlingerne og gennemførelsesprocessen;
5. understreger, at det er vigtigt, at de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet fører en åben dialog og arbejder tættere sammen med henblik på yderligere debat om og indgående behandling af de problemer, som medlemsstaterne møder under gennemførelsesprocessen, eftersom korrekt gennemførelse og anvendelse af direktiver på nationalt plan er grundlæggende forudsætninger for, at det indre marked, konkurrencen og den økonomiske og sociale stabilitet kan fungere effektivt i EU;
6. opfordrer Kommissionen til at arrangere et årligt forum for det indre marked med deltagelse af repræsentanter for EU-institutionerne og medlemsstaterne og andre interessenter med henblik på at skabe et tydeligere engagement for gennemførelse i national ret, anvendelse og håndhævelse af lovgivningen om det indre marked;
7. understreger, at et sådant forum for det indre marked bør afholde møder på arbejdsgruppe- og ministerniveau, således at det bliver en vigtig platform for udveksling af bedste praksis mellem nationale forvaltninger;
8. opfordrer Kommissionen til i sin resultattavle for det indre marked med jævne mellemrum at medtage mere detaljerede oplysninger om anvendelsen og håndhævelsen af lovgivningen om det indre marked, bl.a. objektive indikatorer for, hvorledes det indre marked fungerer;
9. kræver, at resultattavlen for det indre marked, Solvit-rapporten, Borgernes Vejviserservice og resultattavlen for forbrugermarkederne offentliggøres samtidigt en gang om året (uden ændring af den hyppighed, hvormed de offentliggøres), således at man får et samlet billede af udviklingen på det indre marked og bedre kan koordinere det arbejde, der er blevet gjort på disse områder, samtidig med at disse instrumenters særlige karakter bevares;

Tirsdag den 9. marts 2010

10. opfordrer Kommissionen til at undersøge nye måder, hvorpå resterende hindringer for at gennemføre det indre marked kan fjernes, f.eks. indførelse af en »indre marked-test« for alle forslag til ny EU-lovgivning, således at det sikres, at foreslåede nye foranstaltninger ikke undergraver det indre marked;

11. mener, at resultattavlen for det indre marked i vid udstrækning overlapper Kommissionens årsberetning om fællesskabsrettens gennemførelse; opfordrer derfor Kommissionen til at bruge denne årlige gennemgang på en mere strategisk måde ved at fokusere på vertikale politikområder, hvilket kunne forbedre den kvalitative analyse af resultattavlen for det indre marked;

12. opfordrer Kommissionen til at udsende en mere læservenlig pressemeddelelse sammen med resultattavlen for det indre marked med henblik på at øge kendskabet til resultaterne heri og øge presset på medlemsstaterne for at sikre korrekt og rettidig gennemførelse af direktiver i national ret;

Gennemførelse i national ret

13. glæder sig over, at målet for gennemførelsesefterslæb på 1 % er blevet opfyldt for tredje gang i træk; opfordrer indtrængende de ni medlemsstater, der ikke har nået dette mål, til at tage skridt til at forbedre deres indsats på området;

14. mener, at der er en klar sammenhæng mellem den rettidige og korrekte gennemførelse af direktiver om det indre marked og den oprindelige lovgivnings kvalitet; konstaterer således, at arbejdet på de forbedrende stadier er vigtigt, hvilket også omfatter pligt til at overholde principperne om bedre lovgivning, fuld høring af medlemsstaterne om gennemførelses- og håndhævelsesmetoder, samt at der er behov for grundige konsekvensanalyser og analyse af De Europæiske Fællesskabers Domstols retspraksis, inden der foreslås ny lovgivning;

15. minder om, at antallet af direktiver, der ikke er gennemført i national ret af en eller flere medlemsstater, fortsat er for højt, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde sammen for at nedbringe dette antal snarest muligt, begyndende med de direktiver, som skulle have været gennemført i national ret for to år eller længere siden;

16. opfordrer Kommissionen til på sin hjemmeside at fremlægge mere detaljerede oplysninger om, hvilke direktiver der ikke er blevet gennemført i de enkelte medlemsstater;

17. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forelægge Kommissionen sammenligningstabeller indeholdende detaljerede oplysninger om, hvilke nationale foranstaltninger der er truffet for at gennemføre direktiver i national ret, således at den kan give mere detaljerede oplysninger om kvaliteten af gennemførelsen i national ret; opfordrer Kommissionen til at identificere bedste praksis for rettidig og korrekt gennemførelse i national ret og meddele den til medlemsstaterne;

Anvendelse

18. mener, at medlemsstaterne bør øge det effektive samarbejde mellem nationale, regionale og lokale myndigheder, der er involveret i anvendelsen af bestemmelser om det indre marked, ved at sikre og styrke en samordningsfunktion for det indre marked i de nationale forvaltninger;

19. opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at nationale og lokale tjenestemænd og aktører i retsvæsenet regelmæssigt videreuddannes i bestemmelserne om det indre marked inden for rammerne af de eksisterende fællesskabsprogrammer og -netværk;

20. er enig med Kommissionen i, at medlemsstaterne bør sikre, at de grænseoverskridende net af elektroniske informationssystemer, som Kommissionen har oprettet (f.eks. informationssystemet for det indre marked (IMI), det hurtige varslingsystem for nonfoodprodukter (RAPEX), det hurtige varslingsystem for fødevarer og foder (RASFF) og netværket for samarbejde om forbrugerbeskyttelse (CPC), fungerer, ved at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder tildeling af ressourcer;

Tirsdag den 9. marts 2010

21. opfordrer Kommissionen til at se på lovgivningen om det indre marked som en kredsløbsproces, hvor efterfølgende evalueringer spiller en vigtig rolle og bruges til at konstatere, hvorvidt lovgivningen overholder eller er mere vidtgående end den oprindelige konsekvensanalyse, og til i modsat fald at finde ud af, hvorledes den bør ændres eller omarbejdes, så det sikres, at den opfylder sine oprindelige mål;

Håndhævelse

22. er af den opfattelse, at medlemsstaterne bør styrke deres indsats, når det gælder information til borgerne og virksomhederne om deres rettigheder i det indre marked, således at de kan udøve deres rettigheder i praksis; opfordrer Kommissionen til snarest muligt at færdiggøre projektet vedrørende en bistandstjeneste for det indre marked, som skal effektivisere bistandstjenesterne for information, rådgivning og problemløsning og gøre dem lettere tilgængelige;

23. er af den opfattelse, at de oplysninger om det indre marked, som Kommissionen har sat på internettet, er omfattende, men alt for spredte; opfordrer Kommissionen til med deltagelse af Enterprise Europe Network at gøre portalen Dit Europa - Erhvervslivet til en elektronisk one-stop-shop for virksomhedsoplysninger om spørgsmål i tilknytning til det indre marked og udvide den, således at unødvendige og dyre parallelstrukturer undgås og eventuelle synergier udnyttes, særlig med henblik på det krævede informationsudbud i henhold til tjenesteydelsesdirektivet ⁽¹⁾;

24. henleder opmærksomheden på den væsentlige rolle, Enterprise Europe Network spiller, for at små og mellemstore virksomheder kan udnytte det indre markedes muligheder; understreger, at bureaukratiske forpligtelser lægger beslag på værdifulde ressourcer og dermed står i vejen for en stærkere fokusering på Enterprise Europe Networks centrale opgave, nemlig at yde skræddersyet støtte til små og mellemstore virksomheder; opfordrer Kommissionen til i højere grad at bruge Enterprise Europe Network til målrettet informationsspredning samt at mindske den bureaukratiske byrde for Enterprise Europe Networks netværkspartnere;

25. mener, at medlemsstaterne med støtte fra Kommissionen bør forbedre de muligheder, som problemløsningsmekanismer og navnlig Solvit rummer, for at sikre en mere effektiv klageadgang; understreger, at erfaringerne fra Solvit bør tages i betragtning ved politikudformning nationalt og på EU-plan og om nødvendigt resultere i struktur- eller regelændringer; opfordrer medlemsstaterne til yderligere at styrke nettene af Solvit-centre ved at tildele ekstra økonomiske og menneskelige ressourcer;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt til at gøre Solvit-centrene og deres gratis problemløsningsservice mere synlige for Europas erhvervsliv og borgere;

*

* *

27. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

Onsdag den 10. marts 2010

EU 2020 - Opfølgning af Det Europæiske Råds uformelle møde den 11. februar 2010

P7_TA(2010)0053

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om EU 2020

(2010/C 349 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Det Europæiske Råds uformelle møde den 11. februar 2010,
 - der henviser til den offentlige høring om EU 2020, som Kommissionen har lanceret, og resultatet heraf (SEK(2010)0116),
 - der henviser til Kommissionens evaluering af Lissabonstrategien (SEK(2010)0114),
 - der henviser til Det Europæiske Råds dokument »Syv skridt, for at den europæiske strategi for vækst og beskæftigelse kan levere resultater«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at EU 2020-strategien bør være til gavn for økonomisk vækst og skabe beskæftigelse, fordi faldet på 4 % i BNP, tilbagegangen i den industrielle produktion og det, at over 23 millioner mænd og kvinder står uden arbejde, er en menneskelig og økonomisk katastrofe,
- B. der henviser til, at Lissabonstrategien ikke levede op til planerne på grund af en svag styringsstruktur, manglende ansvarlighedsgørelse, en særdeles kompliceret målsætning med for mange delmål, alt for ambitiøse mål og mangel på klarhed, fokus og gennemsigtighed, og henviser til, at det derfor glæder sig over Kommissionens forslag til EU 2020-strategien og de dermed forbundne mål og rammer,

Generelle bemærkninger

1. mener, at EU 2020-strategien skal give et effektivt svar på den økonomiske og finansielle krise og tilføre EU's genopretningsproces nye ambitioner og europæisk sammenhæng ved at mobilisere og koordinere nationale og europæiske instrumenter;
2. mener, at alt for mange europæiske mål i den tidligere Lissabonstrategi ikke er blevet opfyldt, og glæder sig derfor over Det Europæiske Råds beslutning om at fastsætte færre mål og til gengæld gøre dem klarere, mere realistiske og nemmere at kvantificere;

En social markedsøkonomi

3. mener, at en bæredygtig, fuld beskæftigelse af høj kvalitet for både mænd og kvinder er et vigtigt mål at sætte sig i EU, som kun kan nås, hvis EU's institutioner og medlemsstater gennemfører de nødvendige reformer;
4. bemærker, at arbejdsløshed er et centralt spørgsmål i de nuværende diskussioner i forbindelse med krisen; er af den opfattelse, at EU for at sætte fuldt og helt ind mod den høje og voksende arbejdsløshed skal gennemføre en ambitiøs social agenda, herunder foranstaltninger til at fremme længere levetid og sundere levevis, bekæmpe fattigdom og social marginalisering, gøre det nemmere for arbejdstagere at kombinere beskæftigelse med plejeansvar, mindske skolefrafald, fremme livslang læring samt at bekæmpe forskelsbehandling og fremme integration af kønsaspektet, ligestilling og arbejdstagernes rettigheder og arbejdsforhold; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at bekæmpe arbejdsløsheden ved at skabe flere uddannelsesmuligheder og praktikforløb for unge mennesker og samtidig beskytte dem mod urimelige ansættelsesforhold;

Onsdag den 10. marts 2010

5. understreger, at EU med henblik på at sætte ind mod den høje og stigende arbejdsløshed skal gennemføre en ambitiøs social agenda og en stærk ligestillingsstrategi og integrationspolitik;
6. mener, at EU er nødt til at skabe konkurrencedygtige arbejdsmarkeder med adgang for alle ved at omlægge de sociale sikringssystemer og give arbejdsgiverne større fleksibilitet kombineret med passende arbejdsløshedsunderstøttelse i kort tid og hjælp til igen at blive i stand til at komme ind på arbejdsmarkedet;
7. opfordrer EU til at lette den frie bevægelighed for alle borgere, herunder arbejdstagere, selvstændige, erhvervsfolk, forskere, studerende og pensionister;
8. opfordrer indtrængende EU til at undersøge mulighederne for europæiske ordninger, der er uformet med henblik på at lette migration af viden og forhindre europæisk hjerneflugt, fremme ekspertise og udvikle et netværk af førende universiteter på internationalt plan; er af den opfattelse, at skabelsen af den »femte frihed«, fri bevægelse for viden, bør bidrage til dette;
9. er skuffet over, at landbrugssektoren slet ikke var nævnt i de oprindelige forslag om EU 2020-strategien på trods af, at landbruget har potentiale som aktiv bidrager til opfyldelse af strategiens vigtigste udfordringer; er overbevist om, at med de rette politiske rammer og tilstrækkelige budgetmidler kan landbrug og skovbrug spille en vigtig rolle i en samlet europæisk strategi, der har til formål at sikre et økonomisk genopsving og opnåelse af klimamålene, samtidig med at de bidrager til fødevarer sikkerheden, vækst og beskæftigelse i EU og globalt;

Stærk europæisk ledelse for en vellykket 2020-strategi

10. mener, at EU 2020-strategien for at bidrage til at opbygge et retfærdigt, bæredygtigt og fremgangsrigt Europa bør levere en ambitiøs og mere sammenhængende og målorienteret tilgang til den økonomiske krise ved at skabe mere sammenhæng i overlappende strategier, f.eks. strategien om bæredygtig udvikling og stabilitets- og vækstpacten;
11. mener, at Lissabonstrategien er slået fejl på grund af manglende engagement og manglende ejerskabsaccept hos medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af aftalte handlingsplaner og på grund af mangel på effektive incitamenter og bindende instrumenter på EU-niveau;
12. opfordrer indtrængende Det Europæiske Råd til at gå bort fra »den åbne koordineringsmetode«, der er baseret på »udveksling af bedste praksis« og »peer pressure« i forbindelse med den økonomiske politik; opfordrer Kommissionen til at bruge alle til rådighed værende artikler i Lissabontraktaten såsom artikel 121, 122, 136, 172, 173 og 194 til at koordinere medlemsstaternes økonomiske reformer og handlingsplaner;
13. understreger, at Kommissionen bør udarbejde en præcis resultattavle for hindringer og foreslå en målrettet indsats mod de væsentligste hindringer med henblik på fuld gennemførelse af det indre marked;
14. anmoder Kommissionen om under overholdelse af nærhedsprincippet at foreslå nye foranstaltninger, f.eks. forordninger og direktiver, og mulige sanktioner over for de medlemsstater, der ikke gennemfører EU 2020-strategien, og begunstigelser for dem, der gennemfører den;
15. minder om, at både Kommissionen og Det Europæiske Råd har understreget Europa-Parlamentets afgørende rolle i EU 2020-strategien, og de bør derfor respektere Parlamentets beføjelser ved at fremlægge årlige strategihenstillinger for det, før Det Europæiske Råd træffer sine beslutninger; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at anerkende Parlamentets afgørende rolle ved gennemførelsen af en 2020-strategi; er af den opfattelse, at det er nødvendigt at udarbejde en interinstitutionel aftale med henblik på at fastlægge og formalisere en demokratisk og effektiv kurs fremad, som bør omfatte en forpligtelse fra Rådets side til ikke at acceptere ændringer i strategien de kommende år uden formelt at høre Parlamentet først;
16. understreger behovet for bedre samarbejde med nationale parlamenter og civilsamfundet; er af den opfattelse, at presset på de nationale regeringer for at levere resultater vil øges som følge af, at der inddrages flere aktører;

Onsdag den 10. marts 2010

17. mener, at medlemsstaterne i tæt samarbejde med Kommissionen bør udarbejde nationale handlingsplaner, hvori der fastsættes maksimums- og minimumsværdier for visse makroøkonomiske aspekter af deres økonomi;

18. bemærker, at Kommissionens og medlemsstaternes gennemførelse af EU-budgettet er blevet kritiseret af Den Europæiske Revisionsret; mener under henvisning til, at medlemsstaterne selv forvalter 80 % af EU's budget, at Kommissionen bør lægge et større pres på medlemsstaterne for at få dem til at tage ansvar for en korrekt anvendelse af disse midler samt overveje bøder, såfremt medlemsstater nægter at samarbejde;

19. mener, at medlemsstaterne bør oplyse, hvordan de har brugt EU-midler til at nå de forskellige EU 2020-mål, og at støtte fra EU bør være afhængig af resultaterne og foreneligheden med målene i EU 2020-strategien;

Beskyttelse af euroens styrke ved hjælp af forstærket finanskontrol

20. understreger, at der skal ske en nøje koordinering af budgetmæssige konsolideringer og økonomiske politikker for at øge væksten, skabe jobs og sikre euroens stabilitet fremover; er af den opfattelse, at medlemsstaterne skal overholde kriterierne i den europæiske stabilitets- og vækstpagt, samtidig med at de sikrer den rette balance mellem nedbringelsen af nationale underskud, investeringer og sociale behov;

21. mener, at den omstændighed, at flere medlemsstater i euroområdet ikke overholder kriterierne i stabilitets- og vækstpagten, viser, at der er behov for at styrke den økonomiske koordinering hos landene i ØMU'en; mener, at problemerne i euroområdet kræver en europæisk løsning, og anser det for uheldigt, at der ikke er nogen mekanismer til sikring af euroens stabilitet;

22. bemærker, at spekulative angreb på lande i økonomiske vanskeligheder forværrer disse landes økonomiske problemer og gør det meget dyrt for dem at låne penge;

23. understreger behovet for en europæisk tilsynsmyndighed for at sikre effektivt tilsyn på mikro- og makroplan og dermed forebygge fremtidige kriser; understreger behovet for at etablere et effektivt europæisk banksystem, der kan finansiere realøkonomien og sikre, at Europa forbliver et af de førende finansielle og økonomiske centre i verden; understreger, at tilsyn ikke fortsat kan være et rent nationalt anliggende, eftersom markederne er internationale, og finansielle institutioner opererer på tværs af grænserne;

Fri udfoldelse af det indre markeds potentiale

24. bemærker, at det indre marked bidrager kraftigt til europæisk velstand, og glæder sig over, at Mario Monti har fået til opgave at fremkomme med nye og afbalancerede ideer med henblik på at kickstarte det fælles europæiske marked; mener, at Rådet og Kommissionen i betragtning af, at det indre marked indgår som et centralt område i EU 2020-strategien, bør fremlægge forslag til den fulde gennemførelse af det indre marked;

25. bemærker, at visse regeringer udøver økonomisk protektionisme, hvorved de risikerer at ødelægge halvtreds års økonomisk integration og solidaritet;

26. minder medlemsstaterne om, at de kan anvende metoden med udvidet samarbejde på områder, hvor forhandlingerne er kommet ind i et dødvande;

27. er af den opfattelse, at det er af afgørende betydning at gennemføre det indre marked for energi for at sikre økonomisk vækst, integration af vedvarende energikilder og forsyningssikkerhed; mener, at bæredygtige kulstoffattige energikilder bør stå for en betydelig del af EU's energimix;

28. mener, at den europæiske industri bør drage fordel af sin ledende rolle på området teknologier for bæredygtig økonomi og grøn mobilitet, idet den udnytter det eksportpotentiale, der ligger deri; mener, at dette samtidig vil nedbringe ressourceafhængigheden og gøre det lettere at opfylde de nødvendige 20-20-20-klimamål; understreger dog, at EU's økonomi har brug for tilstrækkelige mængder højteknologiske råvarer for at nå dette mål;

Onsdag den 10. marts 2010

Fremme af SMV'er og beskæftigelsen

29. mener, at Kommissionen burde have lagt større vægt på at fremme og støtte små og mellemstore virksomheder (SMV'er), da de fleste jobs skabes i denne sektor, og da innovation og teknologiske fremskridt i denne sektor spiller en afgørende rolle, når det gælder om at puste nyt liv i vores økonomi; er af den opfattelse, at det er nødvendigt med flere forslag med henblik på at mindske bureaukratiet og fremme innovative ideer;

30. understreger, at »Small Business Act« udgør et første skridt i den rigtige retning, men at man bør tage udgangspunkt i den på en mere ambitiøs måde; mener, at områderne SMV-venlig lovgivning, fremme af iværksætterånden og forbedring af adgangen til finansiering bør prioriteres højt;

31. understreger, at en vellykket 2020-strategi bør fokusere på at fremme SMV'er og arbejdspladser ikke kun inden for handel og service, men også i industrien og i landbruget, da disse er afgørende for vores fremtidige økonomi;

32. er af den opfattelse, at aldringen af Europas befolkning kræver strategier om livslang læring og en mere fleksibel pensionsalder (hvor arbejdstagerne vælger dette), således at man bevarer et tilstrækkeligt antal aktive mennesker på arbejdsmarkedet og forbedrer den sociale inklusion for dem; mener, at man ofte overser beskæftigelsespotentialerne hos ældre mennesker, og forventer forslag med det formål at øge deres potentialer; opfordrer endvidere indtrængende Kommissionen til at fremlægge en strategi for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed;

Et budget, der afspejler intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst som det 21. århundredes prioritet

33. mener ikke, at det nuværende budget i tilstrækkelig grad afspejler de finansielle behov, der skal opfyldes for at imødegå det 21. århundredes udfordringer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte et ambitiøst forslag for at sikre, at EU 2020-strategien bliver vellykket;

34. opfordrer indtrængende Kommissionen til at videreføre målet fra Lissabonstrategien til den nye strategi om at anvende 3 % af BNP til F&U, både for EU-budgettet og de nationale budgetter; anmoder Kommissionen om at fremsætte et forslag for at gøre europæisk forskning mere effektiv ved at forbedre strømliningen af de eksisterende strukturer, mindske bureaukratiet og skabe et mere forsknings- og innovationsvenligt investeringsklima i både den offentlige og den private sektor; mener, at forbedret uddannelse og mere ordnede og effektive innovationssystemer er afgørende for at skabe en velfungerende videnstrekant, samtidig med at de vigtigste støtteteknologier støttes; opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedre brug af den potentielle synergi mellem midler, der er afsat til samhørighedspolitikken og til F&U;

35. mener, at Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling bør få en stærkere rolle med hensyn til at støtte investeringer i infrastruktur, grøn teknologi, innovation og SMV'er;

36. understreger, at innovation begynder med bedre uddannelse, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme nye partnerskaber mellem erhvervsliv, videnskab og universitetsforskning;

37. opfordrer til en bredere tilgang til EU's fremtidige innovationspolitik; mener, at de vigtigste støtteteknologier bør tildeles passende støtte, så Europa kan blive førende i verden på disse områder;

38. mener, at transportsektoren er en vigtig aktør i at opnå 2020-strategiens bæredygtige udvikling, og at sektoren bidrager i bemærkelsesværdig grad til den økonomiske vækst, der er nødvendig for gennemførelsen af EU 2020; mener, at en blanding af forskellige foranstaltninger såsom energimix, prisdannelsesforanstaltninger og en realistisk tilgang til internalisering af eksterne omkostninger er vigtige i denne sammenhæng, og at disse foranstaltninger bør ledsages af klarere og mere realistiske mål, der jævnlige tages op til revision;

Onsdag den 10. marts 2010

39. minder om, at økonomisk, social og territorial samhørighed er en hjørnesteen for det europæiske projekt, der for øjeblikket trues af konsekvenserne af den økonomiske krise; er af den opfattelse, at 2020-strategien giver en historisk mulighed for at bevare og styrke den europæiske samhørighed, primært gennem en gennemskuelig, enkel og intelligent samhørighedspolitik, der er beskyttet mod alle forsøg på renationalisering, en langsigtet bæredygtig finansiel plan for de transeuropæiske net og fri og lige adgang til ikt og bredbånd, der skal sætte folk, især de unge, i stand til let at anvende moderne kommunikation, samtidig med at de gør dette på selvkritisk vis;

40. anser industripolitikken for meget vigtig for at fremme overgangen til en bæredygtig økonomi; mener, at EU bør fremme innovation med henblik på at udvikle miljøvenlige produktionsmåder og om nødvendigt give midlertidig kompensation til en grønnere EU-industri i forhold til det globale marked;

41. mener, at EU bør gå i gang med større økonomiske projekter, såsom et virkeligt europæisk energinet, fuldførelse af Galileo-projektet, udbredt anvendelse af grøn teknologi, herunder systematisk fornyelse af EU's bygningsmasse, e-sundhed samt forbedring og opdatering af ikt-infrastrukturene;

42. understreger, at Parlamentet betragter denne beslutning som et første skridt på vejen og agter at fremlægge en mere detaljeret beslutning om flaskehalsproblemer og flagskibsprojekter forud for topmødet i juni;

*

* *

43. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd og Kommissionen.

Gennemførelse af Goldstone-rapportens anbefalinger om Israel/Palæstina

P7_TA(2010)0054

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelsen af Goldstone-henstillingerne om Israel/Palæstina

(2010/C 349 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, som Unionen bygger på, og som er nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til Genèvekonventionerne,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Mellemøsten,
- der henviser til Rådets konklusioner om fredsprocessen i Mellemøsten, som vedtoges den 8. december 2009,
- der henviser til rapporten fra De Forenede Nationers undersøgelsesmission om Gaza-konflikten,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 64/10,

Onsdag den 10. marts 2010

- der henviser til rapporten fra FN's generalsekretær af 5. februar 2010 til FN's Generalforsamling,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 26. februar 2010,
 - der henviser til, at Hamas figurerer på EU's liste over terrororganisationer,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at den væbnede konflikt i Gaza startede den 27. december 2008 og sluttede den 18. januar 2009 og havde til følge, at 1 400 palæstinensere og 13 israelere blev dræbt, og at der skete omfattende ødelæggelser af civil infrastruktur,
- B. der henviser til, at FN's Generalforsamling i sin resolution 64/10 af 5. november 2009 har opfordret til, at samtlige parter foretager undersøgelser, som er uafhængige, troværdige og i overensstemmelse med internationale normer,
- C. der henviser til, at FN's generalsekretær den 3. december 2009 gjorde samtlige parter opmærksom på de relevante bestemmelser i FN's Generalforsamlings resolution 64/10 og krævede, at der inden for tre måneder blev indgivet skriftlig information om alle skridt, som de havde taget eller var ved at tage,
- D. der henviser til, at De Forenede Nationers generalsekretær i sin erklæring af 4. februar 2010 opfordrede parterne til at gennemføre troværdige interne undersøgelser af Gaza-konfliktens forløb,
- E. der henviser til, at FN's Generalforsamling i sin resolution af 26. februar 2010 gentog sin opfordring til både Israel og den palæstinensiske side om at gennemføre troværdige undersøgelser og anmodede om yderligere rapporter inden for fem måneder,
- F. der henviser til, at Unionens optræden på den internationale scene skal være styret af streng respekt for principperne og målsætningerne i FN-pagten og folkeretten; minder om, at stater i henhold til folkeretten er forpligtet til at respektere, beskytte og sikre anvendelsen af den humanitære folkeret,
- G. der henviser til, at den israelske regering rapporterer, at den er ved at undersøge 150 særskilte hændelser, der er sket under operationen i Gaza,
- H. der henviser til, at de palæstinensiske myndigheder den 25. januar 2010 nedsatte en uafhængig undersøgelseskommission,
- I. der henviser til, at den humanitære krise i Gazastriben er yderligere forværret som følge af blokaden, der er i modstrid med den humanitære folkeret,
1. understreger endnu en gang betydningen af, at der opnås en retfærdig og varig fred i Mellemøsten og især mellem israelere og palæstinensere; understreger, at alle parter respekt for den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning under alle forhold samt tillidsskabende foranstaltninger mellem israelere og palæstinensere er vigtige elementer i en fredsproces, som fører til, at to stater lever side om side i fred og sikkerhed;
 2. gentager sin opfordring til næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant i udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til at arbejde hen imod en stærk fælles holdning fra EU's side om opfølgningen af rapporten fra undersøgelsesmissionen under ledelse af dommer Goldstone om konflikten i Gaza og det sydlige Israel og til offentligt at kræve, at rapportens henstillinger gennemføres, og at gerningsmændene bag alle krænkelser af folkeretten, herunder påståede krigsforbrydelser, drages til ansvar;

Onsdag den 10. marts 2010

3. opfordrer begge parter til inden for fem måneder at gennemføre undersøgelser, der opfylder internationale standarder for uafhængighed, upartiskhed, gennemsigtighed, hurtighed og effektivitet, i overensstemmelse med FN's Generalforsamlings resolutioner vedtaget den 5. november 2009 og den 26. februar 2010; understreger, at alle parters respekt for den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret under alle omstændigheder er en afgørende forudsætning for at opnå en retfærdig og varig fred i Mellemøsten;
 4. gentager sin opfordring til næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og medlemsstaterne til aktivt at overvåge gennemførelsen af henstillingerne i Goldstone-rapporten gennem høring af EU's eksterne missioner og ngo'er, der er aktive på dette område; opfordrer til, at henstillingerne og de dertil knyttede bemærkninger indgår i EU's dialoger med begge parter og i multilaterale fora;
 5. opfordrer næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at vurdere resultaterne af undersøgelserne foretaget af samtlige parter og til at rapportere tilbage til Parlamentet om disse vurderinger;
 6. glæder sig over de bestræbelser, som FN's Generalforsamling har gjort for at sikre, at der tages ansvar for alle krænkelser af den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning under Gaza-konflikten, og tilskynder den til at fortsætte disse bestræbelser;
 7. understreger, at respekten for retsstaten er af grundlæggende værdi såvel internt i Den Europæiske Union og som i dens forbindelser med tredjelande og kontraherende parter; understreger desuden, at Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters ansvarlighed og troværdighed kræver, at disse undersøgelser overvåges fuldt ud;
 8. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at tage hensyn til resultaterne af opfølgningsundersøgelserne og gennemførelsen af Goldstone-rapportens henstillinger over for alle parter, der er omtalt i rapporten;
 9. understreger betydningen af samarbejdet mellem de officielle myndigheder og ngo'er i forbindelse med opfølgningsundersøgelserne og gennemførelsen af henstillingerne i Goldstone-rapporten fra alle parters side; udtrykker sin bekymring over det pres, der lægges på ngo'er, der har været involveret i udarbejdelsen af Goldstone-rapporten og i opfølgningsundersøgelser, og opfordrer myndighederne på alle sider til at afstå fra samtlige foranstaltninger, der indskrænker disse organisationers aktiviteter;
 10. erkender den nødsituation, som Gazas befolkning fortsat befinder sig i på grund af blokaden, og bifalder Rådets opfordring den 8. december 2009 til en omgående, vedvarende og ubetinget åbning af grænseovergangene;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for Udenrigsanliggender og Sikkerhedspolitik, medlemsstaterne, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, Kvartetten, kvartetens udsending til Mellemøsten, Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet, den israelske regering og det israelske parlament, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed og, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd.
-

Onsdag den 10. marts 2010

Situationen for civilsamfundet og de nationale mindretal i Belarus

P7_TA(2010)0055

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om civilsamfundets og de nationale mindretals situation i Belarus

(2010/C 349 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Belarus, navnlig beslutningen af 17. december 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til de konklusioner om Belarus, som Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) vedtog på sit møde den 17. november 2009, og som omfatter fortsat suspension af håndhævelsen af visumforbuddet imod visse belarussiske embedsmænd, heriblandt præsident Alexandr Lukasjenko, og forlængelse af gyldighedsperioden for de restriktive foranstaltninger indtil oktober 2010,
- der henviser til resultaterne af det 2996. møde i Rådet (udenrigsanliggender) den 22. februar 2010 og til udtalelsen fra den højtstående repræsentant, Catherine Ashton, af 16. februar 2010 om situationen for UPB (sammenslutningen af polakker i Belarus),
- der henviser til Det Europæiske Råds erklæring af 19. marts 2009 om det østlige partnerskab og til den fælles erklæring fra topmødet den 7. maj 2009 i Prag om det østlige partnerskab,
- der henviser til Europarådets rammekonvention af 1. februar 1995 om beskyttelse af nationale mindretal,
- der henviser til de internationale principper og normer for nationale mindretals rettigheder, navnlig dem, der er indeholdt i de internationale menneskerettighedskonventioner som f.eks. Helsinkislutakten af 1. august 1975 (afsnit 1.VII), dokumentet fra mødet i København den 29. juni 1990 om den menneskelige dimension og Parischartret for et nyt Europa af 21. november 1990,
- der henviser til sin forhandling om Belarus den 24. februar 2010 og til Parlamentets ad hoc-delegations besøg i Belarus den 25.-27. februar 2010 og resultaterne heraf,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at 40 aktivister, hovedsagelig medlemmer af sammenslutningen af polakker i Belarus (UPB) den 15. februar 2010 blev arresteret i Belarus, heriblandt Angelika Borys (formand for UPB), Igor Bancer (talsmand for UPB), Mieczysław Jaśkiewicz (næstformand), Andrzej Poczobut (formand for UPB's bestyrelse) og Anatol Lebedzka, leder af det oppositionelle Det Forenede Borgerparti i Belarus, for at hindre dem i at deltage i retssagen om det polske hus i Iyvanets; der henviser til, at alle aktivisterne blev løsladt den 20. februar 2010,
- B. der henviser til, at UPB under formandskab af Angelika Borys, der to gange er blevet valgt demokratisk, i 2005 og 2009, ikke anerkendes af de statslige myndigheder og har været udsat for regelmæssig chikane og forfølgelse siden 2005 og til, at dets medlemmer løbende bliver anklaget for illegale aktiviteter og retsforfulgt;
- C. der henviser til, at de belarussiske myndigheder har indsat politistyrker mod medlemmer af UPB i Hrodna i 2005 og i Iyvanets i 2010,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0117.

Onsdag den 10. marts 2010

- D. der henviser til, at de belarussiske myndigheder har forhindret de repræsentanter for UPB, der var indkaldt som vidner for Teresa Sobol, formand for UPB's lokale afdeling i Ivyanets, under domsforhandlingerne, i at deltage i retssagen,
- E. der henviser til, at forskelsbehandlingen af UPB, den største ngo i Belarus, er kendetegnende for den generelle behandling af civilsamfundet og den demokratiske opposition i Belarus,
- F. der henviser til, at Polonica, en virksomhed i Hrodna under ledelse af Andzelika Borys og er UPB's eneste indtægtskilde, er blevet idømt en bøde på 71 mio. rubler for påståede overtrædelser af skattelovgivningen og nu risikerer at gå konkurs,
- G. der henviser til, at de belarussiske myndigheder betragter Stanisław Siemaszko som den legitime leder af UPB og støtter organisationen under hans ledelse, hvilket den polske folkegruppe betragter som uretmæssigt,
- H. der henviser til, at repræsentanter for EU-institutionerne, bl.a. Jerzy Buzek, formand for Europa-Parlamentet, Catherine Ashton, næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Cecilia Malmström, kommissær for indre anliggender, samt det polske parlament og det franske udenrigsministerium har givet udtryk for deres bekymring over de belarussiske myndigheders seneste aktioner mod UPB og har fordømt politiets indsættelse mod organisationens medlemmer,
- I. der henviser til, at disse aktioner fra de belarussiske myndigheders side er i strid med internationale normer for beskyttelse af nationale mindretal, fastsat bl.a. i Europarådets rammekonvention af 1. februar 1995 om beskyttelse af nationale mindretal, samtidig med at Belarus har intensiveret sine aktioner mod medlemmer af denne organisation,
- J. der henviser til, at det i punkt 1 i den fælles erklæring fra Pragtopmødet om det østlige partnerskab, som Belarus har undertegnet, anføres, at: »Deltagerne i Pragtopmødet er enige om, at det østlige partnerskab skal bygge på tilslutning til folkerettens principper og til grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstat og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder»,
- K. der henviser til, at Det Europæiske Råd i sine konklusioner af 17. november 2009 anerkender, at der er opstået nye muligheder for dialog og udvidet samarbejde mellem EU og Belarus med det formål at fremme egentlige fremskridt hen imod demokrati og overholdelse af menneskerettighederne, og bekræfter i denne sammenhæng sin vilje til at uddybe Unionens forbindelser med Belarus, forudsat at Belarus gør fremskridt med hensyn til demokrati, menneskerettigheder og retsstaten, og til at bistå Belarus i bestræbelserne på at nå disse mål,
1. udtrykker sin dybe bekymring over de seneste menneskerettighedskrænkelser i Belarus mod medlemmer af civilsamfundet, og navnlig mod medlemmer af UPB, og udtrykker sin solidaritet med de borgere, der ikke er i stand til fuldt ud at gøre brug af deres civile rettigheder;
2. fordømmer politiaktionerne og de retlige aktioner mod UPB og ethvert forsøg fra de belarussiske myndigheders side på at påtvinge landets polske befolkning en ny ledelse; kræver, at de belarussiske myndigheder på ny legaliserer UPB under ledelse af Angelika Borys og sikrer, at organisationens ejendom i Ivyanets snarest muligt bliver givet tilbage til organisationen;
3. gentager sin interesse i en åben og struktureret dialog med Belarus, forudsat at demokratiseringen af det politiske system i Belarus fører til konkrete resultater og afspejler respekt for menneskerettighederne og retsstaten;
4. opfordrer Belarus til at overholde dets OSCE-forpligtelser og internationale forpligtelser til at beskytte og fremme rettighederne for landets mindretal; opfordrer desuden myndighederne til at forbedre vilkårene for civilsamfundets funktion, navnlig hvad angår ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, de uafhængige mediers situation, inklusive adgang til internettet og registrering af ngo'er med sigte på at forberede og tillade frie og retfærdige kommunalvalg den 25. april 2010;

Onsdag den 10. marts 2010

5. gentager sit krav i nylige beslutninger, navnlig af 15. januar og 17. december 2009, om at sikre ytrings- og foreningsfrihed og sikre frihed til at registrere politiske partier som f.eks. Belarussiske Kristelige Demokrater (BDC), religionsfrihed og tilvejebringelse af forhold, der er fremmede for den virksomhed, der udøves af civilsamfundsenheder, ngo'er (som f.eks. »Viasna«) og uafhængige medier i Belarus;
6. opfordrer indtrængende de belarussiske myndigheder til at løslade politiske aktivister som Andrei Bandarenko og samvittighedsfanger som Ivan Mikhailau og Aristyom Dubski, til at tilbagekalde de restriktive foranstaltninger mod forkæmpere for det civile samfund som Tatiana Shaputsko, der deltager i østpartnerskabets civilsamfundsforum, og til at afstå fra foranstaltninger, der sigter mod at kontrollere indholdet på belarussiske websites på internettet;
7. understreger, at EU-dialogen med Belarus kan være til gavn for begge parter, og mener, at Belarus kan støttes, således at landet opnår de størst mulige fordele ved det østlige partnerskab, navnlig med hensyn til den mest effektive anvendelse af midler, der i henhold til dette program tildeles til infrastrukturprojekter, energiprojekter og sociale projekter, og ved anvendelse af andre EU-instrumenter og -politikker, forudsat at de belarussiske myndigheder forpligter sig til reelle ændringer, når det gælder frihedsrettigheder, demokrati, retsstatslige principper og respekt for menneskerettigheder, og navnlig nationale mindretals rettigheder;
8. minder om, at EU allerede har udvist en betydelig imødekommenhed over en dialog med Belarus, hvilket bl.a. fremgår af landets optagelse i østpartnerskabet; minder om, at denne dialog kun vil blive vellykket, hvis den belarussiske regering tager skridt til demokratisering og håndhævelse af menneskerettighederne, herunder mindretalsrettigheder;
9. understreger, at Belarus, hvis landets myndigheder overholder kriterier med relation til de grundlæggende menneskerettigheder og demokratiet, vil drage fordel af følgende:
- indgåelse og ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Belarus,
 - faktisk anvendelse af EU's finansielle instrumenter som f.eks. værktøjer inden for rammerne af Den Europæiske Investeringsbank og det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI),
 - udvidet finansiering via Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) af projekter i Belarus, der inddrager statslige enheder,
 - genindførelse af den generelle toldpræferenceordning (GSP +) i Belarus,
 - udbetaling af en ny tranche af stabiliseringslånet fra Den Internationale Valutafond (IMF),
 - genoptagelse af forhandlingerne om Belarus' tiltrædelse af WTO,
 - støtte til udvidelsen af OECD-programmet til at omfatte Belarus;
10. tillægger liberalisering af det politiske liv og samfundslivet i Belarus stor betydning og understreger, at yderligere krænkelse af menneskerettighederne og de retsstatslige principper i Belarus kan føre til en ændring af EU's holdning over for Belarus, herunder genindførelse af sanktionerne;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, OSCE's Parlamentariske Forsamling, Europarådets Parlamentariske Forsamling, sekretariatet for Fællesskabet af Uafhængige Stater og parlamentet og regeringen i Belarus.
-

Onsdag den 10. marts 2010

Skat på finansielle transaktioner

P7_TA(2010)0056

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om skat på finansielle transaktioner

(2010/C 349 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 24. april 2009 om G20-topmødet i London den 2. april 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til stats- og regeringschefernes erklæring efter G20-topmødet i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009,
 - der henviser til sin beslutning af 8. oktober 2009 om G20-topmødet i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009 ⁽²⁾,
 - der henviser til kommunikøet fra G20-finansministrenes og centralbankchefernes møde i St Andrews den 7. november 2009,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 10.-11. december 2009, navnlig punkt 15,
 - der henviser til kommissionsformand Barrosos redegørelse til Europa-Parlamentet den 15. december 2009,
 - der henviser til skrivelse af 18. januar 2010 fra den svenske finansminister til formandskabet om indførelse af en stabilitetsafgift i medlemsstaterne,
 - der henviser til Rådets Direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter ⁽³⁾,
 - der henviser til forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdi-afgiftssystem med hensyn til behandlingen af forsikringstjenester og finansielle tjenester (KOM(2007)0747),
 - der henviser til forespørgslen af 24. februar 2010 til Kommissionen om skat på finansielle transaktioner (O-0025/2010 - B7-0019/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5 og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Parlamentet har glædet sig over det undersøgende arbejde, der efter Pittsburgh-topmødet i september 2009 er udført på G20-plan med sigte på at etablere en international ramme for en skat på finansielle transaktioner,
- B. der henviser til, at Parlamentet har krævet hurtige fremskridt for at sikre, at finanssektoren yder et fair bidrag til genopretning af økonomien, da væsentlige omkostninger ved og konsekvenser af finanskrisen bæres af realøkonomien, skatteyderne, forbrugerne, de offentlige tjenester og samfundet som helhed,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0330.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0028.

⁽³⁾ EUT L 46 af 21.2.2008, s. 11.

Onsdag den 10. marts 2010

- C. der henviser til, at Det Europæiske Råd har understreget, at det er vigtigt at forny den økonomiske og sociale kontrakt mellem de finansielle institutioner og det samfund, de betjener, og at sikre sig, at offentligheden tilgodeses i gode tider og er beskyttet mod risici; der henviser til, at Det Europæiske Råd i denne forbindelse har opfordret IMF til i sin undersøgelse at overveje alle muligheder, inklusive en skat på finansielle transaktioner; der henviser til, at Det Europæiske Råd også har opfordret Rådet og Kommissionen til at fastlægge de nøgleprincipper, som nye globale ordninger vil skulle overholde,
- D. der henviser til, at adskillige medlemsstater har ønsket en skat på finansielle transaktioner,
- E. der henviser til, at nye lovgivningsmæssige initiativer, som foranstaltninger mod skattely, fjernelse af smuthuller uden om regnskaberne, krav til børshandelen og anvendelse af transaktionsregistre til registrering af derivater, klart har ændret konteksten for politiske foranstaltninger på dette område,
- F. der henviser til, at Kommissionen i tilknytning til spørgsmål, der blev rejst på mødet mellem Økonomi- og Valutaudvalget og kommissionsmedlemmet med ansvar for skatte spørgsmål den 6. oktober 2009, og som blev bekræftet af kommissionsformand Barroso i dennes redegørelse til Parlamentet den 15. december 2009, nu på baggrund af de globale udfordringer arbejder med ideer om »innovativ finansiering«, herunder en skat på finansielle transaktioner, med henblik på at forelægge forslag på et passende tidspunkt,
- G. der henviser til, at IMF i øjeblikket undersøger offentlighedens holdning til beskatning af finanssektoren, hvilket G20 anmodede om på Pittsburgh-topmødet den 24. og 25. september 2009,
- H. der henviser til, at skatter og afgifter på finansielle transaktioner allerede findes i forskellige former i medlemsstaterne; der henviser til, at disse nationale skatter og afgifter sædvanligvis kun omfatter udvalgte aktiver; der henviser til, at Belgien og Frankrig på nationalt plan har vedtaget lovgivning om valutatransaktioner, men kun vil sætte dem i kraft, hvis de gennemføres på EU-plan,
- I. der henviser til, at indirekte skatter på kapitaltilførsel, som kapitalbeskatning, stempelafgift på værdipapirer og skatter på omstruktureringer, i modsætning til andre skatteformer medfører diskriminering, dobbeltbeskatning og forskelle, som hindrer kapitalens frie bevægelighed,
- J. der henviser til, at der i det seneste årti har været en meget stor og hurtig stigning i omfanget af finansielle transaktioner i forhold til omfanget af handelen med varer og tjenesteydelser, hvilket bl.a. kan forklares med det hurtigt voksende marked for derivater,
- K. der henviser til, at stats- og regeringscheferne i G20 har et kollektivt ansvar for at mildne krisens sociale konsekvenser, både i medlemsstaterne og i udviklingslandene, der er blevet ramt hårdt af krisens indirekte konsekvenser; der henviser til, at en skat på finansielle transaktioner vil bidrage til at dække de omkostninger, krisen har forvoldt,
1. mener, at den Europæiske Union bør enes om en fælles holdning inden for den internationale ramme af G20-møderne, for så vidt angår, hvordan finanssektoren kan yde et fair og væsentligt bidrag til betaling af de byrder, den har påført realøkonomien, eller som er forbundet med regeringernes indgriben for at stabilisere banksystemet; finder, at EU parallelt til og sammenhængende med G20-aktiviteterne bør udforme sin egen strategi, for så vidt angår viften af mulige optioner for handling;
2. mener, hvad angår en sammenhængende EU-holdning, der er baseret på en objektiv analyse, at Kommissionen i tilstrækkeligt god tid inden det næste G20-topmøde bør udarbejde en konsekvensanalyse af en global skat på finansielle transaktioner, der viser både fordele og ulemper;

Onsdag den 10. marts 2010

3. opfordrer Kommissionen til i denne evaluering omhyggeligt at behandle følgende aspekter:
 - a) tidligere erfaringer med skat på finansielle transaktioner, navnlig for så vidt angår skatteunddragelse, flytning af kapital eller tjenesteydelser til andre steder, især sådanne skatters konsekvenser for individuelle investorer og SMV'er
 - b) fordele og ulemper ved indførelse af en skat på finansielle transaktioner i Den Europæiske Union alene sammenholdt med indførelse på globalt plan og med den nuværende situation
 - c) mulighederne for at opnå en væsentlig indtægt sammenholdt med andre former for skat, opkrævningsudgifter og fordeling af indtægterne mellem landene
 - d) det forhold, at der ved evalueringen af de mulige indtægter fra en skat på finansielle transaktioner på globalt eller europæisk plan bør tages hensyn til forskellige udformningsmuligheder, mens væksten i transaktionsomkostningerne på alle potentielt berørte markeder (transaktioner over officielle børser, transaktioner i fri handel) og transaktioner mellem virksomheder internt (B2B) og mellem virksomheder og forbrugere (B2C) bør evalueres
 - e) det forhold, at der i evalueringen også bør tages hensyn til, at de forskellige koncepter muligvis kan påvirke både prisniveau og -stabilitet på kort og lang sigt samt de finansielle transaktioner og likviditeten
 - f) hvorledes en finansiell transaktion skal udformes for at mildne de negative bivirkninger, der ofte er forbundet med indirekte skatter på kapitaltilførsel
 - g) i hvilken udstrækning en skat på finansielle transaktioner kan bidrage til stabilisering af de finansielle markeder, for så vidt angår dens konsekvenser for overdreven kortfristet handel og spekulation og for gennemskueligheden
 - h) om en skat på finansielle transaktioner kan hindre fremtidige finanskriser ved at ramme visse former for »uønskede transaktioner«, som Kommissionen bør fastlægge;
 4. understreger, at det i forbindelse med enhver løsning må hindres, at EU's konkurrenceevne svækkes, eller at bæredygtige investeringer, innovation og vækst, som gavner realøkonomien og samfundet, hindres;
 5. understreger vigtigheden af at tage hensyn til nødvendigheden af, at banksektoren opbygger sund kapital, som kan sikre banksystemets evne til at finansiere realøkonomiske investeringer, og at for store risici undgås;
 6. opfordrer Kommissionen og Rådet til at evaluere de forskellige transaktionsskattekoncepters potentiale, for så vidt angår bidrag til EU-budgettet;
 7. opfordrer Kommissionen og Rådet til at evaluere, i hvilken udstrækning de muligheder, der overvejes, også kan anvendes som innovative finansielle mekanismer til at støtte en tilpasning til og en mildning af klimaændringerne for udviklingslandene samt til finansiering af udviklingssamarbejde;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 10. marts 2010

Det fælles eurobetalingsområde

P7_TA(2010)0057

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde (SEPA)

(2010/C 349 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles erklæring fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank af 4. maj 2006 om det fælles eurobetalingsområde,
- der henviser til Den Europæiske Centralbanks lejlighedsskrift nr. 71 fra august 2007 om det fælles eurobetalingsområdes økonomiske betydning,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽¹⁾ (direktiv om betalingstjenester),
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde ⁽²⁾,
- der henviser til den fælles erklæring fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank af 24. marts 2009 der præciserer visse principper for en fremtidig forretningsmodel for SEPA-ordningen for direkte debitering (SDD),
- der henviser til Kommissionens anden undersøgelse af 22. juli 2009 om de offentlige myndigheders parathed og overgang til SEPA,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 10. september 2009: om gennemførelsen af det fælles eurobetalingsområde: en køreplan for tidsrummet 2009-2012 (KOM(2009)0471),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 30. oktober 2009: Anvendelse af EF-traktatens artikel 81 på multilaterale interbankbetalinger via SEPA-ordningen for direkte debitering (SEK (2009)1472),
- der henviser til Kommissionens anden årlige statusrapport af 9. november 2009 om overflytningen til SEPA i 2009,
- der henviser til Rådets konklusioner af 2. december 2009 om SEPA,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at det fælles eurobetalingsområde (SEPA) skal ses som et integreret marked for betalingstjenester, hvor der er effektiv konkurrence, og hvor der ikke sondres mellem grænseoverskridende og nationale betalinger i euro,

⁽¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s.1.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0139.⁽³⁾ EUT L 266 af 9.10.2009, s.11.

Onsdag den 10. marts 2010

- B. der henviser til, at SEPA ikke kun er et selvregulerende initiativ fra Det Europæiske Betalingsråd (EPC), men også et vigtigt offentligt politikinitiativ, idet det styrker både Den Økonomiske og Monetære Union og den fremtidige EU 2020-strategi; der henviser til, at SEPA støttes af betalingstjenestedirektivet, der udgør det nødvendige, harmoniserede retsgrundlag; og der henviser til, at dets succes derfor er af særlig interesse for Parlamentet,
- C. henviser til, at beslutningsprocessen for SEPA i øjeblikket er overladt til Det Europæiske Betalingsråd (EPC), hvorved det kun er banker, der træffer beslutninger om SEPA-produkter og tilsidesætter slutbrugernes anmodninger,
- D. der henviser til, at overgangen til SEPA officielt startede den 28. januar 2008 med lanceringen af SEPA-betalingsinstrumentet til pengeoverførsel (SCT), at SEPA-kortbetalingsbestemmelserne har været i kraft siden den 1. januar 2008, og at SEPA-ordningen om direkte debitering (SDD) startede den 2. november 2009,
- E. der henviser til, at forbrugerne har udtrykt bekymring over, hvorvidt bestanddelene af SEPA-produkterne vil imødekomme slutbrugernes behov, især i forbindelse med kontrol af mandater til direkte debiteringer, og at det er ønskeligt, at der sker fremskridt i behandlingen af dette spørgsmål,
- F. der henviser til, at der ikke er fastsat nogen endelig, retligt bindende frist for overgangen til SEPA-instrumenterne, og at et stort flertal af dem, der deltog i en offentlig høring, som Kommissionen afholdt, støttede tanken om at fastsætte en sådan slutdato for at stimulere overgangen til SEPA,
- G. der henviser til, at det indstillede medlem af Kommissionen med ansvar for det indre marked og tjenesteydelser i sit skriftlige svar på Parlamentets spørgeskema anførte, at han agtede at foreslå et lovgivningsmæssigt initiativ til vedtagelse af kommissærkollegiet med det formål at fastsætte en eller flere tidsfrister for overgangen til SEPA-produkter for direkte debit- og kreditoverførsler, såvel som et initiativ med henblik på at forbedre styringen,
- H. der henviser til, at overgangen til SEPA er foregået trægt: i august 2009 var kun 4,5 % af samtlige transaktioner blevet foretaget ved hjælp af SEPA-proceduren for pengeoverførsler, og at den oprindelig fastsatte frist, for en kritisk masse skal være overgået til SCT, SDD og kortbetaling, er blevet urealistisk,
- I. der henviser til offentlige myndigheders overgang til SEPA-instrumenter er langt svagere end forventet i de fleste medlemsstater, selv om disse organer bør spille en rolle som katalysator for at skabe den kritiske masse, der er nødvendig for at fremskynde overgangen til SEPA,
- J. der henviser til, at det er vigtigt, at alle berørte parter - lovgivere, banksektoren og brugere af betalings-tjenester. - bidrager til virkeliggørelsen af SEPA,
- K. der henviser til, at anvendelsen af SEPA-instrumenter udelukkende til grænseoverskridende betalings-transaktioner ikke vil være ensbetydende med et vellykket SEPA-projekt, da der stadig ville finde en fragmentering sted, og de forventede fordele for banksektoren og dens kunder ikke ville kunne opnås,
- L. der henviser til, at forordning (EF) nr. 924/2009 giver retssikkerhed med hensyn til anvendelsen af multilaterale interbankgebyrer (MIF) i en overgangsperiode indtil den 31. oktober 2012, inden for hvilken sektoren skal udarbejde og vedtage en fælles, langsigtet forretningsmodel for driften af SEPA-ordningen for direkte debitering, som bør være i overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning og EU's lovgivningsmæssige rammer,
- M. der henviser til, at Kommissionen og Den Europæiske Centralbank oplyste, at der tilsyneladende ikke var nogen klar og overbevisende begrundelse for, at der efter den 31. oktober 2012 skulle være MIF per transaktion, og henviser til, at Kommissionen har foretaget en offentlig høring om anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 på multilaterale interbankbetalinger via SEPA-ordningen for direkte debitering,
- N. der henviser til, bør findes frem til en endelig løsning på anvendelsen af MIF i forbindelse med en EU-kort-løsning baseret på SEPA-kortbetalingsbestemmelserne,
- O. der henviser til, at det bør sikres, at de eksisterende mandater om direkte debitering fortsat er retsgyldige, eftersom forpligtelsen til at undertegne nye mandater, når der skiftes fra national direkte debitering til SEPA-ordningen om direkte debitering, ville blive omstændelig; der imidlertid henviser til, at opretholdelsen af disse mandater ikke bidrager til en hurtig gennemførelse af SEPA-ordningen om direkte debitering, medmindre der findes en løsning til at overføre eksisterende mandater,

Onsdag den 10. marts 2010

1. understreger sin fortsatte støtte til oprettelsen af SEPA, hvor der er effektiv konkurrence, og hvor der ikke sondres mellem grænseoverskridende og nationale betalinger i euro;
2. beklager, at der siden vedtagelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om gennemførelsen af SEPA næsten ikke er sket fremskridt, for så vidt angår de spørgsmål, der er nævnt heri, og opfordrer til inddragelse af alle berørte parter til at fremme og bidrage til virkeliggørelsen af SEPA;
3. glæder sig over køreplanen for SEPA, som Kommissionen vedtog i september 2009, og støtter fuldt ud de tiltag, der er fastsat heri i seks prioriterede områder (dvs. fremme af overflytningen; øget kendskab til og fremme af SEPA-produkter; udformning af en fornuftig lovgivning for SEPA og sikring af overholdelsen heraf; fremme af innovation; gennemførelse af standardisering og interoperabilitet og sikkerhed; større klarhed vedrørende og forbedring af SEPA-projektets styring);
4. opfordrer igen Kommissionen til at fastsætte en klar, hensigtsmæssig og bindende frist, som ikke bør være senere end den 31. december 2012, for overgangen til SEPA-instrumenter, hvorefter samtlige betalinger i euro skal foretages ved hjælp af SEPA-standarder;
5. opfordrer Det Europæiske Betalingsråd til at tage hensyn til slutbrugernes ønsker, og derefter ændre sine regelsæt;
6. støtter fuldt ud Kommissionens hensigt om at fremme offentlige myndigheders overgangsproces gennem udarbejdelse af integrerede og synkroniserede nationale overgangsplaner; glæder sig i den forbindelse over Kommissionens bestræbelser på at undersøge og offentliggøre medlemsstaternes offentlige myndigheders parathed og overgang til SEPA, og opfordrer medlemsstaterne til at deltage i disse undersøgelser;
7. opfordrer Kommissionen til på grundlag af resultatet af de respektive høringer af bl.a. alle de berørte parter, endeligt og senest den 30. september 2010 at afklare spørgsmålet om en harmoniseret langsigtet økonomisk model for SEPA-ordningen om direkte debitering, der skal finde anvendelse i hele Europa, være omkostningseffektiv og praktisk for de endelige forbrugere; insisterer på, at det er nødvendigt, at denne model udvikles i tæt samarbejde mellem betalingssektoren og Kommissionen og i overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning og EU's lovgivningsmæssige rammer;
8. opfordrer alle de berørte parter til at støtte oprettelsen af en europæisk kortordning, der enten skal være en supplerende ny ordning, en alliance mellem eksisterende ordninger eller en udvidelse af en eksisterende ordning; i den forbindelse opfordrer den igen Kommissionen til at skabe yderligere klarhed med hensyn til at kræve MIF for kortbetalinger, og opfordrer sektoren til i tæt samarbejde med Kommissionen at finde passende løsninger i overensstemmelse med EU's konkurrencelovgivning og EU's lovgivningsmæssige rammer;
9. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at de eksisterende mandater om direkte debitering fortsat er retsgyldige i SEPA-ordningen om direkte debitering; understreger, at overgangen fra den nuværende direkte debiteringsordning til SEPA-ordningen om direkte debitering ikke bør medføre en byrde for forbrugerne;
10. insisterer på, at forbrugerne bør informeres klart om forskellene mellem den tidligere ordning og den nye ordning;
11. opfordrer Kommissionen til at sikre, at overgangen til SEPA-instrumenter ikke resulterer i et dyrere betalingssystem for Unionens borgere;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 10. marts 2010

Handelsaftale vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACTA)

P7_TA(2010)0058

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemsigtighed i og status for ACTA-forhandlingerne

(2010/C 349 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 207 og 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til sin beslutning af 9. februar 2010 om en revideret rammeaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen for den næste valgperiode ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2009 med Parlamentets holdning ved førstebehandling om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (omarbejdning) ⁽²⁾ (COM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)),
 - der henviser til sin beslutning af 18. december 2008 om betydningen af varemærkeforfalskning for den internationale handel ⁽³⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 22. februar 2010 om EU's forhandlinger om en handelsaftale vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACTA),
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union og andre OECD-lande i 2008 indledte forhandlinger om en ny plurilateral aftale, der har til formål at styrke håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR) og bekæmpe varemærkeforfalskning og piratkopiering (handelsaftalen om bekæmpelse af forfalskning - ACTA), og i fællesskab er blevet enige om en fortrolighedsklausul,
- B. der henviser til, at Parlamentet i sin betænkning af 11. marts 2009 opfordrede Kommissionen til omgående at gøre alle dokumenter, der omhandler de igangværende internationale forhandlinger om handelsaftalen vedrørende bekæmpelse af forfalskning (ACTA), offentligt tilgængelige,
- C. der henviser til, at Kommissionen den 27. januar 2010 gav tilsagn om et tættere partnerskab med Parlamentet, i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 9. februar 2010 om en revideret rammeaftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, hvori der krævedes øjeblikkelig udlevering af fuldstændige oplysninger til Parlamentet på alle trin i forhandlinger om internationale aftaler (...), især om handelsspørgsmål og andre forhandlinger, der er omfattet af godkendelsesproceduren, på en sådan måde, at EUF-traktatens artikel 218 får størst mulig virkning,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0009.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0114.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0634.

Onsdag den 10. marts 2010

- D. der henviser til, at Rådets repræsentanter har deltaget i alle ACTA-forhandlingsrunder sammen med Kommissionens repræsentanter,
- E. der henviser til, at Kommissionen som traktaternes vogter er forpligtet til at opretholde gældende fællesskabsret, når der forhandles om internationale aftaler, der berører lovgivningen i EU,
- F. der henviser til, at ACTA-forhandlingerne ifølge lækkede dokumenter blandt andet kom ind på endnu ikke vedtaget EU-lovgivning vedrørende håndhævelse af IPR (2005/0127(COD) - strafferetlige foranstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPRED-II)) og den såkaldte »telekom-pakke« og den eksisterende EU-lovgivning om e-handel og databeskyttelse,
- G. der henviser til, at EU's igangværende bestræbelser på at harmonisere IPR-håndhævelsesforanstaltninger ikke bør omgåes ved handelsforhandlinger, der falder uden for EU's normale beslutningsprocesser,
- H. der henviser til, at det er afgørende at sikre, at IPR-håndhævelsesforanstaltningerne gennemføres på en måde, som ikke står i vejen for innovation og konkurrence, underminerer IPR-begrænsningerne og beskyttelsen af personoplysninger, begrænser den fri udveksling af information eller belaster den lovlige samhandel urimeligt,
- I. der henviser til, at enhver aftale, som Den Europæiske Union indgår om ACTA, skal overholde de juridiske forpligtelser, der påhviler EU med hensyn til privatlivets fred og databeskyttelse, som bl.a. er fastlagt i direktiv 95/46/EF, direktiv 2002/58/EF og retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Den Europæiske Unions Domstol,
- J. der henviser til, at Lissabontraktaten trådte i kraft den 1. december 2009,
- K. der henviser til, at Europa-Parlamentet som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden skal godkende ACTA-aftalens ordlyd, før aftalen træder i kraft i Den Europæiske Union,
- L. der henviser til, at Kommissionen har forpligtet sig til øjeblikkelig udlevering af fuldstændige oplysninger til Parlamentet på alle trin i forhandlinger om internationale aftaler,
1. påpeger, at Kommissionen siden den 1. december 2009 er juridisk forpligtet til at underrette Parlamentet øjeblikkeligt og fuldt ud om alle faser af internationale forhandlinger;
 2. udtrykker bekymring over den manglende gennemsigtighed i ACTA-forhandlingerne, hvilket er i modstrid med EUF-traktatens ånd og bogstav; er dybt foruroliget over, at der ikke blev etableret et retsgrundlag inden ACTA-forhandlingernes start, og at forhandlingsmandatet ikke blev forelagt Parlamentet til godkendelse;
 3. opfordrer Kommissionen og Rådet til at give offentlig og parlamentarisk aktindsigt i tekster og referater vedrørende ACTA-forhandlingerne i overensstemmelse med traktaten og forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter;
 4. opfordrer Kommissionen til proaktivt at gå sammen med ACTA-forhandlingsparterne med henblik på automatisk at udelukke alle videre forhandlinger af fortrolig karakter og til rettidigt at informere Parlamentet fuldt ud om sine initiativer i denne henseende; forventer, at Kommissionen før den næste forhandlingsrunde i New Zealand i april 2010 fremsætter forslag om, at spørgsmålet om gennemsigtighed sættes på dagsordenen for dette møde, og at den informerer Parlamentet om resultatet af denne forhandlingsrunde umiddelbart efter dens afslutning;

Onsdag den 10. marts 2010

5. understreger, at medmindre Parlamentet straks underrettes fuldt ud i alle forhandlingsfaser, forbeholder det sig retten til at træffe passende forholdsregler, herunder at anlægge sag ved EU-Domstolen, for at sikre sine beføjelser;
 6. beklager, at parterne bevidst har valgt ikke at forhandle gennem veletablerede internationale organer, som WIPO og WTO, som har etablerede rammer for offentlig information og høringer;
 7. opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af konsekvenserne af ACTA's gennemførelse for de grundlæggende rettigheder og databeskyttelse, for EU's igangværende bestræbelser på at harmonisere IPR-håndhævelsesforanstaltninger og for e-handel, inden indgåelsen af en EU-aftale om en konsolideret ACTA-aftaletekst, og til sin tid at rådføre sig med Parlamentet om resultaterne af denne vurdering;
 8. glæder sig over Kommissionens bekræftelse af, at enhver ACTA-aftale vil være begrænset til håndhævelse af eksisterende IPR'er, med forbehold for udviklingen af den materielle IP-lovgivning i Den Europæiske Union;
 9. opfordrer Kommissionen til at fortsætte ACTA-forhandlingerne og at begrænse dem til det eksisterende europæiske IPR-håndhævelsessystemets til bekæmpelse af forfalskninger; mener, at videre ACTA-forhandlinger bør omfatte et større antal udviklingslande og vækstlande med henblik på at nå et multilateralt forhandlingsniveau;
 10. opfordrer Kommissionen til at sikre, at håndhævelsen af ACTA-bestemmelser - især dem om håndhævelsesprocedurer for copyright i det digitale miljø - er i fuld overensstemmelse med ånd og bogstav i gældende fællesskabsret; kræver, at der ikke gennemføres kropsvisitationer ved EU's grænser, og anmoder om fuld afklaring af alle klausuler, der kan give grænsekontrol- og toldmyndigheder mulighed for uhjemlede undersøgelser og konfiskation af informationslagringsanordninger såsom bærbare computere, mobiltelefoner og MP3-afspillere;
 11. mener, at den foreslåede aftale for at være i overensstemmelse med grundlæggende rettigheder såsom ytringsfrihed og retten til privatlivets fred og samtidig sikre fuld respekt for nærhedsprincippet ikke bør gøre det muligt at indføre den såkaldte »three strikes«-procedure, hvilket er i fuldstændig overensstemmelse med Parlamentets beslutning vedrørende artikel 1, nr. 1), litra b), i direktiv 2009/140/EF (ændringsretsakt) om indsættelse af et nyt stk. 3a i artikel 1 i direktiv 2002/21/EF vedrørende »three strike«-politikken; mener, at enhver aftale bør omfatte en bestemmelse om, at lukning af en privatpersons internetadgang kræver forudgående domstolsbehandling;
 12. understreger, at privatlivets fred og databeskyttelse er centrale værdier i Den Europæiske Union, som er anerkendt i artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMK) og artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og som skal respekteres i alle de politikker og regler, der vedtages af EU i henhold til EUF-traktatens artikel 16;
 13. påpeger, at ACTA-bestemmelser, især foranstaltninger, der sigter mod at styrke beføjelserne til grænseoverskridende kontrol og beslaglæggelse af varer, ikke må skade den globale adgang til lovlige, økonomisk overkommelige og sikre lægemidler - herunder innovative og generiske produkter - under påskud af at forhindre forfalskning;
 14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og regeringerne og parlamenterne i de stater, der er parter i ACTA-forhandlingerne.
-

Onsdag den 10. marts 2010

Forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer

P7_TA(2010)0059

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om forordningen om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer

(2010/C 349 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), særlig bemyndigelsesbestemmelsen fra 1979,
 - der henviser til sin holdning af 5. juni 2008 om forslag til Rådets forordning om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 (2007/0289(CNS)),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 af 22. juli 2008,
 - der henviser til afsnit V, kapitel 1, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
 - der henviser til artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at »bemyndigelsesbestemmelsen« er retsgrundlaget for den generelle præferenceordning (GSP) i WTO-regi,
- B. der henviser til, at Fællesskabet siden 1971 har indrømmet udviklingslande handelspræferencer inden for sit arrangement med generelle toldpræferencer,
- C. der henviser til, at Parlamentet blev hørt om Kommissionens forslag til Rådets forordning om GSP for perioden fra 1. januar 2009 til 31. december 2011 (KOM(2007)0857),
- D. der henviser til, at Lissabontraktaten trådte i kraft den 1. december 2009,
- E. der henviser til, at Den Europæiske Unions optræden på den internationale scene i henhold til kapitel 1 i afsnit V TEU skal være styret af principperne om demokrati, retsstat og menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed samt skal fremme bæredygtig økonomisk, social og miljømæssig udvikling i udviklingslandene med det hovedformål at udrydde fattigdommen,
- F. der henviser til, at Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 207 TEUF ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure skal vedtage foranstaltninger til fastlæggelse af rammerne for gennemførelsen af den fælles handelspolitik,
1. konstaterer betydningen af GSP, som giver de udviklede lande mulighed for at tilbyde ikke-gensidig præferencebehandling for produkter med oprindelse i udviklingslande;
 2. påpeger, at Det Europæiske Fællesskabs oprettelse af GSP i 1971 blev forklaret som et instrument, der skulle afhjælpe handelsmæssige skævheder mellem industrilandene og udviklingslandene, og som forventedes at bidrage til deres bæredygtige udvikling; mener, at det har været et EF- og et EU-handelsinstrument, der har støttet udviklingslandene med at skabe indtægter gennem international handel og dermed har bidraget til bæredygtig udvikling og god regeringsførelse;

Onsdag den 10. marts 2010

3. henviser til, at den gældende GSP-forordning udløber den 31. december 2011; anmoder derfor under henvisning til det tidsrum, der er nødvendigt for vedtagelse af en ny forordning under den almindelige lovgivningsprocedure, Kommissionen om at foreslå Europa-Parlamentet og Rådet en revideret GSP-forordning senest 1. juni 2010;
 4. mener, at de præferencer, der indrømmes under GSP, bør målrettes mod de udviklingslande, der har størst behov for dem, og at den nye liste over modtagerlande således bør afspejle den faktiske økonomiske situation i udviklingslandene;
 5. understreger, at alle de lande, der er omfattet af GSP +-ordningen, i henhold til artikel 15, stk. 1, ikke blot skal ratificere, men også effektivt gennemføre alle de 27 ILO og FN-konventioner, der er anført i bilag III til GSP-forordningen;
 6. understreger behovet for mere gennemsigtighed og demokratisk kontrol med, hvordan undersøgelser iværksættes og gennemføres; anmoder derfor om at blive fuldt informeret og på passende vis inddraget af Kommissionen på alle de forskellige trin af GSP- og GSP+-procedurerne, herunder i forbindelse med Rådets forslag til listen over begunstigede lande;
 7. anmoder Kommissionen om nøje at overvåge situationen i Sri Lanka, og opfordrer den srilankanske regering til at reagere hurtigt for at normalisere situationen, inden suspensionen af GSP+-ordningen træder i kraft;
 8. anmoder Kommissionen om nøje at overvåge menneskerettighedssituationen i Sri Lanka og rapportere herom til Parlamentet;
 9. opfordrer Kommissionen til at føre en konsekvent politik for GSP+, især i forbindelse med spørgsmålet om en eventuel suspension af ordningen på grund af krænkelse af menneskerettighederne, og til fuldt ud at inddrage Europa-Parlamentet i denne proces;
 10. anmoder indtrængende Kommissionen om, inden den nuværende forordning udløber, og inden indledningen af drøftelser om en ny forordning, at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvor langt ratificeringen og gennemførelsen af de 27 konventioner er nået i hvert enkelt af de lande, der er omfattet af særlige ansporende ordninger; anmoder Kommissionen om i den reviderede GSP-forordning at definere de overvågningsorganer, der skal afgive henstilling om, hvorvidt et bestemt land skal tage yderligere skridt til effektivt at gennemføre en konvention; finder, at Kommissionen i den nævnte rapport ligeledes skal vurdere, i hvor høj grad de særlige ansporende ordninger har opfyldt deres formål, og i relevant omfang afgive henstillinger om ændring af bilag III;
 11. anmoder Kommissionen om i den nye GSP-forordning at indføre bestemmelser om regelmæssig vurdering af de enkelte modtagerlandes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til GSP + og dermed sikre, at ingen af de begrundelser for midlertidig tilbagetrækning af præferenceordninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1-2, og artikel 16, stk. 1-2, finder anvendelse; anmoder om, at den årlige rapport sendes til Parlamentet og Rådet;
 12. opfordrer Kommissionen til, inden den reviderer ordningen, at gennemføre en konsekvensanalyse vedrørende virkningerne af GSP-ordningen i perioden fra 1. januar 2006 til 31. december 2009 og til at vurdere, i hvilket omfang dens oprindelige målsætninger er blevet opfyldt i forhold til de specifikke samfundsøkonomiske indikatorer, der er relevante for hvert enkelt land, og navnlig fattigdomsbekæmpelse; finder, at denne undersøgelse efterfølgende bør forelægges for Parlamentet og Rådet; finder, at det nye forslag til en revideret GSP-forordning bør tage passende hensyn til resultaterne af konsekvensanalysen;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 10. marts 2010

Årsrapport om FUSP 2008

P7_TA(2010)0060

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om årsrapporten 2008 fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) forelagt Europa-Parlamentet i medfør af del II, afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 (2009/2057(INI))

(2010/C 349 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til årsrapporten 2008 fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) forelagt Europa-Parlamentet i medfør af del II, afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig afsnit V om almindelige bestemmelser om Unionens optræden udadtil og særlige bestemmelser om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i den således ændrede traktat om Den Europæiske Union,
 - der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS), der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003, og rapporten om gennemførelsen af ESS, der blev vedtaget den 11. december 2008,
 - der henviser til ovennævnte interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning,
 - der henviser til sine beslutninger om FUSP-årsrapporterne 2006 og 2007 af henholdsvis 5. juni 2008 ⁽²⁾ og 19. februar 2009 ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2009 om de institutionelle aspekter af en tjeneste for EU's optræden udadtil ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 119, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A7-0023/2010),
- A. der henviser til, at EU's rolle som global medspiller har været voksende gennem de seneste årtier, og at der er brug for en ny strategi og flere finansielle ressourcer, hvis EU skal handle kollektivt og tage de globale udfordringer op på en demokratisk, sammenhængende, konsekvent og effektiv måde,
- B. der henviser til, at EU i forbindelserne med den øvrige verden bør udvikle målsætningerne for sin udenrigspolitik yderligere, forsvare og fremme sine værdier og interesser, bidrage til beskyttelsen af sine borgere og tilstræbe at tilgodese disse værdier i hele verden for at bidrage til fred, sikkerhed, bæredygtig udvikling på hele kloden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder, samt nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, navnlig overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt, ligesom fremme af menneskerettighederne og menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed skal indtage en central plads i EU's optræden udadtil, og som henviser til, at chartret om grundlæggende rettigheder nu er bindende for EU's optræden udadtil,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0254.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0074.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0057.

Onsdag den 10. marts 2010

- C. der henviser til, at Lissabontraktaten samlet set bringer en ny dimension ind i Unionens optræden udadtil, herunder FUSP, som sammen med EU's status som juridisk person og de relevante institutionelle fornyelser, især oprettelsen af hvervet som næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»næstformand/højtstående repræsentant«) og af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, vil kunne komme til at spille en afgørende rolle for sammenhængen, konsekvensen og effektiviteten i Unionens eksterne aktioner og gøre denne betydeligt mere indflydelsesrig på den internationale scene,
- D. der henviser til, at der er behov for en yderligere indsats for at sikre, at EU reagerer hurtigere på politiske kriser og regionale konflikter; der henviser til, at den nuværende beslutningsproces og finansieringsordningerne kan udgøre en hindring for rettidige og brede reaktioner og til, at der må findes en metode til yderligere at begrænse og overvinde regelen om enstemmighed,
- E. der henviser til, at det er vigtigt klart at definere de fælles interesser på europæisk plan og at handle i overensstemmelse hermed for at nå målene for Unionens optræden udadtil og navnlig målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), og til, at det er vigtigt at sikre, at alle politikker og aktioner også er i overensstemmelse med folkeretten, herunder principperne i FN-pagten,
- F. der henviser til, at fremme af fred, menneskerettighederne og retsstatsforhold overalt i verden er centrale målsætninger for EU's politik udadtil,
- G. der henviser til, at Lissabontraktaten giver næstformanden/den højtstående repræsentant mandat til at bistå Rådet og Kommissionen for at sikre, at der er konsekvens mellem de forskellige områder af Unionens optræden udadtil og mellem disse og Unionens øvrige politikområder,
- H. der henviser til, at Den Europæiske Union fra datoen for Lissabontraktatens ikrafttræden udøver alle Det Europæiske Fællesskabs rettigheder og påtager sig alle dets forpligtelser, samtidig med at den fortsat vil udøve EU's eksisterende rettigheder og påtage sig dets forpligtelser,
- I. der henviser til, at de nye sikkerhedsmæssige udfordringer kræver, at der lægges større vægt på at styrke, kombinere og afveje forskellige civile og militære instrumenter på tværs af spektret for konfliktforebyggelse, konfliktløsning, krisestyring og fredsopbyggende foranstaltninger,
- J. der henviser til, at der her ca. ti år efter iværksættelsen af den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP) og deployeringen af omkring 23 missioner i kriseområder er behov for at udvikle militære og civile kapaciteter og styrke strukturer, som på hensigtsmæssig vis afspejler den rolle, den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) spiller med hensyn til at støtte FUSP og fremme den internationale sikkerhed,

Principperne for Unionens optræden udadtil

1. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant og hendes tjenestegrene til – med henblik på at styrke Unionens kollektive strategiske tænkning – at udvikle en sammenhængende udenrigspolitisk strategi for EU, der bygger på de mål og principper, som er fastsat i artikel 21 i EU-traktaten; er af den opfattelse, at en sådan strategi klart bør definere EU's fælles sikkerhedsinteresser og dermed tjene som referenceramme for politikken samt for formulering, finansiering, gennemførelse af og kontrol med EU's optræden udadtil; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til i dette øjemed fuldt ud at inddrage Europa-Parlamentets relevante organer; mener, at principperne om menneskers sikkerhed som defineret i Madridrapporten af 2007 fra arbejdsgruppen om menneskers sikkerhed, og ansvaret for beskyttelse som defineret i slutdokumentet fra verdenstopmødet i 2005 bør være to af de ledende principper;

Rådets årsrapport 2008 om FUSP

2. glæder sig over, at det har været Rådets ambition at følge en mere strategisk, temabestemt og strømlinet tilgang til FUSP ved udarbejdelsen af årsrapporten 2008; påskønner ligeledes, at Rådet har indført en mere gennemsigtig struktur med vigtige kapitler om tidligere aktiviteter og navnlig om fremtidsudsigterne på FUSP-området; konstaterer endelig, at rapporten er blevet forbedret med hensyn til de eksterne aktioners regionale indhold;

Onsdag den 10. marts 2010

3. understreger endnu en gang, at rapporten ikke bør begrænses til udelukkende at omfatte en beskrivelse af FUSP-aktiviteterne, men også bør åbne mulighed for at indlede en dialog med Europa-Parlamentet, der tager sigte på at udvikle en mere strategisk tilgang til FUSP; anbefaler, at årsrapporten om FUSP bliver en rapport, hvor gennemførelsen af EU's udenrigspolitiske strategi tages op til behandling, og hvor dens effektivitet evalueres og den fremtidige retning skitseres; anbefaler endvidere, at der i den forbindelse i højere grad henvises til de budgetmæssige behov og økonomiske konsekvenser i forbindelse med EU's optræden udadtil;

4. er overbevist om merværdien af en bredere og mere omfattende tilgang i forbindelse med årsrapporter om FUSP og især kapitlerne heri om regionale grupper og partnere og om sammenkoblingerne mellem FUSP/FSFP-missioner og andre instrumenter til fremme af EU's rolle som global partner; mener, at et sådant perspektiv blandt andet vil skaffe et bedre overblik over det samlede bidrag fra EU-budgettet, der afsættes til en given region;

5. fastholder det synspunkt, at Parlamentets kompetente organer bør høres om iværksættelsen af FSFP-missioner for dermed at øge FUSP's demokratiske legitimitet, og at de afgørelser, der træffes, i givet fald bør tage hensyn til og indeholde henvisninger til Parlamentets udtalelser; mener, at en sådan høring bør omfatte en orientering om den logiske begrundelse for den valgte fremgangsmåde og en redegørelse for sammenhængen mellem den pågældende mission og de relevante aktioner på EU-plan og på internationalt plan, for de økonomiske konsekvenser den medfører og for samspillet mellem denne mission og de øvrige EU-instrumenter;

Lissabontraktatens konsekvenser

6. glæder sig over Lissabontraktatens ikrafttrædelse, der sikrer EU redskaber til en yderligere styrkelse af Unionens rolle og synlighed på den internationale scene; understreger i denne sammenhæng, at de enkelte medlemsstater, Rådet og den nye næstformand/den højtstående repræsentant må spille en grundlæggende rolle for at omsætte traktatens skrevne bestemmelser til realitet og effektiv handling ved at styrke EU's forbindelser med strategiske partnere og konsolidere Unionens lederskab i internationale sammenhænge; understreger vigtigheden af traktatens bestemmelse om, at Unionens kompetence inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter alle udenrigspolitiske områder samt alle spørgsmål vedrørende Unionens sikkerhed, herunder en gradvis udformning af en fælles forsvarspolitik, der kan føre til et fælles forsvar;

7. bemærker, at formanden for Det Europæiske Råd på sit niveau og i denne egenskab varetager EU's eksterne repræsentation vedrørende spørgsmål om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; advarer imidlertid om, at dette skal ske med forbehold af næstformandens/den højtstående repræsentants beføjelser og under fuld anerkendelse af den vigtige rolle, som Kommissionen spiller, ikke blot i forbindelse med etableringen og opretholdelsen af gældende fællesskabsret, hvad angår eksterne forbindelser, men også i forbindelse med den eksterne repræsentation af EU med undtagelse af FUSP;

8. glæder sig over den rolle, som næstformanden/den højtstående repræsentant kommer til at spille i sin egenskab af formand for Rådet for Udenrigsanliggender, og over, at hendes repræsentant bliver formand for Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC); forventer, at disse nye funktioner vil styrke de interinstitutionelle kontakter og fremme en mere stabil dialog institutionerne imellem; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til ligesom den afgående højtstående repræsentant og kommissærerne for eksterne forbindelser regelmæssigt at deltage i Parlamentets plenarmøder og møder i Udenrigsudvalget og intensivere og videreføre afholdelsen af uformelle møder for med regelmæssige mellemrum, systematisk og i forbindelse med vigtige spørgsmål at høre Parlamentet og dets kompetente organer;

9. er af den opfattelse, at sammenlægningen af de mellemstatslige søjler og funktioner og Fællesskabets søjler og funktioner i ét enkelt hverv som næstformand/højtstående repræsentant, der skal godkendes samlet ved en afstemning i Europa-Parlamentet, kan styrke FUSP-aktiviteternes demokratiske legitimitet, forudsat at der indledes en løbende strategisk dialog på lige fod mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen på alle planer;

Onsdag den 10. marts 2010

10. understreger, at medlemsstaterne bør deltage i arbejdet i en ånd af gensidig politisk solidaritet for at opnå en stadig stigende konvergens mellem aktionerne som led i FUSP;

11. gentager, at forudsætningen for, at EU kan spille en aktiv rolle på verdensplan, er, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed på EU's budget; beklager, at der fortsat er afsat for få midler på det relevante budget, og er alvorligt bekymret over de følger, som denne underfinansiering kan få for Unionens evne til at føre en troværdig og proaktiv udenrigspolitik; understreger, at det er nødvendigt at stille de fornødne finansielle ressourcer til rådighed for Unionen, hvis denne skal kunne reagere konsekvent og hensigtsmæssigt på uforudsete globale udfordringer, og ser i den forbindelse frem til at blive hørt om og fuldt ud involveret i procedurer, som sikrer hurtig adgang til bevillinger på EU-budgettet i tilfælde af presserende behov for at finansiere FUSP-initiativer; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til samtidig at udforme en effektiv kommunikationsstrategi for bedre at kunne informere borgerne i EU om sigtet med og fordelene ved den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, og understreger i den forbindelse på ny kraftigt behovet for demokratisk legitimitet og kontrol med Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik;

12. gentager sin bekymring over den manglende gennemsigthed og det lave informationsniveau angående finansieringen af de fælles udgifter til EU-operationer med militære eller forsvarsmæssige aspekter, eftersom Athenamekanismen tydeligvis ikke giver noget overblik over alle de finansielle aspekter ved FUSP-ledede missioner; glæder sig derfor over etableringen af en opstartsfond i henhold til EU-traktatens artikel 41, stk. 3, og anmoder om at blive hørt om forvaltningen i overensstemmelse med EP's generelle beføjelser vedrørende FUSP og FSFP i henhold til EU-traktatens artikel 36; gør opmærksom på, at øget deltagelse fra Parlamentets side i fastlæggelsen af, tilsynet med og opfølgningen på FUSP er en følge af både sammenkoblingen mellem FUSP og FSFP, som understreges i EU-traktatens artikel 42, og den udvidede parlamentariske kontrol på nationalt plan og EU-plan, der er fastsat i protokol nr. 1 til denne;

13. opfordrer Rådet, Kommissionen og næstformanden/den højtstående repræsentant til at benytte den mulighed, som oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil giver for at udforme en mere sammenhængende, konsekvent og effektiv udenrigspolitik; forventer i denne forbindelse, at de grundlæggende værdier og mål for EU's udenrigspolitik som respekt for og fremme af menneskerettighederne i overensstemmelse med det nu juridisk bindende charter om grundlæggende rettigheder og dens prioriteringer som krisestyring og fredsobygning på korrekt vis vil blive afspejlet i opbygningen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, inklusive i de tilhørende menneskelige ressourcer; gentager, at Europa-Parlamentets ret til demokratisk og budgetmæssig kontrol skal opretholdes i forbindelse med oprettelsen og driften af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil;

14. konstaterer, at Lissabontraktaten medfører betydelige konsekvenser for FUSP, idet den indebærer en omstrukturering af det administrative ansvar, og opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at sikre, at stordriftsfordelene i form af støttestrukturer fører til et fald i de administrative omkostninger;

15. understreger, at der er behov for større klarhed omkring kriterierne for udnævnelse og evaluering af EU's særlige repræsentanter (EUSR'er), bl.a. under hensyntagen til behovet for en fyldestgørende repræsentation af begge køn; minder om, at Parlamentet på nuværende tidspunkt ikke har nogen mulighed for at anfægte en EUSR's individuelle mandat, idet bevillingerne til udførelsen af et sådant mandat hører ind under budgetartikel 19 03 06, der omfatter alle EUSR-mandater; opfordrer derfor til øget parlamentarisk kontrol med og styring af EUSR-udnævnelser og -mandater; mener, at relevante EUSR'er gradvis bør udfases, og deres opgaver overdrages til de landebaserede EU-delegationschefer, hvorimod EUSR'er med regionalt ansvar skal koordinere og stå for den politiske vejledning af EU-delegationschefer i de respektive lande under næstformandens/den højtstående repræsentants myndighed for at sikre, at EU's optræden udadtil er sammenhængende og konsekvent; gør opmærksom på, at flere kasketter i denne forbindelse er det første – men ikke det eneste – skridt, der skal tages med henblik på at opnå stordriftsfordele og gøre FUSP mere effektivt; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at tage skridt til ligeledes at lade EUSR'er stå for den opgave at koordinere og yde politisk vejledning, når det drejer sig om FSFP-missioner inden for deres område;

16. anmoder næstformanden/den højtstående repræsentant om at høre Parlamentets kompetente udvalg om de udnævnelser, hun foretager med henblik på besættelse af overordnede stillinger i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, herunder EUSR'er; beslutter at invitere nogle EUSR'er og delegationschefer til at give møde i udvalget, inden de udnævnes;

Onsdag den 10. marts 2010

17. bemærker, at Lissabontraktaten indebærer nye finansielle procedurer for FUSP, styrker dialogen mellem Rådet og Parlamentet om FUSP, idet der indføres to årlige debatter med næstformanden/den højtstående repræsentant, og indeholder en nærmere redegørelse for Parlamentets rolle og ansvar i forbindelse med FSFP; opfordrer derfor til, at de eksisterende interinstitutionelle aftaler med inddragelse af Udenrigsudvalget underkastes en revision og styrkes, således at man sikrer en gnidningsløs og effektiv gennemførelse af budget-, hørings- og kontrolprocedurerne vedrørende FUSP og FSFP samt lettere adgang til følsomme oplysninger; henleder i den forbindelse især opmærksomheden på ovennævnte interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 og den interinstitutionelle aftale af 20. november 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område⁽¹⁾; udtrykker sin faste vilje til at gøre brug af sine budgetbeføjelser og sine demokratiske kontrolbeføjelser i forbindelse med FUSP vedrørende alle institutionelle fornyelser, herunder finansieringsordninger for Tjenesten for EU's Optræden Udadtil;

18. bemærker, at med Lissabontraktaten udvides godkendelsesproceduren til de områder, hvor den almindelige lovgivningsprocedure anvendes, og dermed konsolideres Parlamentets ret til at blive behørigt orienteret af Kommissionen om de fremskridt, der er gjort med de internationale aftaler i henhold til artikel 218 i EUF-traktaten; er derfor af den opfattelse, at det bør overvejes at indgå en ny interinstitutionel aftale med Parlamentet for at give Parlamentet en reel definition af dets deltagelse i alle faser i forhandlingerne, der fører til indgåelsen af en international aftale;

19. opfordrer indtrængende Rådet (udenrigsministrene) til at gøre brug af afstemning med kvalificeret flertal, når dette er foreskrevet i den nye traktat;

20. mener, at artikel 42, stk. 2 og 7, i EU-traktaten sammenholdt med i artikel 10 i protokol nr. 10 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union overflødiggør Den Vesteuropæiske Unions tilbageværende opgaver; opfordrer derfor de berørte EU-medlemsstater til at handle i overensstemmelse med artikel XII i Bruxelles-traktaten og med et års varsel at oplyse om, at de agter at opsigte denne traktat; minder om, at det er Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i EU's medlemsstater, som har retten til at udøve parlamentarisk kontrol med FUSP og FSFP;

Tematiske FUSP-spørgsmål

21. er fortsat foruroliget over energiforsyningsikkerheden og de gentagne kriser på gasforsyningsområdet, f.eks. krisen mellem Rusland og Ukraine i januar 2009, der understregede, at EU energimæssigt set i stadig stigende grad er afhængig af forsyningskilder og transitkanaler; understreger endvidere, at det er nødvendigt at forhindre, at EU bliver energimæssigt afhængig af tredjelande, hvilket ville svække EU-udenrigspolitikens uafhængighed; henviser til, at der er et presserende behov for at tackle udfordringerne på energiområdet ved at iværksætte en fælles europæisk energipolitik over for tredjelande; opfordrer i den forbindelse næstformanden/den højtstående repræsentant til målrettet at følge Parlamentets henstillinger om at udvikle en konsekvent og samordnet politik, navnlig ved at fremme EU's sammenhængskraft i en konstruktiv dialog med energileverandører, navnlig Rusland og transitlande, ved at støtte EU's prioriteringer på energiområdet og forsvare medlemsstaternes fælles interesser, udvikle et effektivt energidiplomati og mere effektive mekanismer til håndtering af krisesituationer og endelig ved at fremme en spredning på flere forskellige energiforsyningskilder og anvendelse af bæredygtige energier samt udvikling af vedvarende energikilder; betoner, at man kun med en fælles EU-strategi kan forebygge enhver fremtidig indskrænkning af medlemsstaternes olie- og gasforsyning og forbedre EU's energisikkerhed som sådan;

22. hilser undertegnelsen af Nabucco-projektet velkommen; opfordrer Kommissionen og Rådet til at arbejde for en vellykket gennemførelse af aftalen; fremhæver vigtigheden af at sikre energisikkerhed for EU ved at arbejde for en sydlig korridor for Europas forsyning med råolie, også via den fælleseuropæiske Constanța-Trieste-olieledning;

23. mener, at den skærpede konkurrence med hensyn til adgang til og kontrol med naturlige ressourcer og energikilder skaber et betydeligt trussels- og konfliktpotential, og finder derfor, at EU i højere grad bør udvikle politikker med sigte på afhjælpning, tilpasning og energibesparelser i den forbindelse for dermed at tackle de sikkerhedsmæssige risici som følge af miljøforringelser og klimaforandringerne; understreger, at EU er nødt til at styrke sin førerposition i styringen af klimaet på globalt plan og yderligere udbygge dialogen med andre nøgleaktører som de nye industrilande (Kina, Brasilien, Rusland og Indien) USA og udviklingslandene eftersom klimaforandringer er blevet en nøglefaktor i de internationale forbindelser;

⁽¹⁾ EFT C 298 af 30.11.2002, s. 1.

Onsdag den 10. marts 2010

24. tilslutter sig, at Unionen fortsat bidrager aktivt og effektivt til at finde en løsning på de globale problemer, ikke mindst gennem en styrkelse af FN-systemet ved at lægge særlig vægt på konsolideringen af Menneskerettighedsrådet og afskaffelse af dødsstraffen;

25. understreger betydningen af konfliktforebyggelse og -styring, herunder rehabilitering og genopbygning efter en krise; fremhæver behovet for, at EU yderligere udvikler forebyggende strategier, forbedre den tidlige varslings og intensiverer samarbejdet med de regionale organisationer i overensstemmelse med FN-pagten;

26. betoner, at den eksterne dimension er afgørende for en positiv gennemførelse af det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed; gentager vigtigheden af en hensigtsmæssig indvandringsforvaltning; hilser på denne baggrund Det Europæiske Råds vedtagelse af Stockholm-programmet i december 2009 velkommen; mener derfor, at det er afgørende at sikre samarbejde med såvel oprindelses- som transitlande og at tilskynde til en ånd med et robust samarbejde ved gennemførelse af en positiv konditionalitetspolitik; påpeger behovet for at afværge ulovlig indvandring ved at fremme den lokale udvikling i oprindelseslandene og bekæmpe de kriminelle organisationer, der foretager menneskehandel; betoner, at der fuldt ud må tages hensyn til den eksterne dimension af det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU's politik udadtil;

27. understreger, at der er behov for at styrke kapaciteterne for dermed at sikre en bedre kontrol med EU's civile og militære missioner og for at drage ved lære af den måde, disse gennemføres på, således at planlægningen og styringen af fremtidige missioner kan blive bedre; understreger i så henseende desuden behovet for en mere strategisk tilgang til FSFP-missionerne; foreslår, at de regelmæssige, fælles konsultationsmøder også sigter mod at evaluere succes og mangler ved gennemførte missioner og mod at udvikle en fremadskuende tilgang til de fremtidige behov med øje for samtlige aspekter (finansiering, gennemførelse, administrativ organisering);

28. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at sikre en passende balance mellem hhv. den civile og militære planlægningskapacitet i Rådets sekretariat og til at tilvejebringe et passende antal af ansatte inden for retlige anliggender, civil administration, toldvæsen og mægling for at sikre passende og tilstrækkelig ekspertise til FUSP-missionerne;

29. kræver i denne forbindelse hensyntagen til en passende bemanding inden for den civile komponent og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udnytte den glimrende mulighed, som Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frembyder til at kombinere de disponible ressourcer for at tilvejebringe en kohærent og effektiv krisestyringskapacitet;

30. opfordrer medlemsstaterne til at fordoble deres indsats for at finde og deployere en tilstrækkelig mængde passende og velkvalificeret personel i med en ligelig kønsbalance til at deltage i de civile og militære FSFP-aktioner rundt omkring i verden inden for en sammenhængende og velkoordineret ramme, herunder i særlige højrisikoområder, eftersom FSFP-missionernes succes i høj grad er afhængige af et veluddannet personale, der har de fornødne kvalifikationer og den fornødne viden; opfordrer i denne forbindelse til fælles uddannelse af personellet i FSFP-missionerne; udtrykker sin fulde støtte til de bestræbelser, der allerede gøres for at opstille retningslinjer og udveksle bedste praksis med henblik på at forbedre den fælles faglige uddannelse af personale; er overbevist om, at øget sammenhæng og samhørighed, hvad angår udstationeret personale, vil forbedre styringen af missionerne og endvidere gøre det lettere for EU-borgere at blive udlånt til missioner, hvad der fra et budgetmæssigt synspunkt er at foretrække frem for anvendelse af kontraktansatte fra tredjelande;

31. opfordrer Det Europæiske Råd og Kommissionen til at uddybe EU's engagement i de multilaterale forhandlinger for at begrænse kernevåbnenes betydning;

32. gentager nødvendigheden af nedrustning og styrkelse af de internationale garantier for ikke-spredning; bifalder i denne forbindelse fælleserklæringen af 4. december 2009, hvor USA's præsident og Den Russiske Føderations præsident forpligtede sig til fortsat at arbejde sammen efter udløbet af traktaten om reduktion af strategiske våben (START), og ser frem til en ny pagt om strategiske våben, der skal undertegnes og træde i kraft snarest muligt; opfordrer samtidig EU og dets medlemsstater til at øge deres diplomatiske indsats for en vellykket revision af traktaten om ikke-spredning af kernevåben i maj 2010;

Onsdag den 10. marts 2010

33. understreger betydningen af, at målene om ligestilling, menneskerettigheder og god regeringsførelse i fuldt omfang integreres i planlægningen og gennemførelsen af alle FSFP-missioner og -operationer, herunder undersøgelsesmissioner, idet forståelse for og empati over for kønsaspektet bidrager til operationel effektivitet og situationsfornemmelse; glæder sig således over, at der i forbindelse med næsten alle FSFP-missioner udnævnes en rådgiver i kønsspørgsmål; beklager, at der ikke er nogen kvinder blandt de 11 EUSR'er; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til systematisk at medtage ligestillingsaspektet og styrkelsen af kvinders rolle i EU's politiske dialog og i politiske drøftelser med partnerlande;

34. roser den væsentlige rolle, som menneskerettighedsforkæmpere spiller verden over; bifalder varmt den kendsgerning, at Rådet (udenrigsministrene) på sit møde den 8. december 2009 udtrykte sin klare hensigt om at støtte menneskerettighedsforkæmpere gennem offentlige møder med dem og ved at synliggøre deres aktiviteter;

35. opfordrer endvidere Rådet til at inkorporere aspekterne menneskerettigheder og god regeringsførelse i EUSR'ernes mandat og at udnævne rådgivere i menneskerettigheder og god regeringsførelse til at indgå i EUSR'ernes stab;

Hovedprioriteringer i de geografiske områder

36. anbefaler, at EU styrker den politiske dialog med tredjelande og regioner, navnlig med strategiske partnere, med hvem holdningerne i de internationale organisationer skal koordineres, og styrker og fremmer demokratiet, retsstatsprincipperne og respekten for menneskerettighederne; understreger i den forbindelse endnu en gang den vigtige rolle, det parlamentariske diplomati spiller som supplerende redskab i Unionens forbindelser med tredjelande og andre regioner; mener derfor, at næstformanden/den højtstående repræsentant og hendes tjenestegrene, herunder EUSR'erne, i samarbejde med Parlamentet bør udforme fælles strategier over for partnerlande og andre regioner og stå til rådighed for både mundtligt og skriftligt at bistå Parlamentet i forbindelse med særlige spørgsmål og besøg;

37. opfordrer Rådet, medlemsstaterne og næstformanden/den højtstående repræsentant til aktivt at søge fredelige løsninger på internationale konflikter og til at styrke EU's konfliktforebyggelsesmekanismer;

Internationale organisationer

38. understreger FN's rolle som garant for international fred og sikkerhed og den mest vidtspændende ramme for multilateralt samarbejde; finder, at en styrkelse af den globale styring, internationale institutioner og respekt for folkeretten er af overordentlig stor betydning for en effektiv multilateralisme, og at dette derfor skal være en overordnet strategisk prioritering for EU; mener, at EU-institutionerne og medlemsstaterne bør fortsætte deres bestræbelser på at udbygge samarbejdet og koordinationen med strategiske partnere, der har indflydelse på globalt plan, især inden for FN; understreger på denne baggrund nødvendigheden af, at der hurtigt tages fat på globale spørgsmål, som er aktuelle for EU's og verdens stabilitet, såsom terrorisme, organiseret kriminalitet, energisikkerhed, klimaændring, gennemførelse af millenniumudviklingsmålene, udryddelse af fattigdom, krisestyring, konfliktforebyggelse og konfliktløsning, ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og nedrustning, migrationsstyring og fremme af menneskerettigheder og borgerlige friheder;

39. anser det for særdeles vigtigt, at de relevante EU-delegationer ved FN's hovedkvarterer i New York og Genève får stillet de nødvendige midler og det nødvendige personale til rådighed til på troværdig og effektiv vis at føre de nye institutionelle ordninger i medfør af Lissabontraktaten ud i livet; konstaterer derfor med visse betænkeligheder, at en budgetneutral strategi strider mod dette presserende behov for hurtigt og effektivt at køre EU's tilstedeværelse ved FN i stilling under den indledende fase af Lissabontraktatens gennemførelse;

40. mener, at OSCE danner en væsentlig ramme for genskabelse af tilliden og for at øge samarbejdet mellem landene i Europa, Centralasien og Nordamerika på en række områder, herunder ikke-spredning, nedrustning, økonomisk samarbejde og beskyttelse og fremme af menneskerettigheder samt retsstatsprincipperne; støtter derfor styrkelsen af OSCE, også med hensyn til at indlede en drøftelse om tanken om at give den status som juridisk person;

Onsdag den 10. marts 2010

41. mener, at EU og NATO, uden at det berører EU's internationale forpligtelser i henhold til FN-pagten, bør opbygge et mere intenst og effektivt partnerskab, der tager højde for den progressive udvikling af EU's udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitikker, idet hver af parternes selvstændige beslutningstagning fuldt ud respekteres; anbefaler med dette for øje, at der foretages en revision af de såkaldte Berlin-Plus-ordninger og udvikles en mere strategisk dialog om delte strategiske interesser og katastrofeplanlægning; henstiller til at lade et bredere praktisk samarbejde på stedet på militært og civilt plan, navnlig når de to organisationer er aktive inden for det samme operationsfelt; beklager i denne forbindelse de fortsatte sammenstød mellem Tyrkiet og Cypern, der i stigende grad undergraver både EU's og NATO's effektivitet og troværdighed;

Transatlantiske forbindelser

42. gentager sin forpligtelse som led i det transatlantiske partnerskab, der er et vigtigt element og en af hovedakserne i EU's optræden udadtil; henstiller indtrængende til næstformanden/den højtstående repræsentant at sikre, at EU handler som en konsekvent, og aktiv og dog selvstændig partner i forhold til USA med hensyn til at styrke global sikkerhed og stabilitet, fremme fred og respekt for menneskerettighederne og gennemførelse af millenniumudviklingsmålene og fastlægge en fælles strategi for de globale udfordringer som f.eks. spredning af atomvåben, terrorisme, klimaforandringer og energisikkerhed; mener, at Lissabon-traktaten åbner gode muligheder for at forbedre og forny rammerne for forbindelserne mellem EU og USA; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at gøre en indsats for at styrke de institutionelle mekanismer mellem EU og USA i overensstemmelse med Parlamentets beslutninger; understreger, at det arbejde, der gøres af Det Transatlantiske Økonomiske Råd, bør styrkes i bestræbelserne på at nå målet med et ægte, integreret transatlantisk marked, og at et sådant marked bør skabe grundlaget for et styrket transatlantisk partnerskab; støtter kraftigt den transatlantiske dialog mellem lovgivere i dennes brede indsats for at skabe effektive forbindelser mellem Europa-Parlamentet og den amerikanske Kongres som lovgivere;

43. opfordrer begge partnere, dvs. EU og USA, til at tilskynde Kina, Indien, Rusland, Brasilien og andre nye magter til at tage del i ansvaret for den globale orden og for forebyggelse og fredelig løsning af konflikter i overensstemmelse med folkeretten; fastholder, idet EU og USA bør yde fuld støtte til den økonomiske og sociale udvikling af disse lande på basis af fair konkurrence, at disse lande også bør acceptere deres globale ansvar, især hvad angår kampen imod klimaændring og for en bæredygtig udvikling;

Det vestlige Balkan

44. understreger, at landene i det vestlige Balkan er en del af udvidelsesprocessen; mener, at stabilitet på det vestlige Balkan på grundlag af retsstatsprincippet fortsat bør være en topprioritet i EU's optræden udadtil, og tillægger det derfor den allerstørste betydning, at landene i denne region bringes tættere på EU, idet det fælles mål er europæisk integration, bl.a. ved at fremme reformer og udbygge det regionale samarbejde og interetnisk forsoning med henblik på opfyldelse af Københavnkriterierne og forberedelse på tiltrædelse; anbefaler, at der indkaldes til en international konference om det vestlige Balkans fremtid, der fører landene i regionen og de relevante regionale og globale aktører sammen med henblik på at identificere og imødegå de nuværende udfordringer, som regionen står over for;

45. noterer sig med tilfredshed den i stigende grad fredelige og stabile situation i Kosovo og bestræbelserne på at opbygge et multietnisk samfund, hvilket kom til udtryk ved den rolige og reglementerede afholdelse af lokalvalg den 15. november 2009; er bevidst om, at ikke alle medlemsstater har anerkendt Kosovos uafhængighed; glæder sig over, at retsstatsmissionen EULEX i Kosovo, der er EU's hidtil største civile FSFP-mission, udnytter sin fulde operative kapacitet baseret på FN's statusneutrale tilgang; understreger missionens betydning med hensyn til at fremme interetnisk forsoning, retsstatsprincippet, offentlig orden og sikkerhed i hele Kosovo ved at bistå institutionerne, de retlige og retshåndhævende myndigheder i Kosovo i deres indsats for at sikre bæredygtighed og ansvarlighed; glæder sig i så henseende over beslutningen om at åbne et nyt EU-kontor i den nordlige del; konstaterer imidlertid, at der er behov for at øge antallet af anklagere, der arbejder i EULEX, og opfordrer medlemsstaterne til at stille yderligere personale til rådighed;

46. tilskynder Rådet til med støtte fra det internationale samfund at fortsætte sin indsats for at føre en dialog med de politiske ledere i Bosnien-Hercegovina, således at dette land og dets befolkningsgrupper kan fortsætte udviklingen mod europæisk integration; noterer sig EU-formandskabets, Kommissionens og den amerikanske regerings fælles diplomatiske bestræbelser og henstiller, at der under de videre forhandlinger tages hensyn til tidligere aftaler indgået mellem politikere i Bosnien-Hercegovina; minder om, at det er nødvendigt i højere grad at inddrage parlamentsmedlemmer og civilsamfundet i arbejdet for at opretholde et funktionsdygtigt land;

Onsdag den 10. marts 2010

Det østlige partnerskab, Samarbejde i Sortehavsområdet

47. støtter fortsat udviklingen af det østlige partnerskab med EU's europæiske naboer ved at integrere dem økonomisk i det indre marked og styrke det politiske, økonomiske og kulturelle samarbejde; understreger, at det er vigtigt at understøtte dette partnerskab med troværdige projekter og håndgribelige mellem- og langsigtede incitamenter til reformer, som i højere grad kan forpligte samfundene i partnerlandene til moderniseringsprocessen og integreringen i EU; påpeger især, at der er behov for gradvis at fjerne alle hindringer for den fri bevægelighed for personer (herunder med tiden åbne mulighed for rejser uden visumpligt) og at øge samarbejdet inden for alle aspekter af sikkerhed, især energisikkerhed, samtidig med opretholdelse af sikkerheden for alle EU-borgere; fastslår endnu en gang, at partnerskaber forudsætter, at der stilles tilstrækkelige økonomiske midler til rådighed; understreger nødvendigheden af at sikre, at partnerskabet supplerer regionale initiativer, især Sortehavssynergien;

48. gentager vigtigheden for EU af et mere effektivt regionalt samarbejde i de østlige naboskabsregioner, og at EU i denne ånd vil styrke gennemførelsen af resultatorienterede projekter under såvel det østlige partnerskab og Sortehavssynergien, der fuldt ud skal supplere hinanden;

49. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at optrappe bestræbelserne på at udvikle projekter inden for rammerne af Sortehavssynergien; opfordrer endvidere indtrængende næstformanden/den højtstående repræsentant til at udvikle nye ideer til en effektiv strategi for samarbejde i Sortehavsområdet;

50. bifalder den proeuropæiske indstilling, som Republikken Moldovas nye regering lægger for dagen, og udtrykker sit håb om en fremskyndelse af landets indre reformer, således at der kan opnås økonomisk integration, politisk associering og institutionel tilnærmelse mellem Republikken Moldova og EU; tilskynder næstformanden/den højtstående repræsentant til at identificere multilaterale løsninger for at lempe situationen i Transdnestrien;

51. bemærker gennemførelsen og resultatet af præsidentvalget i Ukraine; opfordrer alle partier til at bidrage til den nødvendige politiske, økonomiske og sociale stabilitet for Ukraine ved at styrke reformbestræbelserne; tilskynder landet til at opnå større interoperabilitet med Den Europæiske union, idet dette vil styrke dets udsigter til at blive integreret i EU;

Rusland

52. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at sikre, at EU's strategi over for Rusland, herunder under forhandlingerne om en ny partnerskabs og samarbejdsaftale, er konsekvent og styret af en forpligtelse til at respektere værdier såsom demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, herunder folkeretten; understreger samtidig behovet for en genoplivning af partnerskabet med Rusland, baseret på gensidig respekt og gensidighed, vedrørende spørgsmål såsom kampen imod terrorisme, energisikkerhed og -forsyning, klimaændring, nedrustning, konfliktforebyggelse og ikke-spredning samt med hensyn til Iran, Afghanistan og Mellemøsten for at forfølge målet om at styrke den globale sikkerhed og stabilitet; er af den opfattelse, at et samarbejde omkring disse spørgsmål bør danne grundlag for en ny aftale mellem EU og Rusland, og ser derfor frem til hurtige fremskridt i de nuværende forhandlinger om en mere omfattende aftale, der forventes at levere en væsentlig udbygning af forbindelserne mellem EU og Rusland; henstiller til næstformanden/den højtstående repræsentant til at koordinere aktioner, lette konsultationer og forbedre kommunikationen mellem medlemsstaterne med hensyn til bilaterale spørgsmål af fælles interesse med Den Russiske Føderation; understreger nødvendigheden af, at medlemsstaterne koordinerer deres forbindelser med Den Russiske Føderation på grundlag af EU's generelle interesser og på en måde, som behørigt afspejler og fremmer disse interesser;

Sydkaukasus

53. henstiller indtrængende til Rådet at stille krav om fuld overholdelse af våbenhvileaftalen mellem Den Russiske Føderation og Georgien og opfordrer EU til at fastholde princippet om Georgiens territoriale integritet og respekten for mindretallenes rettigheder; glæder sig over, at mandatet til EU's observatørmmission er blevet forlænget, og henstiller til Rådet at sikre, at EU's observatører får fuld adgang til alle områder, som er omfattet af konflikten, herunder løsrivelsesområderne Abkhasien og Sydossetien, og med henblik herpå at tage EU's finansielle instrumenter i anvendelse til at bistå befolkningerne i hele konfliktområdet; opfordrer under henvisning til rapporten fra den uafhængige internationale undersøgelsesmission vedrørende konflikten i Georgien EU til at tage ved lære af fortiden med henblik på at udvikle effektive konfliktforebyggende mekanismer, herunder fremme af mellemfolkelige kontakter;

Onsdag den 10. marts 2010

54. henstiller indtrængende til næstformanden/den højtstående repræsentant at øge EU's indsats for i overensstemmelse med folkeretten at arbejde hen imod effektiv konfliktforebyggelse og en fredelig løsning på konflikterne i Nagorno-Karabakh og Transdnestrien og frem for alt mellem Rusland og Georgien og løsrivelsesområderne Sydossetien og Abkhasien ved at sætte fornyet gang i Geneve-drøftelserne; understreger risikoen for eventuelt udbrud af »fastfrosne« konflikter i regionen; anbefaler i denne forbindelse, at der oprettes en konference om sikkerhed og samarbejde i det sydlige Kaukasus, der omfatter de berørte lande og de relevante regionale og globale aktører, med henblik på at udvikle en stabilitetspagt for det sydlige Kaukasus; hilser den nylige tilnærmelse mellem regeringerne i Tyrkiet og Armenien velkommen og opfordrer indtrængende til, at disse landes regeringer ratificerer aftalerne;

Mellemøsten

55. understreger nødvendigheden af, at forhandlingerne som led i fredsprocessen føres inden for en begrænset tidsramme og i et klima af gensidig tillid; mener, at målet for disse forhandlinger bør være, at der oprettes en uafhængig, demokratisk og levedygtig palæstinensisk stat inden for grænserne fra 1967, som kan leve side om side med Staten Israel i fred og sikkerhed inden for internationalt anerkendte grænser og i overensstemmelse med alle relevante FN-resolutioner;

56. opfordrer EU til, i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 12. december 2009, at påtage sig en mere indflydelsesrig politisk rolle i de igangværende internationale bestræbelser på at genoptage fredsprocessen i overensstemmelse med dets finansielle forpligtelse til at støtte et økonomisk genopsving i Palæstina og forsøge at løse den dramatiske humanitære krise i Gaza; henstiller til næstformanden/den højtstående repræsentant at overveje alle muligheder for at fremme en varig fred i regionen;

57. påskønner Rådets beslutning om at forlænge mandatet til EU's politimission i de palæstinensiske territorier (EUPOL COPPS) frem til december 2010; mener, at der er behov for en mere solid støtte til udvikling af retsstaten og politikapaciteten, og slår til lyd for en intensiveret indsats på dette område; noterer sig, at Rådet har vedtaget at forlænge mandatet til EU's grænsemission i Rafah (EUBAM Rafah) og er fast besluttet på og parat til at reaktivere denne mission; mener, at denne beslutning bør resultere i konkrete initiativer for at genetablere fri bevægelighed i de palæstinensiske territorier og puste nyt liv i aftalen om adgang og bevægelse fra 2005, som begge parter har undertegnet;

Middelhavsunionen

58. anser det for vigtigt at intensivere den politiske dialog blandt Middelhavsunionens medlemmer på alle planer for at overvinde de spændinger, der har forsinket oprettelsen af det i Barcelona baserede sekretariat, og fremme konkrete projekter af gensidig social, økonomisk og miljømæssig interesse; håber, at Middelhavsunionen kan bidrage positivt til løsning af konflikterne i Mellemøsten, en tilnærmelse mellem Tyrkiet og Cypern og den demokratiske udvikling af de arabiske stater;

59. mener, at Middelhavsunionen kunne bidrage til at mindske spændingerne i Mellemøsten ved at fremme konkrete samarbejdsprojekter for hele regionen; understreger samtidig, at tillidsskabende foranstaltninger i forholdet mellem palæstinensere og israelere med henblik på en retfærdig og varig fred i Mellemøsten er af den allerstørste betydning for at fremme denne nye institutions korrekte funktion;

60. understreger, at medformandskabet set ud fra EU's synspunkt skal være foreneligt med Den Europæiske Unions repræsentation udadtil i overensstemmelse med Lissabontraktaten; henviser til, at Lissabontraktaten skaber grundlag for, at EU vil kunne sikre sammenhæng, konsekvens og kontinuitet i sin repræsentation i Unionens nye institutioner for Middelhavsområdet;

Asien

61. fastslår, at perioden efter valget i Afghanistan nu træder ind i en afgørende og kritisk fase med dannelsen af en ny regering i Kabul, som åbner mulighed for at fastlægge en ny dagsorden og indgå en ny kontrakt med det afghanske folk;

Onsdag den 10. marts 2010

62. glæder sig over Rådets handlingsplan for styrkelse af EU's indsats i Afghanistan og Pakistan, som blev vedtaget i oktober 2009 af Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), og erklæringen om dens fornyede vilje til at være med til at tackle udfordringerne i denne region i samarbejde med de berørte lande og de internationale partnere, men understreger, at planen vil blive ved med blot at være en plan, hvis ikke EU's medlemsstater klart og tydeligt forpligter sig til at bidrage til at føre den ud i livet; opfordrer Rådet, Kommissionen og formandskabet til i fællesskab at gøre en indsats for uden yderligere forsinkelse at gennemføre planen; henstiller indtrængende til Rådet at arbejde mere ihærdigt hen imod en fuld deployering af ansatte i EUPOL med henblik på at etablere holdbare og effektive civile politiforhold, som kan styrke sikkerhedsmiljøet;

63. erkender, at Pakistan fortsat står over for meget alvorlige udfordringer og bakker op om EU's faste støtte til en stærk, sekulær og civil pakistansk regering; fremhæver den nøgleposition, som Pakistan indtager i regionen, og gentager, at et stabilt, demokratisk og velstående Pakistan også spiller en vigtig rolle med henblik på at løse globale spørgsmål såsom terrorbekæmpelse, ikke-spredning af atomvåben, narkotikabekæmpelse og menneskerettigheder, og tilskynder på det kraftigste Pakistan til at fastlægge en omfattende strategi til bekæmpelse af terrorisme og tage fat på de grundlæggende årsager til dette problem;

64. bifalder EU's forpligtelse til at støtte demokratiet i et samlet, føderalt Irak; påpeger, at det går ind for et overbevisende og vedvarende engagement fra EU's side med henblik på at styrke retsstaten i Irak, og glæder sig over forlængelsen af mandatet til EUJUST LEX med et år samt over pilotforanstaltningerne på irakisk territorium; ser frem til den yderligere planlagte indsats på dette område, som Rådet har givet tilsagn om; slår til lyd for øget institutionelt samspil, især hvad angår økonomiske spørgsmål, med den kurdiske regionalregerings myndigheder; opfordrer Kommissionen til at fremskynde aktiveringen af dens egne faciliteter i Bagdad;

65. udtrykker sin alvorlige bekymring over den politiske udvikling i Iran og den omfattende valgsvindel, der er rapporteret om, under præsidentvalget i juni 2009, som har udløst den største protestbevægelse i Den Islamiske Republiks trediveårige historie, med demonstrationer og voldelig undertrykkelse, som stadig praktiseres af sikkerhedsstyrkerne; er meget bekymret, ikke alene over arrestationerne, tortur og mord på politiske opponenter, men også over det konstante dødvande i forhandlingerne om Irans atomprogram og opfordrer den iranske regering til at gå ind i seriøse forhandlinger om det nukleare spørgsmål; beklager, at den iranske delegations besøg i Europa-Parlamentet i januar 2010 er blevet aflyst af de iranske myndigheder, og udtrykker sin solidaritet med de iranere, der med risiko for deres liv fortsætter med offentligt at kræve respekt for menneskerettighederne og større demokratiske friheder i Iran; fordømmer Irans forsøg på at blokere for informationsfriheden ved at forstyrre udsendelser fra udlandet og internettet; opfordrer Rådet og Kommissionen til at overveje sanktioner imod individuelle medlemmer af administrationen og sikkerhedstjenesten med ansvar for de udbredte menneskerettighedskrænkelser og til at udarbejde foranstaltninger til understøttelse af de deltagere i »Den Grønne Bevægelse«, der bliver forfulgt eller sendt i eksil på grund af deres aktiviteter;

66. noterer sig, at de økonomiske forbindelser mellem EU og Kina har været præget af stadig stigende vækst, og at de personlige kontakter er vokset i omfang og størrelse; er samtidig stærkt bekymret over de kinesiske myndigheders manglende vilje til at håndtere de mange krænkelser af menneskerettighederne og til at sikre, at det kinesiske folk kan gøre brug af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder;

67. udtrykker forventning om, at der vil blive udviklet strategiske forbindelser mellem EU og Kina, og erklærer sin vilje til at undersøge mulighederne for at styrke forbindelserne i spørgsmål af fælles interesse, der rækker ud over de økonomiske og handelsmæssige sektorer;

68. bifalder de bestræbelser, som udfoldes af både Taipei og Beijing for at forbedre forbindelserne hen over Taiwanstrædet, hvilket bidrager til at øge stabiliteten og sikkerheden i Østasien, og tilskynder begge parter til yderligere at udvide dialogen, det praktiske samarbejde og opbygning af tillid; roser Rådets erklæring af 8. maj 2009, der gentager Rådets støtte til Taiwans deltagelse i WHO; støtter kraftigt Taiwans deltagelse som observatør i relevante internationale organisationer og aktiviteter, såsom ICAO, UNFCCC, hvor Taiwans deltagelse er vigtig for EU og de globale interesser;

69. gentager sin kraftige støtte til styrkelsen af de strategiske forbindelser mellem EU og Indien og til at undersøge yderligere metoder til at opgradere forbindelserne på områder af gensidig interesse inden for den økonomiske og politiske sektor samt hvad angår sikkerhed og samhandel;

Onsdag den 10. marts 2010

70. anerkender ASEAN's voksende betydning som en faktor for stabilitet og velstand i regionen; mener, at EU og ASEAN, som begge arbejder for regional integration, har et stort potentiale for samarbejde; noterer sig, at foranstaltningerne til styrkelse af økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og ASEAN vil bidrage til at befæste forbindelserne i almindelighed mellem de to regioner og anspore til yderligere fremskridt inden for politisk samarbejde og sikkerhed og fremme af demokrati og menneskerettigheder samt inden for energi og miljø, på det sociokulturelle område og inden for samarbejde og udvikling;

Afrika

71. noterer sig med stor tilfredshed, at EUNAVFOR Atalanta fortsat bidrager positivt til søfartssikkerheden ud for Somalias kyst ved at beskytte fartøjer, der er chartret af Verdensfødevareprogrammet til at levere hjælp til Somalia, fartøjer med meget vigtige transporter til Den Afrikanske Unions fredsstøtteoperation i Somalia og andre sårbare fartøjer; bifalder Rådets afgørelse om at forlænge dette mandat til den 12. december 2010; giver sin støtte til iværksættelsen af en krisestyringsaktivitet med henblik på at bidrage til uddannelsen af den føderale overgangsregerings nationale sikkerhedsstyrker i Somalia; understreger behovet for at integrere uddannede sikkerhedsstyrker i de statslige strukturer og kommandostrukturerne, således at de ikke vender sig mod den regering, de skal beskytte, når de vender tilbage;

Latinamerika

72. minder om forslaget i sin beslutning af 15. november 2001 om et globalt partnerskab og en fælles strategi for forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Latinamerika ⁽¹⁾ – der blev gentaget senere i beslutningerne af 27. april 2006 ⁽²⁾ og 24. april 2008 ⁽³⁾, som vedtoges med henblik på EU-LAC-topmøderne i Wien og Lima – om at udarbejde et europæisk-latinamerikansk charter for fred og sikkerhed, som med udgangspunkt i FN-pagten ville åbne mulighed for at iværksætte politiske, strategiske og sikkerhedspolitiske aktioner og initiativer af fælles interesse; opfordrer Rådet og Kommissionen til aktivt at medvirke til virkeliggørelsen af dette ambitiøse mål og til at støtte dette forslag på det kommende EU-LAC-topmøde, som afholdes i Madrid i maj 2010;

73. mener, at forhandlinger om associeringsaftalen med de mellemamerikanske lande samt fremskridt i retning af fornyede forhandlinger om en associeringsaftale med Mercosur skal være en prioritet; bemærker, at forhandlingerne om en multilateral aftale med landene i Andesfællesskabet er afsluttet; vil bestræbe sig for med behørig akkuratease at gennemføre den parlamentariske ratificeringsprocedure vedrørende disse aftaler for at sikre, at de får positive konsekvenser for alle aspekter af gensidig interesse;

*

* *

74. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær, formanden for NATO's Parlamentariske Forsamling, den fungerende formand for OSCE, formanden for OSCE's Parlamentariske Forsamling, formanden for WEU's Parlamentariske Forsamling, formanden for Europarådets Ministerkomité og formanden for Europarådets Parlamentariske Forsamling.

⁽¹⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 569.

⁽²⁾ EUT C 296 E af 6.12.2006, s. 123.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0177.

Onsdag den 10. marts 2010

Gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik

P7_TA(2010)0061

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om gennemførelse af den europæiske sikkerhedsstrategi og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (2009/2198(INI))

(2010/C 349 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 346 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt dennes protokol 10 og 11,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS) - Et sikkert Europa i en bedre verden, som Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003,
- der henviser til rapport om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi - At skabe sikkerhed i en verden i forandring, som Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2008,
- der henviser til EU-formandskabets rapporter af 9. december 2008 og 16. juni 2009 om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP),
- der henviser til ESFP-konklusionerne og erklæringen om tiåret for ESFP: udfordringer og muligheder, som Rådet vedtog den 17. november 2009,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om emnet, især beslutning af 14. april 2005 om den europæiske sikkerhedsstrategi ⁽¹⁾, beslutning af 16. november 2006 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi i forbindelse med den ESFP ⁽²⁾, beslutning af 5. juni 2008 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP ⁽³⁾ og beslutning af 19. februar 2009 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. november 2009 om en politisk løsning på problemet med piratvirksomhed ud for Somalias kyst ⁽⁶⁾,
- der henviser til brevvekslingen mellem EU og regeringen i Kenya og regeringen i Republikken Seychellerne om overførsel til disse lande af personer mistænkt for piratvirksomhed og væbnet røveri, der pågribes af EUNAVFOR i operationsområdet,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2009 om de institutionelle aspekter af en Tjeneste for EU's Optræden Udadtil ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0026/2010),

⁽¹⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 580.⁽²⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 334.⁽³⁾ EUT C 285 E af 26.11.2009, s. 23.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0075.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0076.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0099.⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2009)0057.

Onsdag den 10. marts 2010

Den europæiske sikkerhedsstrategi: en samlet tilgang

1. erindrer om, at den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS) og rapporten om gennemførelsen heraf belyser de største trusler og udfordringer, som EU står over for:

- spredning af masseødelæggelsesvåben
- terrorisme og organiseret kriminalitet
- regionale konflikter
- staters sammenbrud
- piratvirksomhed til søs
- håndvåben og lette våben, klyngeammunition og landminer
- energisikkerhed
- følgerne af klimaændringer og naturkatastrofer
- cybersikkerhed
- fattigdom;

2. understreger, at EU inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) reagerer på de fælles udfordringer og trusler, der er kortlagt i ESS, og således bidrager til at forbedre de europæiske borgeres sikkerhed;

3. påpeger, at EU har brug for at udvikle sin strategiske uafhængighed gennem en stærk og effektiv udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik for at bevare freden, forebygge konflikter, styrke den internationale sikkerhed, beskytte sine borgeres sikkerhed og sikkerheden for borgere omfattet af FSFP-missioner, forsvare sine interesser i verden og bevare sine grundlæggende værdier og samtidig bidrage til et effektivt multilateralt system med udgangspunkt i folkeretten og fremme respekten for menneskerettighederne og de demokratiske værdier i hele verden i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i artikel 21, stk. 2, litra e), i traktaten om Den Europæiske Union, med formålet med og principperne i De Forenede Nationers pagt, med principperne i Helsingforslutakten og målene med Parischartret, herunder dem vedrørende ydre grænser;

4. understreger, at det i første række er FN's Sikkerhedsråds opgave at bevare fred og sikkerhed i verden, og gentager behovet for en reform af FN's organisation for at sætte den bedre i stand til at udøve sine funktioner og give effektive svar på globale udfordringer og trusler;

5. erkender, at det er nødvendigt, at EU forfølger disse målsætninger ved at øge sin institutionelle kapacitet til at tage disse udfordringer op og gennem et multilateralt samarbejde med og i internationale organisationer, især De Forenede Nationer og regionale organisationer – navnlig OSCE og Den Afrikanske Union – i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt;

6. gentager sin støtte til, at EU udvikler en samlet og proaktiv tilgang til de forskellige trusler og udfordringer, som består i at udnytte synergien mellem de forskellige aktionsmidler, både civile og militære, som EU og medlemsstaterne råder over, herunder konfliktforebyggelse og krisestyring, finansiel bistand og udviklingssamarbejde, sociale politikker og miljøpolitikker, diplomatiske og handelspolitiske instrumenter samt udvidelse; understreger, at denne samordning af civile og militære midler giver EU's krisestyringspolitik en reel merværdi;

Onsdag den 10. marts 2010

7. opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at sikre en mere effektiv samordning af de nationale strategier og midler og EU's strategier og midler for at opnå kohærens, effektivitet samt større vægt og synlighed på feltniveau;
8. støtter i forbindelse med terrorismebekæmpelse bestræbelserne på at følge en tilgang baseret på EU's terrorbekæmpelsesstrategi og EU's strategi for bekæmpelse af radikaliseringsformål; foreslår, at der sættes skub i debatten om beskyttelse og fremme af menneskerettighederne med særlig fokus på ofre;
9. anerkender, at energisikkerhed er af central betydning, for at EU's medlemsstater kan fungere, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at indgå i et tæt samarbejde om denne del af sikkerhedspolitikken;
10. bifalder medlemsstaternes bestræbelser på at modvirke cybertrusler; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at forelægge en analyse af udfordringer af cyberkarakter og foranstaltninger til en effektiv og koordineret imødegåelse af sådanne trusler baseret på bedste praksisser, der engang i fremtiden skal munde ud i en europæisk internetsikkerhedspolitik;
11. gentager sin henstilling om regelmæssig gennemgang af ESS hvert femte år, så den falder sammen med en ny valgperiodes begyndelse og sker efter passende høring af Europa-Parlamentet;
12. understreger, at en hvidbog, der kunne skabe en bred offentlig debat, ville gøre FSFP mere synlig og styrke samarbejdet på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område gennem en bedre definition af EU's mål og interesser med hensyn til sikkerhed og forsvar set i sammenhæng med de tilgængelige midler og ressourcer og følgelig sikre en mere effektiv og konkret gennemførelse af ESS samt en mere effektiv og konkret planlægning og afvikling af EU's krisestyringsoperationer;

Lissabontraktaten og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik opbygning

13. opfordrer Rådet til i 2010 at indlede en debat med Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter om iværksættelsen af de nye bestemmelser i Lissabontraktaten om FSFP, herunder:
 - a) indførelsen af bestemmelsen om gensidig bistand mellem medlemsstaterne i tilfælde af et væbnet angreb på en medlemsstats territorium
 - b) indførelsen af solidaritetsbestemmelsen, der finder anvendelse i tilfælde af terrorangreb eller en natur- eller menneskeskabt katastrofe
 - c) definition af rollen som næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- anliggender og sikkerhedspolitik bistået af den nye Tjeneste for EU's Optræden Udadtil (EU-udenrigs- tjenesten), hvor enhederne for konfliktforebyggelse, civil og militær krisestyring og fredsskabelse skal samles
 - d) udvidelsen af FSFP's missioner
 - e) indførelsen af et permanent struktureret samarbejde for de medlemsstater, der opfylder højere kriterier for militær kapacitet, og som har indgået mere bindende forpligtelser på dette område med henblik på mere krævende opgaver, samt forstærket samarbejde
 - f) etableringen af en opstartfond til iværksættelse af forberedende aktiviteter;
14. opfordrer med henblik på indførelsen af bestemmelsen om gensidig bistand, som fastsat i artikel 42 i traktaten om Den Europæiske Union, Den Vesteuropæiske Unions (WEU) medlemsstater til at ophæve den ændrede Bruxellestraktat fra 1954, herunder WEU's parlamentariske forsamling;

Onsdag den 10. marts 2010

15. opfordrer med henblik på indførelsen af en solidaritetsbestemmelse i den nye traktat Rådet til at genåbne debatten om indførelse af en europæisk civilbeskyttelsesstyrke baseret på bl.a. Michel Barniers rapport fra maj 2006, der gennem gensidig udnyttelse af medlemsstaternes midler sikrer en kollektiv og effektiv indsats i tilfælde af natur- eller menneskeskabte katastrofer; mener, at den militære FSFP også bør gøre det muligt at imødegå civile risici;

16. understreger, at det i betragtning af de fremskridt, som Lissabontraktaten har muliggjort på FSFP-området, ville være legitimt og nyttigt inden for rammerne af Rådet for Udenrigsanliggender at oprette et forsvarsråd, som skal bestå af forsvarsministrene og ledes af næstformanden/den højtstående repræsentant, og som kunne spille en særlig rolle i forbindelse med intensivering af samarbejdet samt harmonisering og integrering af den militære kapacitet;

17. mener, at næstformanden/den højtstående repræsentant bør arbejde på meget hurtigt at skabe større kohærens mellem EU's forskellige politikker udadtil, og at denne kohærens bør afspejles på feltplan gennem særlige repræsentanter/delegationsledere, der er underlagt hende og kan udvise den nødvendige autoritet over for de berørte parter og det internationale samfund;

18. støtter oprettelsen af det civil-militære Direktorat for Krisestyring og -planlægning (Crisis Management and Planning Directorate - CMPD), der skal være ansvarlig for krisestyring og strategisk planlægning i forbindelse med EU's civile og militære operationer og deltage i udviklingen af FSFP, navnlig vedrørende den civile og militære kapacitet; beklager dog, at etableringen af denne nye struktur er blevet betydeligt forsinket; opfordrer til tæt samordning inden for EU-udenrigstjenesten mellem på den ene side CMPD og de andre FSFP-strukturer og på den anden side Kommissionens kriseplatform og andre relevante aktører fra Kommissionen, som bør medtages i EU-udenrigstjenesten, for at der kan opbygges en koordineret strategisk styringsenhed og således udvikles en samlet europæisk tilgang;

19. opfordrer næstformand i Kommissionen/den højtstående repræsentant, Rådet og medlemsstaterne til at finde en løsning på ubalancen mellem civile og militære planlægningskapaciteter og sikre, at der kan skaffes passende og tilstrækkelig ekspertise på områder såsom retsvæsen, civil administration, toldvæsen og mægling til ESFP-missioner;

20. opfordrer på ny til, at der oprettes et permanent operativt EU-center under næstformanden/den højtstående repræsentants myndighed med ansvar for den operationelle planlægning og gennemførelsen af militæroperationer; henstiller, at dette operative center tilknyttes EU-udenrigstjenesten; påpeger, at det nuværende system med syv hovedkvarterer afstedkommer tab af effektivitet og reaktivitet samt betydelige omkostninger, og at en fast samtalepartner på det militære område er nødvendig for den civil-militære samordning på feltplan; mener, at det permanente operative center følgelig vil kunne betragtes som en militær planlægnings- og gennemførelseskapacitet og kunne placeres samme sted som CPCC, således at der kan skabes den synergieffekt, der er nødvendig for at sikre en effektiv civil-militær koordinering; gentager, at det operative EU-center skal lette samarbejdet med NATO uden at tilsidesætte begge organisationers autonome beslutningsprocedurer;

21. understreger, at det er nødvendigt hurtigt at indføre et permanent struktureret samarbejde på det bredest mulige grundlag, således at der kan opnås øget engagement fra medlemsstaternes side i FSFP;

22. understreger, at fremskridtene og udviklingen af FSFP skal udvise fuld respekt for og ikke må undergrave visse EU-medlemsstats neutralitet og alliancefrihed;

23. understreger, hvor vigtige disse forskellige reformer er, hvis det ambitionsniveau, der er opstillet for FSFP, og som blev bekræftet i december 2008 og godkendt af Det Europæiske Råd, skal nås, og hvis effektiviteten og værditilvæksten i forbindelse med FSFP skal forbedres i en tid, hvor dette redskab finder stadig hyppigere anvendelse;

Onsdag den 10. marts 2010

Militære operationer og civile missioner

24. glæder sig over ESFP/FSFP's hidtidige resultater i anledning af tiåret for ESFP og erindrer om, at EU iværksætter civile og militære operationer inden for rammerne af FSFP som svar på truslerne mod den internationale sikkerhed og Europas sikkerhed; bemærker, at størstedelen af disse missioner har fundet sted inden for civil krisestyring; roser de omkring 70 000 ansatte, der har deltaget og fortsat deltager i ESFP's 23 igangværende eller afsluttede missioner og operationer; finder det prisværdigt, at Javier Solana, hidtil Rådets generalsekretær/højststående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, har ydet en så stor indsats til fordel for udviklingen af ESFP; opfordrer på ny medlemsstaterne til at definere kriterierne for udsendelse af ESFP-missioner og behandle spørgsmålet om nationale forbehold i denne forbindelse;

Somalia – Afrikas Horn

25. glæder sig over, at EU's flådeoperation EU NAVFOR Somalia - operation Atalanta har ydet et vellykket bidrag til kampen mod piratvirksomhed i Adenbugten og ud for Somalias kyst, navnlig i bestræbelserne for at sikre, at humanitær bistand når ud til alle mennesker i nød i dette land; understøtter, at operation Atalanta har udmærket sig som en central aktør i kampen mod piratvirksomhed, navnlig via Atalantas Maritime Sikkerhedscenter for Afrikas Horn; glæder sig over Rådets beslutning om at forlænge operationen med yderligere et år indtil december 2010 og noterer sig udvidelsen af denne operationsmandat, eftersom den bidrager til at forsvare EU's direkte sikkerhed (borgernes sikkerhed og forsynings-sikkerheden, beskyttelse af sårbare skibe) og yder humanitær og operationel bistand (ledsagelse af fartøjer, som er chartret af Verdensfødevarerprogrammet til transport af fødevarer til befolkningen i Somalia, og fartøjer, der transporterer logistisk støtte til Den Afrikanske Unions Mission i Somalia (Amisom)); glæder sig samtidig over dens bidrag til styrkelsen af flådesamarbejdet i Europa og den videre udvikling af FSFP's maritime dimension; finder det desuden prisværdigt, at tredjelande (Norge, Kroatien og Montenegro) deltager i operationen og indgår i et udmærket samarbejde med de øvrige flådestyrker i regionen, bl.a. som led i Shade-processen (Shared Awareness and Deconfliction); beklager dog de fortsatte problemer med retsforfølgelsen af personer mistænkt for piratvirksomhed eller væbnet røveri, der er blevet pågrebet i operationsområdet, hvilket undergraver troværdigheden af de internationale bestræbelser på at bekæmpe piratvirksomhed;

26. understreger behovet for at beskæftige sig med årsagerne til denne piratvirksomhed, der finder deres oprindelse i den manglende stabilitet og fattigdom, der præger Somalia, og mener følgelig, at EU bør støtte den føderale overgangsregering ved aktioner, der har til formål at genskabe sikkerhed, politisk stabilitet og retsstaten samt fremme bæredygtig udvikling, i samarbejde med Den Afrikanske Union og De Forenede Nationer og udvikle en fælles strategi rettet mod iværksættelse af en regional fredsproces;

27. opfordrer til, at der i EU's strategi for Somalia tages hensyn til, at kun en massiv, langsigtet statsopbygning, der går ud over og videre end opbygningen af overgangsregeringens sikkerhedsstyrker, kan bidrage til bæredygtig fred og sikkerhed i landet; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at forelægge forslag til en ambitiøs, fælles og omfattende EU-strategi for Somalia;

28. understreger især, at det er vigtigt hurtigst muligt at give overgangsregeringen mulighed for at udvide sin kontrol med Somalias territorium; bifalder med henblik herpå, at Rådet den 25. januar 2010 enedes om at oprette en FSFP militærmission (EU-uddannelsesmission, EUTM Somalia), som skal bidrage til uddannelsen af de somaliske sikkerhedsstyrker i Uganda i tæt samarbejde med EU's samarbejdspartnere, herunder overgangsregeringen, Uganda, Den Afrikanske Union, De Forenede Nationer og USA; opfordrer næstformanden/den højststående repræsentant til at orientere og høre Europa-Parlamentet herom;

29. understreger desuden betydningen af at styrke havovervågningskapaciteten i regionen, især gennem uddannelse af og etablering af netværk mellem kystvagterne i regionen, og mener, at EU bør tage del i disse bestræbelser ved at støtte Djiboutiadfærdskodeksen og Den Internationale Søfartsorganisations implementeringsplan herfor som godkendt af regionens stater (herunder etablering af et informationsudvekslingscenter i Yemen og et træningscenter for skibsbesætninger i Djibouti);

30. minder med hensyn til situationen i Yemen om sin beslutning af 10. februar 2010 og opfordrer Kommissionen og Rådet til i samarbejde med internationale parter, herunder Yemens nabolande, at bistå regeringen ved hjælp af en samlet tilgang, der omfatter en reform af sikkerhedssektoren, bekæmpelse af terrorisme samt politisk dialog, humanitær og økonomisk bistand og uddannelse;

Onsdag den 10. marts 2010

Afghanistan og Pakistan

31. minder om vigtigheden af, at der sker en stabilisering af den sikkerhedsmæssige og politiske situation i Afghanistan og Pakistan for således at inddæmme de globale trusler mod europæiske borgeres sikkerhed (terrorisme, handel med narkotika, spredning af masseødelæggelsesvåben), og hilser derfor EU's handlingsplan for Afghanistan og Pakistan, der blev vedtaget af Rådet den 27. oktober 2009, velkommen; gentager behovet for en samlet strategi for behandlingen af disse spørgsmål, i hvilken sikkerhed knyttes tættere til udvikling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne samt til kønsrelaterede aspekter; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at tage konkrete initiativer i denne retning, blandt andet ved at styrke EU's bidrag og sikre en øget indbyrdes sammenhæng mellem foranstaltninger fra EU, medlemsstaterne og det internationale samfund;

32. mener, at der i forbindelse med gennemførelsen af en ny europæisk strategi bør lægges vægt på en styrkelse af den afghanske stats institutionelle og administrative kapacitet, og navnlig retssystemet samt de dele, der ud over politiet vedrører de retshåndhævende myndigheder;

33. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til betragteligt at øge ressourcerne til civilt engagement i Afghanistan, således at EU's prioritering af den civile indsats bliver troværdig og synlig i afghanernes øjne og i forhold til de internationale partnere; fremhæver betydningen af at opbygge et effektivt og troværdigt civilt politiberedskab med henblik på skabelsen af en retsstat i Afghanistan og roser EUPOL Afghanistan-missionens arbejde; anmoder Rådet om hurtigt at udbedre det vedvarende problem med mangel på personale i EUPOL-missionen og lette arbejdet i provinserne, ved at stille yderligere indkvarteringsmuligheder og passende logistisk bistand til rådighed for denne mission; opfordrer NATO til i højere grad at samarbejde med missionen og koordinere sine aktioner på politiområdet med EUPOL i det internationale politikoordinationsorgan (IPCB);

34. støtter Rådets forslag om at undersøge muligheden for at iværksætte en bistandsmission i Pakistan med henblik på en reform inden for sikkerhedssektorerne samt oprettelsen af en antiterrorkapacitet, for således at hjælpe dette land med at fastlægge en antiterrorstrategi og samtidig indgå i en dialog om retsstaten og menneskerettighederne;

Balkan

35. roser den vellykkede EULEX Kosovo-mission i hele Kosovo og fremhæver betydningen af, at alle dele af missionen (politi, retsvæsenet, told) fortsat vil være i stand til at arbejde uden hindringer i hele Kosovo, herunder i den nordlige del;

36. hilser i denne forbindelse undertegnelsen af politiprotokollen mellem EULEX Kosovo og Serbien velkommen og minder om denne protokols tekniske karakter, samt at den har til formål at fremme bekæmpelsen af organiseret kriminalitet;

37. fordømmer alle fjendtlige aktioner mod EULEX Kosovo, hvis formål det er i samarbejde med myndighederne i Kosovo at etablere og styrke retsstaten til fordel for alle samfund i Kosovo;

38. anmoder Rådet om at overveje muligheden for at iværksætte en militær operation inden for rammerne af FSFP for at støtte KFOR;

39. minder med hensyn til Bosnien-Hercegovina om, at den sikkerhedsmæssige situation trods vedvarende politiske vanskeligheder fortsat er forholdsvis rolig og stabil og fremhæver EU's bidrag via militæroperationen EUFOR Althea på dette område; tilslutter sig Rådets beslutning om at koncentrere EU's politimission (EUMP) om bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og korruption og understreger behovet for en samlet tilgang til retssikkerhedssektoren (politi, retsvæsen og fængsler); tilskynder Rådet til hurtigt at træffe beslutning med henblik på i EUFOR Althea-operationen at lægge større vægt på uddannelse af de bosniske bevæbnede styrker; beklager, at der ikke foreligger en integreret politisk beslutning om fremtiden for den internationale indsats i Bosnien-Hercegovina, hvilket kan føre til en ensidig tilbagetrækning af visse deltagende lande og risikerer at skade EU-aktionernes troværdighed og sammenhæng i Bosnien-Hercegovina; påmindrer Rådet om at bevare udsigten til EU-medlemskab som vedtaget i Thessaloniki i 2003;

Onsdag den 10. marts 2010

Kaukasus

40. minder om EU's afgørende rolle med hensyn til at undgå en optrapning af konflikten mellem Georgien og Rusland, navnlig takket været en hurtig udsendelse af en observatørmission med det formål at overvåge overholdelsen af aftalerne af 12. august og 8. september 2008; beklager, at Den Russiske Føderation endnu ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til disse aftaler; understreger, at EU's observatørmission i Georgien er af endnu større betydning, efter at OSCE og FN har forladt området;

41. støtter en forlængelse af missionen med et år og kræver en styrkelse af dens observationskapacitet, herunder dens tekniske udstyr; beklager, at observatørerne af russiske og lokale styrker er blevet hindret adgang til at besøge udbryderregionerne Sydossetien og Abkhasien;

Mellemøsten

42. mener, at EU bør optrappe sine aktioner i de palæstinensiske områder; glæder sig over det arbejde, som politimissionen EUPOL COPPS har udført, og opfordrer Rådet til at overveje en styrkelse af denne mission og til at foreslå en ny ramme for en opretholdelse og effektivisering af bistandsmissionen ved grænseovergangen Rafah (EUBAM Rafah) og mindske den omfattende humanitære krise i Gazastriben;

43. støtter med hensyn til EUJUST LEX-missionen i Irak, at der løbende iværksættes aktiviteter på irakisk territorium afhængigt af den sikkerhedsmæssige situation i området;

Afrika syd for Sahara

44. anerkender nødvendigheden af et engagement fra EU's side i forbindelse med reformen af sikkerhedssektorerne i visse afrikanske lande, som f.eks. Den Demokratiske Republik Congo og Guinea-Bissau, og opfordrer Rådet til at basere sin indsats på en samlet tilgang til reformen af sikkerhedssektoren og til med jævne mellemrum at vurdere disse missioners effektivitet og virkning;

Haiti

45. understreger, hvad angår situationen i Haiti, hvor vigtigt det er at samordne de europæiske støtteforanstaltninger; bifalder i denne forbindelse det kollektive EU-bidrag på mindst 300 politifolk, der midlertidigt skal styrke politikapaciteten i FN's stabiliseringsmission i Haiti (MINUSTAH), samt Rådet beslutning om at oprette en koordineringscelle i Bruxelles (EUCO Haiti), der skal samordne medlemsstaternes militære og sikkerhedsmæssige bidrag med hensyn til at dække behov identificeret af FN og således supplere monitorerings- og informationscentret (MIC); beklager imidlertid manglen på koordination medlemsstaterne imellem og med EU i Haiti; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til at stå i spidsen for EU's aktioner på dette område;

Indhøstede erfaringer

46. understreger betydningen af processen omkring udnyttelsen af indhøstede erfaringer af EU-operationer og opfordrer Rådet til at overveje en mekanisme, der kan forbinde det til denne proces; ønsker i denne forbindelse navnlig at blive holdt orienteret om den første årsrapport om bestræbelserne for at identificere og reagere på de erfaringer, der er indhøstet fra civile missioner; opfordrer indtrængende næstformanden/den højtstående repræsentant til at iværksætte en gennemgribende og gennemsigtig revision af tidligere og fremtidige ESFP/FSFP-missioner for at kortlægge deres styrker og svagheder;

47. glæder sig over den vellykkede overgang fra EU's operation EUFOR Tchad/RCA i Tchad og Den Centralafrikanske Republik til FN's mission i Den Centralafrikanske Republik og i Tchad (MINURCAT) og ønsker nu at blive holdt underrettet om den igangværende proces omkring indhøstede erfaringer, navnlig hvad angår metoder, der kan eliminere nuværende mangler og problemer vedrørende det praktiske samarbejde med De Forende Nationer og Den Afrikanske Union i fremtiden;

Onsdag den 10. marts 2010

Øvelsespolitik

48. understreger, at planlægning og udførelsen af EU-øvelser inden for FSFP som en del af en mere ambitiøs øvelsespolitik inden for EU, herunder skal EU have mulighed for at gennemføre live-øvelser (LIVEX), i høj grad ville bidrage til en mere effektiv samordning af medlemsstaternes kapacitet og skabe en højere grad af interoperabilitet og erfaringsudveksling;

Integration af ligestillings- og menneskerettighedsaspektet

49. minder om betydningen af, at menneskerettigheds- og kønsaspekter systematisk tages op i alle faser af FSFP-operationer, både i planlægnings- og gennemførelsesfasen; opfordrer til, at der tages højde for FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) og 1889 (2009) om kvinder, fred og sikkerhed både i forbindelse med uddannelsen af personale og under operationer samt til, at kvinder kommer til at udgøre en større andel af det personale, der udsendes; anbefaler, at personalets uddannelse i menneskerettigheder og viden om civilsamfundet styrkes;

Ikkespredning og nedrustning

50. glæder sig over FN's Sikkerhedsråds resolution 1887 (2009) og støtter fuldt ud kravet heri om standsnings af atomvåbenspredningen og intensivering af nedrustningsbestræbelserne under streng og effektiv international kontrol; opfordrer medlemsstaterne til at formulere en stærk fælles holdning med henblik på gennemgangskonferencen i 2010 vedrørende traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) og minder om sin henstilling til Rådet af 24. april 2009 om ikke-spredning af kernevåben og om fremtiden for traktaten om ikke-spredning af kernevåben⁽¹⁾, hvori det understreger nødvendigheden af yderligere at styrke alle tre søjler af NPT, nemlig ikke-spredning, nedrustning og samarbejde om civil anvendelse af kerneenergi; opfordrer desuden medlemsstaterne til at ratificere og sikre ikrafttrædelsen af traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT);

51. understreger betydningen af at udvikle et internationalt system med sikker og garanteret forsyning af nukleart brændsel (dvs. en international brændselsbank under IAEA-kontrol) og mekanismer til bedre håndhævelse af den såkaldte klausul om masseødelæggelsesvåben, som udgør en del af EU's samarbejdsaftaler med tredjelande;

52. glæder sig over den nye amerikanske administrations udtalelser og erklærede mål med hensyn til fremme af atomnedrustning og opfordrer til et nært samarbejde mellem EU og USA til fremme af ikke-spredningsindsatsen; opfordrer de to europæiske atommagter til udtrykkeligt at støtte dette engagement og træffe nye foranstaltninger, der gør det muligt at nå dette mål; glæder sig samtidig over, at Den Russiske Føderation og USA har forpligtet sig til at fortsætte forhandlingerne om indgåelse af en ny altomfattende juridisk bindende aftale til erstatning af traktaten om reduktion af strategiske våben (START I), som udløb i december 2009; ser frem til konkrete resultater i denne henseende snarest muligt;

53. noterer sig den tyske koalitionsaftale af 24. oktober 2009 om tilbagetrækning af amerikanske atomvåben fra Tyskland som led i sin støtte til præsident Obamas politik til fordel for en verden uden atomvåben; finder det ønskeligt at tage øjeblikkelige skridt i retning af dette mål og om nødvendigt at skabe en ny dynamik inden for våbenkontrol og nedrustning på 2010-NPT-gennemgangskonferencen; opfordrer andre medlemsstater med amerikanske atomvåben på deres jord til at indgå en tilsvarende klar forpligtelse; glæder sig i denne forbindelse over den skrivelse, som udenrigsministrene fra Tyskland, Nederlandene, Belgien, Luxembourg og Norge den 26. februar 2010 sendte til NATO's generalsekretær, hvori de opfordrer til en bred drøftelse inden for alliancen om, hvorledes den kan nærme sig den overordnede politiske målsætning om en verden uden atomvåben;

54. gentager sine betænkeligheder med hensyn til situationen i Iran og Nordkorea og minder om, at EU har forpligtet sig til at anvende alle til rådighed stående instrumenter for at forebygge, hindre, standse og om muligt fjerne spredningsprogrammer, der giver anledning til bekymring på verdensplan; minder imidlertid om, at visse landes nedrustningsbestræbelser ikke har en direkte forbindelse til andre landes vilje til at stoppe eller fortsætte deres spredningsprogrammer, hvorfor der bør føres en stram politik over for de lande og organisationer, der er villige til at medvirke i eller allerede medvirker til en spredning af masseødelæggelsesvåben; understreger, hvor vigtigt det er, at alle medlemsstater handler i overensstemmelse hermed og følger EU's linje i dette spørgsmål;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0333.

Onsdag den 10. marts 2010

55. påpeger i forbindelse med konventionel nedrustning, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod videreførelse af drøftelserne om en fremtidig international traktat om regulering af våbenhandel;

56. gentager sin fulde støtte til en bredere nedrustning og et fuldstændigt forbud mod våben såsom kemiske og biologiske våben, personelminer, klyngebomber og ammunition med forarmet uran, der forårsager store lidelser for civilbefolkningen; opfordrer derfor indtrængende til en skærpet multilateral indsats til sikring af fuld implementering af konventionen om kemiske våben (CWC), konventionen om biologiske våben (BTWC), konventionen om klyngebomber (CCM), konventionen om personelminer (APMC) og videreudvikling af den internationale ordning til bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben; glæder sig i denne forbindelse over de tilsagn, alle EU-medlemsstater har givet med vedtagelsen af EU's fælles holdning om våbeneksport såvel som bestemmelserne i Lissabontraktatens artikel 28B, stk. 1, ifølge hvilke fælles nedrustningsoperationer henhører under EU;

Kapacitetsudvikling

57. minder om, at EU med henblik på at imødekomme stigende operationelle krav og effektivisere sin krisestyring bør udvikle sin civile og militære kapacitet; opfordrer derfor Rådet til at fastlægge en ny global målsætning, der kunne være af civil-militær karakter, og som frem for alt bør rettes mod en effektiv udvikling af kapacitet;

58. understreger vigtigheden af at søge synergier mellem civile og militære kapaciteter og identificere områder, hvor medlemsstaterne på EU-plan kan forene deres indsats og kapaciteter i et vanskeligt økonomisk klima, hvilket er afgørende, hvis det skal være muligt at klare den kombinerede virkning af stigende udgifter til forsvarsmateriel og eksisterende begrænsninger i forsvarsudgifterne og samtidig udnytte mulighederne i EU-udenrigstjenesten, der bør omfatte en enkelt enhed, der kan føre tilsyn med udviklingen af den civile og militære kapacitet;

59. gentager sin støtte til de ambitiøse mål, der blev fastlagt på Det Europæiske Råd i december 2008, om at styrke den civile og militære kapacitet; anmoder Rådet om til trods for den aktuelle økonomiske krise at fortsætte gennemførelsen af de projekter, der blev foreslået i den forbindelse; opfordrer Rådet til regelmæssigt at orientere Parlamentet om medlemsstaternes bestræbelser for at nå disse mål;

60. fremhæver de mange hindringer, der står i vejen for en hurtig iværksættelse af civile missioner; opfordrer medlemsstaterne til at mobilisere deres justits- og indenrigsministerier, således at de tager ansvar på dette område; støtter derfor Rådets bestræbelser for at lette tilrådighedsstillelsen og udsendelsen af kvalificerede og passende uddannede civile styrker med en ligelig kønsfordeling (vha. vedtagelse af nationale strategier og fælles standarder, forbedring af processen med opbygning af styrker og uddannelse forud for udsendelsen, revision af konceptet omkring civile reaktionshold (CRT)) samt en hurtig frigivelse af materiel til nye civile missioner (vha. etablering af rammekontrakter og en plan om et permanent lager af materiel); glæder sig i den forbindelse over beslutningen om at oprette et foreløbigt lager for materiel inden for rammerne af EU's politimission i Bosnien-Hercegovina;

61. understreger de civile missioners behov for at have integrerede og sikre kommunikationsværktøjer til rådighed, der er forenelige med de militære kommunikationssystemer;

62. opfordrer Rådet til at give EU-udenrigstjenesten en permanent struktur, der centraliserer de støttefunktioner, der er fælles for civile missioner og militære operationer (rekrutteringsprocedurer og procedurer for indgåelse af kontrakter), således at tjenesten kan koncentrere sig om sin hovedopgave;

63. fremhæver behovet for en nøje koordinering mellem civile FSFP-missioner og EU's andre instrumenter for således at rationalisere anvendelsen af ressourcer; anmoder næstformanden/den højtstående repræsentant om i samarbejde med Kommissionen at planlægge aktioner, som den iværksætter på tilsvarende områder i samarbejde med EU-udenrigstjenesten; opfordrer til, at der sker en stadig udveksling af oplysninger mellem civile FSFP-missioner og de aktører, der er ansvarlige for det politimæssige og retlige samarbejde inden for EU, herunder Europol, navnlig i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet;

Onsdag den 10. marts 2010

64. bemærker, at EU's kampgrupper - til trods for den udgift, de medfører - endnu ikke er blevet anvendt, både af politiske grunde men også fordi betingelserne for deres anvendelse er meget stramme; støtter en mere effektiv og fleksibel anvendelse af disse kampgrupper, så de ligeledes kan anvendes som reservestyrker eller som en delvis erstatning i tilfælde af en skuffende styrkeopbygningsproces, under forudsætning af at der tages behørigt hensyn til ønskerne fra de lande, der sammen har oprettet de pågældende kampgrupper; anmoder om en forlængelse af den foreløbige aftale om dækning af udgifterne i forbindelse med en strategisk indsættelse af EU's kampgruppe samt om en forhøjelse af fællesudgifterne til indsættelsen af denne gruppe; opfordrer Rådet til at anvende dem i forbindelse med store militærøvelser; glæder sig over det arbejde, der er blevet gennemført efter tilskyndelse fra det svenske formandskab, om en mere fleksibel anvendelse af EU's kampgrupper og opfordrer på den baggrund medlemsstaterne til at gennemføre de vedtagne henstillinger;

65. glæder sig over fremskridtene med hensyn til militær og civil kapacitet og opfordrer til, at der hurtig sker fremskridt med hensyn til:

- projekter, der gør det muligt at udsende ESFP-missioner og EU's styrker hurtigere, nemlig:
 - etableringen af en europæisk lufttransportflåde samt projektet om styreformer, der blev vedtaget af 14 medlemsstater i forbindelse med et møde den 17. november 2009 i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) med deltagelse af forsvarsministrene, samt etablering af en europæisk lufttransportkommando i Eindhoven og oprettelse af en multinational enhed A400M, hvor den beklager de betydelige leveringsforsinkelser og opfordrer de berørte medlemsstater og EADS til at gøre A400M-projektet til en succes, så den multinationale enhed snart vil kunne oprettes; understreger, hvor vigtigt det er at anvende militær transportkapacitet til støtte for civile beskyttelsesoperationer og som led i krisestyringsoperationer
 - moderniseringen af helikoptere og uddannelse af besætningerne samt projektet om fremtidige tunge transporthelikoptere;
- projekter, der skal lette underretningen af militærenheder, der er udsendt af EU:
 - den ny generation af observationssatellitter (MUSIS-programmet)
 - aftalerne mellem visse medlemsstater og EU-Satellitcentret (EU Satellite Centre, EUSC) med henblik på at lette EUSC's adgang til satellitcentret for billeder fra regeringerne (Helios II, Cosmo-Skymed og SAR-Lupe)
 - Det Europæiske Forsvarsagenturs (EDA's) arbejde vedrørende fastsættelse af militære behov inden for overvågning af rummet
 - projektet om global miljø- og sikkerhedsovervågning (GMES), hvor det dog beklager, at der ikke i tilstrækkelig grad tages højde for de særlige behov inden for sikkerhed og forsvar, navnlig hvad angår billedernes opløsning;; foreslår, at Satellitcentret får mulighed for at spille en rolle som interface på dette område;
- projekter, der skal styrke EU's maritime dimension ved at stille militær kapacitet fra FSFP til rådighed:
 - etablering af et havovervågningssystem efter Østersømodellen (Subcas) med henblik på en øget sikkerhed for havtransporter, kontrol af illegal indvandring og menneskehandel samt bekæmpelse af havforurening
 - køreplanen for integration af havovervågning, der er planlagt for 2010; mener, at manglende samarbejde mellem de forskellige europæiske aktører ikke må være til hinder for gennemførelsen af disse projekter;

Onsdag den 10. marts 2010

66. glæder sig over EDA's afgørende rolle i forbindelse med udviklingen af disse vigtige forsvarskapaciteter, navnlig ved hjælp af iværksættelsen af fælles programmer; opfordrer medlemsstaterne til i højere grad at udnytte EDA's potentiale i overensstemmelse med den nye traktat, at tildele det et budget svarende til de høje forventninger og lette planlægningen ved at vedtage en treårig finansieringsramme samt et arbejdsprogram; opfordrer medlemsstaterne til snarest muligt at færdiggøre den administrative ordning mellem EDA og Den Fælles Organisation for Forsvarsmaterielsamarbejde (OCCAR) samt sikkerhedsaftalen mellem EU og OCCAR for således effektivt at kunne organisere samarbejdet hvad angår udrustning;

67. støtter etableringen af et konkurrencedygtigt grundlag for den europæiske forsvarsteknologi og -industri samt et åbent og gennemsigtigt europæisk marked for forsvarsmateriel; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at fortsætte bestræbelserne inden for forskning og udvikling, så de overholder forpligtelsen til at anvende 2 % af forsvarsudgifterne hertil, samt til på en harmoniseret måde at omsætte forsvarsdirektiverne i national ret;

68. opfordrer de nationale indkøbscentraler for forsvarsmateriel i EU til med støtte fra EDA at træffe praktiske foranstaltninger, der kan sikre flere indkøb i Europa, ved bl.a. at undertegne en frivillig adfærdskodeks om indførelse af princippet om europæisk præference inden for visse områder af forsvarets udstyr, hvor det i et europæisk perspektiv er vigtigt at bevare strategisk autonomi og operationel suverænitet og fastholde Europas fremtrædende position i industriel og teknologisk henseende;

69. støtter kraftigt etableringen af civil-militære synergier inden for kapaciteter; håber, at CMPD og EDA hurtigt får fastlagt deres komplementære roller, hvor CMPD under næstformanden/den højtstående repræsentants myndighed bør spille en strategisk rolle inden for EU-udenrigstjenesten med hensyn til tilskyndelse og koordination af arbejdet, navnlig hvad angår identifikation af fælles behov, og EDA får en operationel rolle med hensyn til udviklingen af teknologier med dobbelt anvendelsesformål og civil-militære kapaciteter; mener, at disse synergier navnlig kan udvikles i sikkerhedsdelen af rammeprogrammet for forskning og udvikling;

70. glæder sig over de fremskridt, som det svenske formandskabs har opnået med hensyn til skabelsen af en pulje af civil-militære eksperter, der kan anvendes i forbindelse med sikkerhedssektorreformen, og beklager samtidig forsinkelsen i gennemførelsen af denne foranstaltning, der blev foreslået i efteråret 2008, og ønsker, at puljen nu etableres hurtigt;

71. støtter med henblik på at styrke det europæiske personels evne til at samarbejde, initiativer inden for uddannelse, herunder:

- udvikling af udvekslingen af unge europæiske officerer efter modellen for Erasmusprogrammet
- styrkelse af uddannelseskapaciteten på EU-plan; lægger navnlig vægt på behovet for hurtigst muligt at få etableret den nye udgave af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi, som Rådet enedes om i december 2008;
- styrkelse af den institutionelle uddannelseskapacitet på EU-plan; lægger navnlig vægt på behovet for at oprette et nyt akademi for EU-udenrigstjenesten, som i tæt samarbejde med de relevante organer i medlemsstaterne og med inddragelse af eksisterende uddannelsesstrukturer, som f.eks. Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi, vil kunne give EU-tjenestemænd og tjenestemænd fra medlemsstaterne, som skal arbejde i udenrigstjenesten, samt personale fra FSFP-missioner efteruddannelse baseret på harmoniserede forløb, omfattende og fælles efteruddannelse for alle tjenestemænd og passende uddannelse i procedurer vedrørende konsul- og gesandtskabsfunktioner, konfliktmægling og internationale forbindelser samt viden om EU's historie og udvikling;

Onsdag den 10. marts 2010

72. mener, at det med henblik på at forbedre uddannelsen af personel, der udsendes, og sikre en bedre udnyttelse af uddannelsesressourcerne er nødvendigt at skabe en mere systematisk sammenhæng mellem personel, der deltager i uddannelserne, og personel, der udsendes på missioner; opfordrer Rådet til at udarbejde en fælles europæisk vedtægt for udsendt personale, der fastsætter uddannelsesstandarder, regler for deltagelse og handlefrihed i forbindelse med operationer, rettigheder og pligter samt kvalitetsniveauet for udstyr, medicinsk behandling og social sikring i tilfælde af død, tilskadekomst eller uarbejdsdygtighed;

73. glæder sig over undertegnelsen den 26. februar 2009 af Strasbourgtraktaten, der giver Eurocorps status som juridisk person; taler for, at denne multinationale styrke i givet fald anvendes af EU;

Finansieringen af FSFP

74. minder om, at Lissabontraktaten ikke grundlæggende ændrer finansieringen af missioner og operation inden for rammerne af FSFP, men at:

— civile missioner finansieres over EU's budget

— militære operationer finansieres ved hjælp af Athena-mekanismen for så vidt angår fælles udgifter;

75. minder om bestemmelsen i Lissabontraktaten vedrørende en opstartsfond, der stilles til rådighed for næstformanden/den højtstående repræsentant, og som skal finansiere forberedende aktiviteter til FSFP's missioner, der af forskellige grunde ikke opføres på EU's budget; fremhæver værdien af denne fond, der skulle gøre det muligt at styrke næstformandens/den højtstående repræsentants kapacitet til effektivt og hurtigt at forberede FSFP-aktioner; opfordrer derfor medlemsstaterne til uden ophold at indlede gennemførelsesarbejdet;

76. anmoder medlemsstaterne om at udvide listen over fælles udgifter, der finansieres under Athenamekanismen, for at øge solidariteten og anspore landene til at deltage i EU's militæroperationer;

77. foreslår, at regler og procedurer for krisestyring, der er et område underlagt særlige krav (hurtig deployering, sikkerhedsmæssige overvejelser), i forbindelse med revisionen af finansforordningen gøres mere smidige;

78. minder om, at de af Kommissionen forvaltede finansieringsinstrumenter er af afgørende betydning for krisestyringen, navnlig stabilitetsinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond (herunder den særlige fredsordning for Afrika); understreger vigtigheden af at koordinere disse forskellige instrumenter;

Partnerskaber

EU og NATO

79. minder om behovet for at konsolidere det strategiske partnerskab og sikre et godt samarbejde mellem EU og NATO; anbefaler, at blokader undgås, og opfordrer til en revision af de nuværende ordninger for det operationelle samarbejde mellem EU og NATO (Berlin Plus-ordningen) samt for udvikling af en ny funktionsdygtig ramme, der letter bredere samarbejde, når de to organisationer opererer inden for samme indsatsområde;

80. kræver, at næstformanden/den højtstående repræsentant indgår i en dybdegående dialog med NATO's generalsekretær for så vidt angår NATO's aktuelle gennemgang af dets strategiske koncept for at sikre, at NATO fuldt ud tager hensyn til udviklingen i EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, herunder et eventuelt permanent struktureret samarbejde på forsvarsområdet;

Onsdag den 10. marts 2010

81. beklager, at der stadig ikke er undertegnet tekniske aftaler i forbindelse med NATO- og EU-operationer i Afghanistan og Kosovo; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til politisk at påvirke de relevante organer i EU og NATO for at sikre gennemførelsen af disse;

82. fremhæver det gode samarbejde mellem de to organisationer i forbindelse med bekæmpelse af piratvirksomhed (operation Atalanta og NATO-operationen Ocean Shield);

83. glæder sig over, at NATO's generalsekretær ønsker at inddrage EU og herunder Europa-Parlamentet i drøftelserne om en revision af NATO's strategiske koncept; forventer, at denne erklærede vilje hurtigt munder ud i konkrete initiativer;

84. glæder sig over samarbejdet mellem EU og NATO med hensyn til militær kapacitet, som f.eks. arbejdet med at forbedre helikopteres operationelle kapacitet;

EU og FN

85. minder om betydningen af et tæt samarbejde mellem EU og FN inden for krisestyring, navnlig i indsatsområder, hvor begge organisationer er til stede og/eller skal afløse hinanden; opfordrer til en styrkelse af dette samarbejde forud for kriser, navnlig i planlægningen;

EU og Den Afrikanske Union

86. understreger betydningen af et godt samarbejde mellem EU og Den Afrikanske Union i overensstemmelse med de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af partnerskabet om fred og sikkerhed under EU-Afrika-strategien; mener, at EU så vidt muligt bør støtte Den Afrikanske Union, navnlig på indsatsområder, som f.eks. i Somalia, hvor Den Afrikanske Union er eneste organisation på feltniveau, og opfordrer Den Afrikanske Union til at bestræbe sig på at øge Afrikas kriseindsatskapacitet og sikre, at bistanden fra internationale partnere anvendes mere effektivt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at være særligt opmærksomme på problemet med ukontrolleret spredning af håndvåben og lette våben, navnlig i Afrika, og i denne forbindelse lægge vægt på alle medlemsstaters overholdelse af de nuværende regler om våben i kriseområder;

EU og USA

87. opfordrer Rådet til at udbygge forbindelserne mellem EU og USA inden for fredsskabelse og krisestyring, herunder med hensyn til militære spørgsmål og naturkatastrofer, da dette samarbejde navnlig er vigtigt i forbindelse med bekæmpelse af piratvirksomhed i Somalia, for styrkelsen af den afrikanske fredsbevarende kapacitet samt for operationer i Kosovo og Afghanistan; glæder sig særligt over USA's deltagelse under europæisk kommando i EULEX-missionen i Kosovo;

88. mener, at den nye udgave af antimissilskjoldet, som den amerikanske administration har til hensigt at etablere, skal analyseres til bunds og verificeres, og at hvis et sådant system skal udvikles, skal det være under hensyntagen til et fælles europæisk syn på beskyttelsen af Europa mod ballistiske trusler, i en dialog på kontinentalt plan, og det skal bestræbes at inddrage den europæiske forsvarsindustri i udviklingen af skjoldet;

Tredjelandes deltagelse i ESFP

89. minder om, at 24 lande fra fem kontinenter indtil videre har deltaget i 16 civile og militære EU-operationer; understreger, at tredjelandes deltagelse i operationerne udgør et vigtigt aktiv - både politisk og operationelt - for EU-operationerne; mener, at EU bør fortsætte i denne retning og undersøge mulighederne for bedre at inddrage tredjelande, uden at det berører EU's beslutningsautonomi;

Onsdag den 10. marts 2010

Parlamentets beføjelser

90. glæder sig over Rådets øgede deltagelse i Europa-Parlamentets arbejde inden for sikkerheds- og forsvarsområdet, navnlig i det særlige underudvalg; hilser medtagelsen af et afsnit om forbindelserne med Parlamentet i Rådets seneste konklusioner om ESFP velkommen; opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant til inden for rammerne af Lissabontraktaten at fortsætte i samme retning for således at give FSFP en høj grad af demokratisk legitimitet;

91. minder om, at Europa-Parlamentet er den eneste overnationale institution, der med rimelighed kan gøre krav på en demokratisk opfølgning af EU's sikkerheds- og forsvarspolitik, og at denne rolle er blevet styrket med Lissabontraktatens ikrafttræden; mener i denne forbindelse, at WEU's parlamentariske forsamling – der bygger på en traktat, den ændrede Bruxellesstraktat, der ikke er undertegnet af alle EU's medlemsstater – hverken har de politiske redskaber eller har beføjelser til at føre parlamentarisk kontrol med FSFP;

92. opfordrer derfor til, at Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i henhold mulighederne i Lissabontraktaten gør brug af den første protokol i traktaten til at styrke samarbejdet mellem FUSP og FSFP ved at skabe tættere og mere strukturerede arbejdsforbindelser i sikkerheds- og forsvarsspørgsmål mellem deres forskellige kompetente udvalg; understreger, at dette styrkede samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter skal træde i stedet for de beføjelser, som WEU's parlamentariske forsamling uretmæssigt har tiltaget sig; understreger ligeledes behovet for at tilpasse egne strukturer for at sikre en bedre opfølgning af FSFP; opfordrer indtrængende Rådet og næstformanden/den højtstående repræsentant til at finde måder at inddrage Europa-Parlamentet og dets kompetente udvalg på fra de tidlige stadier i udformningen af civile krisestyringskoncepter og operationsplaner;

93. anmoder Rådet om forudgående at orientere Europa-Parlamentet om planlagte operationer og deres gennemførelse; foreslår af hensyn til gennemsigtigheden Rådet, at det med jævne mellemrum orienterer Europa-Parlamentet om anvendelsen af Athena-mekanismen og opstartsfonden, i lighed med praksis for anvendelsen af FUSP-midler til civile missioner; mener, at alle ikke-militære udgifter for budgetklarhedens skyld bør angives i EU's budget, og at militærudgifter som et videre tiltag efter en nødvendig traktatændring også bør fremgå af EU's budget;

94. anmoder om en revision af de interinstitutionelle aftaler af 2002 mellem Europa-Parlamentet og Rådet om Europa-Parlamentets adgang til Rådets følsomme oplysninger inden for områderne ESFP og FSFP, således at de ansvarlige medlemmer, navnlig formændene for henholdsvis Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar og Underudvalget om Menneskerettigheder, kan få adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at udøve deres beføjelser på et solidt grundlag;

*

* *

95. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes parlamenter, NATO's parlamentariske forsamling og til De Forenede Nationers og NATO's generalsekretærer.

Onsdag den 10. marts 2010

Ikke-spredningstraktat

P7_TA(2010)0062

Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om traktaten om ikke-spredning af kernevåben

(2010/C 349 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin henstilling til Rådet af 24. april 2009 om ikke-spredning af kernevåben og fremtiden for traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) (2008/2324(INI)) ⁽¹⁾,
- der henviser til sine tidligere beslutninger af 26. februar 2004 ⁽²⁾, 10. marts 2005 ⁽³⁾, 17. november 2005 ⁽⁴⁾ og 14. marts 2007 ⁽⁵⁾ om ikke-spredning af kernevåben og nuklear nedrustning,
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om Iran ⁽⁶⁾,
- der henviser til den kommende gennemgangskonference i 2010 mellem parterne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben,
- henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner vedrørende spørgsmål om ikke-spredning og nedrustning, især resolution 1540 (2004), 1673 (2006), og 1887 (2009),
- der henviser til erklæringen fra topmødet mellem EU og USA den 3. november 2009 (bilag 3),
- der henviser til sin beslutning af 5. juni 2008 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP ⁽⁷⁾,
- der henviser til Den Europæiske Unions strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, som Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003,
- der henviser til den halvårige situationsrapport, der kom for nylig, om gennemførelsen af Den Europæiske Unions strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben (2009/II),
- der henviser til Rådets erklæring af 8. december 2008 om styrkelse af den internationale sikkerhed og især punkt 6, 8 og 9, der giver udtryk for, at EU er forenet i (sin) beslutsomhed om at bekæmpe spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler,
- der henviser til traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger, IAEA's omfattende sikkerhedsaftaler og tillægsprotokoller, konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, den internationale konvention om bekæmpelse af nuklear terrorisme, Haag-adfærdskodeksen mod spredning af ballistiske missiler, traktaten om reduktion af strategiske våben (START I), der udløb i 2009, og traktaten om reduktion af strategiske offensive våben (SORT),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0333.⁽²⁾ EUT C 98 E af 23.4.2004, s. 152.⁽³⁾ EUT C 320 E af 15.12.2005, s. 253.⁽⁴⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 453.⁽⁵⁾ EUT C 301 E af 13.12.2007, s. 146.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0016.⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0255.

Onsdag den 10. marts 2010

- der henviser til rapporten om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 11. december 2008,
 - der henviser til forespørgslerne af 21. december 2009 til Kommissionen og Rådet om traktaten om ikke-spredning (O-0170/2009 - B7-0010/2010, O-0169/2009 - B7-0009/2010),
 - der henviser til erklæringen om Iran fra Det Europæiske Råds møde den 10.-11. december 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at spredningen af masseødelæggelsesvåben og tilhørende fremføringsmidler udgør en af de alvorligste trusler mod den internationale fred og sikkerhed, og til, at de mest presserende sikkerhedsprioriteter er at forhindre terrorister og flere stater i at skaffe eller benytte kernevåben, at reducere det nuværende globale arsenal og arbejde sig frem mod en kernevåbenfri verden,
- B. der henviser til, at der er en udpræget mangel på fremskridt med hensyn til at nå konkrete mål (f.eks. de såkaldt »13 praktiske trin«⁽¹⁾ til opfyldelse af de overordnede målsætninger i ikke-spredningsaftalen, som aftalt ved de foregående gennemgangskonferencer, især nu hvor der tegner sig en række forskellige trusler, heriblandt øget spredning; der henviser til, at der samtidig er større efterspørgsel efter og tilgængelighed af nuklear teknologi og til risikoen for, at denne teknologi og radioaktivt materiale falder i hænderne på kriminelle organisationer og terrorister,
- C. der henviser til, at det er nødvendigt at styrke NPT som hjørnestenen i den globale ikke-spredningsordning, og anerkender, at der er akut behov for dristigt politisk lederskab og en række progressive på hinanden følgende skridt for yderligere at bekræfte retsgyldigheden af NPT og for at styrke de aftaler, traktater og agenturer, der udgør den nuværende ikke-sprednings- og nedrustningsordning, herunder især traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT) og Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA),
- D. der henviser til nødvendigheden af yderligere at styrke alle tre søjler af NPT, nemlig ikke-spredning, nedrustning og samarbejde om civil anvendelse af atomenergi.
- E. der henviser til, at de kernevåbenstater, der har underskrevet NPT, tøver med at reducere eller helt af fjerne deres kernevåbenlagre og mindske deres tilslutning til en militær doktrin om nukleare våben som afskrækkelse,
- F. der opfordrer til yderligere fremskridt inden for alle aspekter af nedrustning med henblik på at øge den globale sikkerhed,
- G. der henviser til, at EU har forpligtet sig til at gøre brug af alle disponible instrumenter for at forhindre, afskrække fra, standse og om muligt afskaffe spredningsprogrammer, der vækker bekymring på globalt plan, som det klart kommer til udtryk i EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
- H. understreger nødvendigheden af, at EU intensiverer sine bestræbelser på at modarbejde spredningsstrømme og -finansiering, indfører sanktioner mod spredning og udvikler foranstaltninger til at forhindre uhåndgribelig overførsel af viden og ekspertise ved brug af alle disponible instrumenter, herunder multilaterale traktater og verifikationsmekanismer, nationalt og internationalt koordineret eksportkontrol, fælles programmer for trusselsreduktion samt politiske og økonomiske pressionsmidler,

⁽¹⁾ De Forenede Nationer: »2000 Review Conference of the Parties to the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, NPT/CONF 2000/28« (del I og II).

Onsdag den 10. marts 2010

- I. der glæder sig over erklæringen om ikke-spredning og nedrustning (bilag 3), som blev vedtaget på topmødet mellem EU og USA den 3. november 2009, og som understregede behovet for at bevare og styre de relevante multilaterale foranstaltninger og navnlig ikke-spredningstraktaten, udtrykte støtte til ikrafttrædelsen af traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger samt opfordrede til at indlede forhandlinger vedrørende traktaten om forbud mod fremstilling af fissilt materiale i januar 2010; der endvidere noterer sig, at erklæringen gentager nødvendigheden af, at Iran og Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK) opfylder deres internationale nukleare forpligtelser,
- J. der henviser til, at Iran ikke overholdt den frist, landet havde fået, til inden udgangen af 2009 at efterkomme kravene om at åbne sine nukleare anlæg for IAEA's inspektører; der henviser til, at Iran hidtil intet har gjort for at genoprette det internationale samfunds tiltro til, at landets nukleare program udelukkende er af fredelig art,
- K. der er opmuntret af de opfordringer til nedrustning, som Henry Kissinger, George P. Shultz, William J. Perry og Sam Nunn kom med i januar 2007 og januar 2008, tilsvarende anbefalinger i Europa fra tidligere statsmænd i Det Forenede Kongerige, Frankrig, Tyskland, Italien, Nederlandene og Belgien, modellen for en kernevåbenkonvention og Hiroshima-Nagasaki-protokollen, som er blevet fremmet på verdensplan af civilsamfundsorganisationer og politiske ledere, og kampagner som »Global Zero«,
- L. der henviser til, at revisionen af NATO's strategiske koncept er en lejlighed til at revurdere alliancens kernevåbenpolitik i et samlet perspektiv med henblik på at nå målsætningen om en kernevåbenfri verden; der henviser til, at der som følge af NATO's atomfordelingsaftaler eller bilaterale aftaler stadig er opstillet omtrent 150-200 taktiske kernevåben i fem NATO-lande, der ikke er kernevåbenmagter (Belgien, Tyskland, Italien, Nederlandene og Tyrkiet);
- M. der henviser til behovet for tæt samordning og samarbejde mellem EU og dets partnere, navnlig USA og Rusland, med henblik på at genoplive og styrke ikke-spretningsordningen,
- N. der i denne forbindelse glæder sig over det fælles britisk-norske initiativ, der har til formål at vurdere gennemførligheden af og skabe klare procedurer for den endelige demontering af kernevåben og verifikationsprocedurerne i forbindelse hermed, som er et konkret bidrag i den rigtige retning,
- O. der henviser til, at den franske og den britiske regering i 2008 bekendtgjorde, at der ville blive foretaget nedskæringer i deres operationelle spræghoveder, men at de samtidig besluttede at modernisere deres kernevåbenarsenaler; der henviser til, at alle medlemsstater er forpligtet til at bidrage positivt til EU's ikke-spretnings- og nedrustningspolitikker,
1. opfordrer alle berørte parter til at benytte lejligheden ved FN's forestående gennemgangskonference i 2010 mellem parterne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben til at fremme målsætningen om kernevåbennedrustning på baggrund af en international traktat om gradvis udryddelse af kernevåben i hele verden og til at forfølge målet om at opnå total global kernevåbennedrustning skridt for skridt på et fælles multilateralt grundlag;
2. understreger behovet for at udvikle strategier på NPT-gennemgangskonferencen i 2010 med sigte på at nå frem til en aftale om en traktat, der på en ikke-diskriminerende måde standser produktionen af fissilt materiale til våbenformål, hvilket betyder, at den således forhandlede traktat bør kræve, at stater, der ikke er kernevåbenstater, eller stater, der på nuværende tidspunkt ikke er parter i NPT, afstår fra produktion af fissilt materiale til våbenformål og demonterer alle deres etablerede anlæg til fremstilling af fissile materialer til sådanne våben;
3. understreger, at de fem medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som alle besidder kernevåben, bør tilstræbe gradvis at give afkald på produktion af fissilt materiale til våbenformål og demontere alle deres etablerede anlæg til fremstilling af fissile materialer til sådanne våben;
4. opfordrer alle parter til at tage deres militære doktrin op til revision med henblik på at give afkald på »førsteslag«;

Onsdag den 10. marts 2010

5. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at yde et koordineret, positivt og synligt bidrag til drøftelserne under NPT-gennemgangskonferencen i 2010, navnlig ved at foreslå en ambitiøs tidsplan for en kernevåbenfri verden og konkrete initiativer til at puste nyt liv i FN's nedrustningskonference samt ved at fremme nedrustningsinitiativer, som er baseret på den erklæring om principper og mål, der blev vedtaget ved afslutningen af NPT-gennemgangskonferencen i 1995, og på de 13 praktiske skridt, der blev enstemmigt vedtaget på NPT-gennemgangskonferencen i 2000;

6. giver udtryk for sin bekymring over, at Israel, Indien og Pakistan ikke har tiltrådt NPT, og at Nordkorea trådte tilbage fra den i 2003; opfordrer disse lande til at tiltræde denne traktat;

7. opfordrer indtrængende næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen til regelmæssigt at holde Parlamentet orienteret om alle forberedende møder forud for NPT-gennemgangskonferencen i 2010 og til i forbindelse med denne konference at tage behørigt hensyn til Parlamentets synspunkter om ikke-spredning og nedrustning;

8. opfordrer i denne forbindelse indtrængende næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen til at gøre en ihærdig indsats for at øge den europæiske offentligheds bevidsthed om ikke-spredningsrelaterede spørgsmål i samarbejde med alle de parter og ikke-statslige aktører, der arbejder for en kernevåbenfri verden, og under særlig henvisning til netværket af borgmestre for fred (Mayors for Peace);

9. bifalder indarbejdelsen af klausuler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben i EU's aftaler med tredjelande og aktionsplaner; gør opmærksom på, at sådanne foranstaltninger skal gennemføres af samtlige EU-partnerlande uden undtagelse;

10. glæder sig i høj grad over den amerikanske præsident Barack Obamas tale i Prag den 5. april 2009, hvori han gav tilsagn om at fremme kernevåbennedrustningen og udtrykte sin vision om en kernevåbenfri verden; opfordrer Rådet til at give sin udtrykkelige støtte til dette tilsagn;

11. gentager vigtigheden af, at Rådet i samarbejde med sine partnere aktivt støtter konkrete forslag til at bringe produktion, anvendelse og oparbejdning af alt nukleart brændsel under IAEA's kontrol, herunder oprettelsen af en international bank for nukleart brændsel; støtter også andre initiativer til multilateralisering af det nukleare brændselskredsløb med sigte på fredelig anvendelse af atomenergi, idet der erindres om, at Parlamentet bifalder, at Rådet og Kommissionen er parate til at bidrage med op til 25 mio. EUR til oprettelse af en bank for nukleart brændsel under IAEA's kontrol, og ønsker at se en hurtig vedtagelse af den fælles aktion på dette område;

12. støtter yderligere bestræbelser på at styrke IAEA's mandat, herunder generaliseringen af tillægsprotokollerne til IAEA's sikkerhedsaftaler og andre skridt, der har til formål at udvikle tillidsskabende foranstaltninger; forsøger at sikre, at der stilles tilstrækkelige midler til rådighed for denne organisation, således at den kan opfylde sit vigtige mandat og gøre nukleare aktiviteter sikre; tilskynder Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres bestræbelser på at styrke Den Internationale Atomenergiorganisations kapacitet, herunder moderniseringen af IAEA's »Safeguards Analytical Laboratory« i Seibersdorf, Østrig;

13. understreger betydningen af, at traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT) træder i kraft hurtigst muligt; glæder sig i denne forbindelse over, at den amerikanske regering har til hensigt at sikre, at traktaten ratificeres; anmoder Rådet om fuldt ud at støtte forhandlingerne om en traktat, der forbyder fremstilling af spaltbart materiale til kernevåben eller andre nukleare sprænglegemer så hurtigt som muligt; ser frem til den nye nukleare statusrapport (Nuclear Posture Review), der bør forpligte USA til ikke at udvikle nye kernevåben, herunder nukleare antibunkersvåben, lægge op til en dramatisk reduktion i de nukleare våbenlagre og styre USA i retning af øget satsning på et ikke-nukleart forsvar;

Onsdag den 10. marts 2010

14. opfordrer til at uddybe dialogen med USA's nye regering og alle kernevåbenmagter med henblik på at fremme en fælles dagsorden, der har til formål på gradvis at nedbringe lagrene af nukleare sprænghoveder; støtter navnlig de skridt, som USA og Rusland har taget, til væsentligt at reducere deres kernevåbenbeholdning som vedtaget i START I og i SORT;

15. bifalder i denne forbindelse Den Russiske Føderations og USA's beslutning om at føre forhandlinger om en ny, omfattende, juridisk bindende aftale til erstatning af traktaten om reduktion af strategiske våben (START), der udløb i december 2009, og præsident Obamas og præsident Medvedevs undertegnelse af et fælles aftalememorandum vedrørende en opfølgningsskifte til START-1 i Moskva den 6. juli 2009; glæder sig over de seneste fremskridt i forhandlingerne mellem USA og Rusland og ser frem til at opnå en endelig aftale i forbindelse med den næste forhandlingsrunde den 9. marts 2010 i Genève;

16. noterer sig, at USA har opgivet sine oprindelige planer om et missilskjold i Europa; støtter en ny tilgang, der involverer hele Europa og Rusland;

17. slår til lyd for, at der etableres kernevåbenfri zoner som et positivt indledende skridt i retning af en kernevåbenfri verden; mener i denne forbindelse, at en kernevåbenfri zone i Mellemøsten er af afgørende betydning, hvis der skal opnås en varig og altomfattende fredsløsning i regionen; påpeger, at en tilbage-trækning af alle taktiske sprænghoveder i Europa i mellemtiden kunne danne præcedens for yderligere nuklear nedrustning;

18. gør opmærksom på, at taktiske kernevåben er en strategisk anakronisme, og at EU må bidrage til reduktionen og fjernelsen af disse fra europæisk jord inden for rammerne af en bredere dialog med Rusland; bemærker i denne henseende den tyske koalitionsaftale af 24. oktober 2009 om tilbage-trækning af amerikanske kernevåben fra Tyskland som led i den overordnede proces for at opnå en kernevåbenfri verden; glæder sig over den skrivelse af 26. februar 2010, som udenrigsministrene for Tyskland, Nederlandene, Belgien, Luxembourg og Norge tilsendte NATO's generalsekretær med opfordring til en omfattende drøftelse inden for alliancen om, hvordan den kan nærme sig det overordnede politiske mål om en kernevåbenfri verden;

19. støtter den tostrengede tilgang til Irans nukleare program; opfordrer endnu engang indtrængende Iran til fuldt ud og uden yderligere forsinkelse at leve op til sine forpligtelser i henhold til de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd og IAEA og navnlig at overholde de krav, der er fastsat i resolutionen af 27. november 2009 fra IAEA's styrelsesråd; opfordrer indtrængende Rådet til at støtte de skridt, som FN's Sikkerhedsråd måtte tage, såfremt Iran fortsat nægter at samarbejde med det internationale samfund om sit nukleare program; opfordrer Rådet til at være rede til at træffe de nødvendige »intelligente«, målrettede og ikke-spredningsfokuserede foranstaltninger, herunder sanktioner, for at understøtte denne proces, som ledes af FN's Sikkerhedsråd;

20. beklager dybt den seneste atomprøvesprængning, der er foretaget af Den Demokratiske Folkerepublik Korea, og dette lands afvisning af FN's Sikkerhedsråds resolution 1887 (2009) af 24. september 2009; støtter ikke desto mindre den amerikanske tilgang, der går ud på at føre en bilateral dialog inden for rammerne af sekspartsforhandlinger for at opnå en afnuklearisering af den koreanske halvø, og noterer sig, at Kina spiller en særlig rolle i denne forbindelse;

21. støtter indkaldelsen til verdenstopmødet om atomsikkerhed i april 2010 i erkendelse af, at uautoriseret handel med og brug af nukleart materiale udgør en umiddelbar og alvorlig fare for den globale sikkerhed, og ser frem til konkrete forslag til at øge sikkerheden i forbindelse med sårbare nukleare materialer, som kunne inkludere foranstaltninger til effektiv efterforskning af tilfælde, hvor materiale på ulovlig vis er blevet omdirigeret, og retsforfølgelse af de ansvarlige;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU's medlemsstater, næstformand i Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, formanden for NPT-gennemgangskonferencen i 2010 og IAEA's generaldirektør.

Torsdag den 11. marts 2010

Cuba

P7_TA(2010)0063

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om situationen for politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba

(2010/C 349 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Cuba, navnlig beslutningerne af 17. november 2004, 2. februar 2006 og 21. juni 2007,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om årsberetningerne om menneskerettighederne i verden 2004, 2005, 2006, 2007 og 2008 og EU's menneskerettighedspolitik,
 - der henviser til sin beslutning af 14. december 2006 om opfølgning af Sakharov-prisen ⁽¹⁾,
 - der henviser til rådsformandskabets erklæring af 14. december 2005 om Damas de Blanco-gruppen og til tidligere erklæringer af 26. marts 2003 og 5. juni 2003 om situationen i Cuba,
 - der henviser til Rådets fælles holdning 96/697/FUSP, som blev vedtaget den 2. december 1996 og siden med jævne mellemrum er blevet ajourført,
 - der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 18. juni 2007, juni 2008 og den 15. juni 2009 om Cuba,
 - der henviser til de erklæringer, der er afgivet af henholdsvis talsmanden for EU's højtstående repræsentant, Catherine Ashton, og Europa-Parlamentets formand, Jerzy Buzek, om den politiske fange og samvittighedsfange Orlando Zapata Tamayos død i Cuba,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at beskyttelse af menneskerettighedernes - herunder de borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheders - universalitet og udelelighed fortsat er et af Den Europæiske Unions vigtigste mål,
- B. der henviser til, at snesevis af uafhængige journalister, fredelige systemkritikere og menneskerettighedsforkæmpere, der for de flestes vedkommende tilhører den demokratiske opposition, fortsat holdes fængslet i Cuba for at have udøvet deres grundlæggende ret til ytringsfrihed og forsamlingsfrihed samt retten til at holde møder,
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentet i 2005 gav Sakharov-prisen for tankefrihed til Damas de Blanco; der påpeger, at de cubanske myndigheders afslag på at give Damas de Blanco udrejsetilladelse for at kunne modtage prisen i Parlamentet er en krænkelse af en af de grundlæggende menneskerettigheder, nemlig retten til frit at kunne forlade og vende tilbage til sit eget land, som er nedfældet i verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- D. der henviser til de foranstaltninger, som EU's institutioner har iværksat med henblik på at opnå, at de politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba løslades og sikres en humanitær behandling,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0601.

Torsdag den 11. marts 2010

- E. der henviser til, at det er første gang i næsten 40 år, at en cubansk aktivist er død under en sultestrejke i protest mod regeringens overgreb, og at Orlando Zapata Tamayos død betragtes som et alvorligt tilbageskridt for menneskerettighederne i Cuba og har resulteret i en bølge af protester på internationalt plan og desuden har medført, at flere cubanske politiske fanger og samvittighedsfanger er gået i sultestrejke,
1. fordømmer på det kraftigste den politiske fange Orlando Zapata Tamayos undgåelige og grusomme død efter 85 dages sultestrejke og udtrykker sin solidaritet og medfølelse med hans familie;
 2. fordømmer den forebyggende tilbageholdelse af aktivister og regeringens forsøg på at forhindre Orlando Zapata Tamayos familie i at holde hans begravelse og vise ham den sidste ære;
 3. beklager, at de cubanske myndigheder ikke i noget nævneværdigt omfang har reageret på EU's og det internationale samfunds opfordringer til at løslade alle politiske fanger og fuldt ud respektere de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden og foreningsfriheden;
 4. anmoder den cubanske regering om øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle politiske fanger og samvittighedsfanger;
 5. giver udtryk for sin bekymring over situationen for de politiske fanger og dissidenter i Cuba, som erklærede sig i sultestrejke efter Orlando Zapatas død; finder det glædeligt, at de fleste af dem nu igen tager føde til sig, men henleder samtidig opmærksomheden på, at journalisten og psykologen Guillermo Fariñas, der har fortsat sin sultestrejke, befinder sig i en meget kritisk tilstand, som risikerer at få en fatal udgang;
 6. beklager den manglende reaktion på Rådets og Europa-Parlamentets gentagne appeller om øjeblikkelig løsladelse af alle politiske fanger og samvittighedsfanger og understreger, at fængsling af dissidenter i Cuba på grund af deres idealer og fredelige politiske virksomhed er i strid med verdenserklæringen om menneskerettigheder;
 7. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at forstærke deres indsats for at få løsladt de politiske fanger og til at støtte og tilvejebringe garantier for det arbejde, der gøres af menneskerettighedsforkæmpere, i overensstemmelse med de konklusioner, som blev vedtaget på mødet i Rådet (udenrigsanliggender) den 8. december 2009;
 8. opfordrer indtrængende EU-institutionerne til at give deres ubetingede støtte og helhjertede opmuntring til iværksættelse af en fredelig politisk overgang til flerpartidemokrati i Cuba;
 9. udtrykker sin dybe solidaritet med hele det cubanske folk og støtter det i dets fremskridt mod demokrati og respekt for og fremme af de grundlæggende frihedsrettigheder;
 10. opfordrer EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og kommissæren med ansvar for samarbejde til straks at indlede en struktureret dialog med det cubanske civilsamfund og med de kræfter, der støtter en fredelig overgang til demokrati i Cuba, i overensstemmelse med de konklusioner, som Rådet for Den Europæiske Union gentagne gange har vedtaget, under anvendelse af EU's udviklingsbistandsinstrumenter, navnlig inden for rammerne af det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's roterende formandskab, næstformanden i Kommissionen/EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling og Cubas regering og nationalforsamling.
-

Torsdag den 11. marts 2010

Investering i teknologi med lav CO₂-udledning

P7_TA(2010)0064

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning (SET-planen)

(2010/C 349 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets konklusioner af 28. februar 2008,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning (SET-planen) (KOM(2009)0519) og arbejdspapirerne om henholdsvis teknologikøreplanerne for perioden 2010-2020 med henblik på gennemførelsen af SET-planen (SEK(2009)1295) og F&U-investering i de prioriterede teknologier (SEK(2009)1296),
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om en strategisk energiteknologiplan for EU (2008/2005(INI)) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 af 13. juli 2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på at forbedre og udvide ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet ⁽⁶⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 om en energipolitik for Europa, hvori bæredygtighed, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed defineres som EU's centrale energimål (KOM(2007)0001)),
- der henviser til sin beslutning af 10. februar 2010 om resultatet af klimakonferencen i København (COP 15) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0354.

⁽²⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 200 af 31.7.2009, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 63.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0019.

Torsdag den 11. marts 2010

- der henviser til spørgsmål af 12. februar 2010 investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning (SET-planen) (O-0015/2010 - B7-0011/2010, O-0016/2010 - B7-0012/2010),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union kun kan nå sin målsætning om senest i 2020 at nedbringe drivhusgasemissionerne med 20 % (med 30 % i tilfælde af indgåelse af en international aftale), begrænse anvendelsen af primær energi, set i forhold til de planlagte niveauer, og nå frem til at producere mindst 20 % af den samlede producerede energi på grundlag af vedvarende energikilder, hvis den øger sine bestræbelser på at udvikle et sæt prismæssigt overkommelige, rene, effektive og bæredygtige energiteknologier med lav CO₂-udledning,
- B. der henviser til, at sådanne teknologier kan bidrage til at tage effektivt fat på udfordringerne i forbindelse med klimaændringer, til at sikre EU's energiforsyning og til at sikre vore økonomiers konkurrencedygtighed,
- C. der henviser til, at offentlige og private energiforskningsbudgetter er blevet lavere siden 1980'erne, og at det nuværende ressourceniveau ikke matcher de store udfordringer, der er forbundet med en udvikling hen imod et bæredygtigt energisystem med lave CO₂-udledninger,
- D. der henviser til, at finansiering er en af de største udfordringer i forbindelse med fremme af innovation på energiområdet i EU,
- E. der henviser til, at Kommissionen med hensyn til de seks europæiske industriinitiativer anslår, at der i de kommende 10 år er behov for offentlige og private investeringer på 6 mia. EUR til vindenergi, 16 mia. EUR til solenergi, 2 mia. EUR til elnet, 9 mia. EUR til bioenergi, 13 mia. EUR til CO₂-opsamling og -oplagring, 7 mia. EUR til nuklear fission og 5 mia. EUR til det fælles teknologiinitiativ om brændselsceller og brint,
- F. der henviser til, at SET-planen har det mål - og potentialet til - at gøre EU til en innovativ økonomi og dermed skabe i hundredtusindvis af nye kvalificerede arbejdspladser i det kommende årti og fremme en hurtigvoksende industrisektor,
- G. der henviser til, at den absolut nødvendige ændring af energimønstret kræver en tilgang med risikodeling, hvor alle relevante såvel offentlige som private aktører må påtage sig et fælles ansvar, hvilket betyder, at der er behov for øget finansiel støtte fra offentlig side, men også for, at erhvervslivet, bankerne og private investorer påtager sig et større ansvar for delingen af teknologiske og markeds-mæssige risici,
- H. der henviser til, at forskning er kronisk underfinansieret i EU,
- 1. glæder sig over SET-planen, da den beskriver konkrete forskningsaktioner på området for rene, effektive og bæredygtige energiteknologier med lav CO₂-udledning; understreger, at planen har potentiale til at gøre EU til en innovativ økonomi; understreger ligeledes, at EU uden denne nye tilgang ikke vil nå sine energi- og klimamål for 2020;
- 2. erkender, at der er behov for en betydelig forhøjelse af offentlige og private investeringer i udviklingen af bæredygtige energiteknologier med lav CO₂-udledning for i løbet af de kommende ti år at fremskynde udviklingen af disse teknologier samt deres omkostningseffektive ibrugtagning og hurtige, udbredte anvendelse;
- 3. er fast overbevist om, at finansieringsbehovene i forbindelse med gennemførelsen af SET-planen kun kan opfyldes, hvis der stilles flere offentlige og private ressourcer til rådighed, og at SET-planen kun er troværdig, hvis der opføres flere bevillinger til den på EU's budget;
- 4. opfordrer både offentlige og private interesseparter til straks at afsætte flere midler til gennemførelsen af de vedtagne køreplaner, idet størsteparten af disse midler skal komme fra den private sektor og suppleres med en betydelig forhøjelse af den offentlige finansieringsandel på såvel EU-plan som nationalt plan;

Torsdag den 11. marts 2010

5. understreger, at investeringer i de nye teknologier, der har det største jobskabespotentiale, i lyset af den økonomiske krise bør prioriteres; understreger, at dette vil skabe nye markeder, generere nye indtægtsstrømme og bidrage til udviklingen af EU's økonomi og konkurrenceevne; understreger endelig, at det endvidere vil styrke EU's energiforsyningssikkerhed og begrænse dets afhængighed af et begrænset antal energiressourcer, leverandører og transportruter;
6. gentager sin anmodning om, at der sikres tilstrækkelig finansiering til støtte for rene, effektive og bæredygtige energiteknologier med lav CO₂-udledning, hvilket vil sige, at der fra 2010 og i årene derefter i alt årligt må udbetales mindst 2 mia. EUR fra EU's budget ud over ressourcerne fra det syvende ramme-program og programmet for konkurrenceevne og innovation; opfordrer i denne forbindelse til, at Kommissionen og medlemsstaterne straks opstiller en finansieringstidsplan for de ressourcer, de vil afsætte, for at sikre, at midlerne begynder at komme til udbetaling fra og med 2010;
7. opfordrer endvidere Rådet og Kommissionen til at benytte debatten om midtvejsevalueringen af de finansielle overslag og om de næste finansielle overslag til i højere grad at indrette det nuværende EU-budget og fremtidige EU-budgetter efter EU's politiske prioriteringer, navnlig for så vidt angår forskning, klimaforanstaltninger og energiforsyningssikkerhed;
8. finder det absolut nødvendigt hurtigt at bruge de 300 mio. EU-kvoter, der er afsat til reserven for nytillkomne under EU's emissionshandelsordning (ETS) til at støtte CO₂-opsamling og oplagring samt innovative vedvarende energikilder; opfordrer indtrængende Den Europæiske Investeringsbank (EIB) til at tilpasse sine lånekriterier under hensyn til anlæg, der benytter innovative vedvarende energikilder;
9. minder medlemsstaterne om, at indtægterne fra ETS-auktioner fra og med 2013 vil være en særdeles vigtig kilde til finansiering af modvirkning af klimaændringer og ibrugtagning og udvikling af bæredygtige energiteknologier med lav CO₂-udledning;
10. kræver, at EIB tillægges en større rolle i forbindelse med finansiering af energirelaterede projekter, navnlig ved at hæve bankens mål for udlån på energiområdet, ved at øge dens mulighed for at tilbyde lånegarantier til energiprojekter og ved at forbedre koordineringen af og kontinuiteten i støtte til mere risikobetonet forskning og udvikling af energiprojekter;
11. opfordrer EIB til i passende grad at tage hensyn til de projekter, der realistisk vil øge holdbarheden af projekter til demonstration af bæredygtige teknologier med lav CO₂-udledning (f.eks. udvikling af intelligente energinet og minihydroanlæg);
12. glæder sig over de allerede iværksatte initiativer såsom risikodelingsfaciliteten (RSFF), Marguerite-fonden (Den Europæiske 2020-fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur), risikokapital og faciliteten for hurtigvoksende og innovative SMV'er (GIF), hvis rolle som bidrager til finansieringen af SET-plan-initiativer bør styrkes og underkastes en behørig vurdering inden for rammerne af en midtvejsevaluering;
13. anmoder Kommissionen om i nært samarbejde med EIB straks og senest i 2011 at forelægge et vidtrækkende forslag om etablering af et instrument til finansiering af vedvarende energi og energieffektive projekter og udvikling af intelligente energinet;
14. understreger, at EU's forskningsbasekapacitet bør udvides, og at videregående uddannelse og erhvervsuddannelse er centrale forudsætninger for tilvejebringelse af det fornødne antal menneskelige ressourcer af fornøden kvalitet til at drage fuld fordel af de nye teknologimuligheder, der åbner sig;
15. understreger behovet for at skabe de rigtige betingelser og stabile og gunstige forskriftsmæssige rammer for støtte til etableringen af offentlig-private partnerskaber, som er en forudsætning for gennemførelsen af SET-planen og de europæiske industriinitiativer;
16. opfordrer Kommissionen til at sikre, at teknologifabrikanter gives mulighed for at indgive direkte ansøgning om støtte under SET-planen og ikke blot som medlemmer af konsortier med energiforsyningsvirksomheder, således som det er tilfældet med den økonomiske genopretningsplan og NER300-ordningen;

Torsdag den 11. marts 2010

17. erkender, at SMV'er er en vigtig drivkraft i udviklingen af mange bæredygtige teknologier med lav CO₂-udledning, navnlig for så vidt angår udviklingen af mere decentraliserede energisystemer, og understreger derfor, at adgangen til offentlige tilskud og lån, herunder støtte under SET-planen, må reguleres på SMV-venlig vis; kræver, at en meget betydelig del af den EU-støtte, der er til rådighed under SET-planen, afsættes til SMV'er;
18. glæder sig over, at der er sat fokus på demonstrationsprojekter (i stor skala); understreger imidlertid, at der også er behov for at stille midler til rådighed til risikobetonet mellem- og langfristet grundforskning og anvendt forskning;
19. anmoder Den Europæiske Energiforskningsalliance (EERA) om at lancere og iværksætte fælles programmer for gennemførelsen af SET-planen ved at etablere snævre forbindelser til de europæiske industriinitiativer og om at udvide sine aktiviteter; understreger, at der, hvis EERA fuldt ud skal kunne påtage sig denne rolle, bør afsættes tilstrækkelige midler hertil på EU's og medlemsstaternes budgetter;
20. udtrykker bekymring over, at Det Europæiske Forskningsråd ikke har planer om specifikke energi-relaterede programmer, hvilket viser, at der ikke i tilstrækkelig høj grad investeres i grundforskning;
21. glæder sig over, at Det Europæiske Teknologiiinstitut (EIT) har taget initiativ til at lancere særlige videns- og innovationsfællesskaber omkring bæredygtig energi og klimaændringer;
22. glæder sig over forslaget om, at det nye initiativ »intelligente byer«, som fokuserer på energieffektivitet i europæiske byer (navnlig de byer, der har undertegnet borgmesteraftalen), føjes til de eksisterende seks europæiske industriinitiativer med det mål at skabe grundlag for, at energieffektiv teknologi og teknologi til udnyttelse af vedvarende energi samt intelligente energinet kan vinde almen udbredelse på markedet; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at iværksætte dette nye initiativ, som vil sætte skub i den lokale økonomi og fremme social samhørighed, og i den forbindelse fuldt ud inddrage lokale og regionale myndigheder, idet disse kan spille en central rolle for fremme og anvendelse af bæredygtige energiteknologier med lav CO₂-udledning;
23. minder Kommissionen om dens indberetningsforpligtelser i henhold til forordningen om det europæiske genopretningsprogram for energiområdet og dens tilsagn om at forelægge supplerende forslag, som vil åbne mulighed at yde støtte til projekter på områderne energieffektivitet og vedvarende energikilder, hvis der er penge tilbage efter indkaldelsen af forslag; forventer, at der vil stå 116,19 mio. EUR i uforpligtede bevillinger til rådighed til sådanne projekter;
24. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om yderligere at udforske og udbrede innovative tilgange til byplanlægning og -udvikling, navnlig integreret byplanlægning, der opfylder behovene for øget social inklusion, territorial samhørighed og omfattende ibrugtagning af bæredygtig energi og rene transportformer med henblik på at opbygge resistente bysystemer;
25. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge supplerende initiativer med henblik på at udnytte det store potentiale i forbindelse med andre teknologiveje, der nævnes i dens meddelelse om investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning (SET-planen) af 7. oktober 2009, såvel som i forbindelse med saltenergi og geotermisk energi; understreger behovet for at stille flere EU-budgetmidler til rådighed til finansiering af disse initiativer;
26. glæder sig over valget af de seks europæiske industriinitiativer og udarbejdelsen af teknologikøreplanerne for perioden 2010-2020, idet der heri opstilles konkrete målsætninger for bestræbelserne på at gøre hver enkelt bæredygtig teknologi med lav CO₂-udledning omkostningseffektiv, og anmoder Kommissionen om at iværksætte »modne« europæiske industriinitiativer og sikre, at deres forvaltningsstruktur bliver strømlinet, ubureaukratisk og gennemsigtig, og at et centralt fælles træk ved dem bliver regelmæssig kontakt med styregruppen for SET-planen og EIB;
27. opfordrer styregruppen for SET-planen til at aflægge rapport til Europa-Parlamentet én gang om året og til at overveje at skabe et bredere ekspertgrundlag ved at nedsætte tekniske arbejdsgrupper på interesseområderne for at inddrage et større antal interesseparter i debat- og beslutningsprocessen;

Torsdag den 11. marts 2010

28. opfordrer Kommissionen til at fremme internationalt samarbejde med andre vigtige strategiske partnere i industri-, vækst- og udviklingslandene inden for udvikling, ibrugtagning og udbredelse af bæredygtige energiteknologier med lav CO₂-udledning, navnlig gennem fonde som GEEREF (Den Globale Fond for Energieffektivitet og Vedvarende Energi), der fokuserer på projekter i lille skala;

29. glæder sig over tiltag til fremme af samarbejde på energiteknologiområdet, f.eks. oprettelsen for nylig af Energirådet EU-USA; opfordrer i denne forbindelse Energirådet til at udnytte synergier med henblik på gennemførelsen af SET-planen;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme verdensomspændende handel med CO₂-kvoter for at skabe stabile og retfærdige konkurrencerammer for udviklingen og ibrugtagningen af bæredygtige teknologier med lav CO₂-udledning;

31. anmoder Kommissionen om at føre tilsyn med den effektive gennemførelse af SET-planen, om at indføre et evalueringssystem til dette formål, om at vurdere de hindringer, der måtte opstå for gennemførelsen af køreplanerne, og om regelmæssigt at underrette Parlamentet om fremskridtene med gennemførelsen af SET-planen og køreplanerne for den;

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Følgerne af stormen Xynthia i Europa

P7_TA(2010)0065

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om de alvorlige naturkatastrofer i den autonome region Madeira og virkningerne af stormen Xynthia i Europa

(2010/C 349 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 3 og EUF-traktatens artikel 191 og 349,
- der henviser til Kommissionens forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (KOM(2005)0108) og sin holdning hertil af 18. maj 2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 5. september 2002 om oversvømmelseskatastroferne i Centraleuropa ⁽²⁾, af 8. september 2005 om naturkatastrofer (brande og oversvømmelser) i Europa ⁽³⁾, af 7. september 2006 om skovbrande og oversvømmelser i Europa ⁽⁴⁾, og sine beslutninger af 18. maj 2006 om naturkatastrofer (skovbrande, tørker og oversvømmelser) - landbrugsmæssige aspekter ⁽⁵⁾, - regionaludviklingsmæssige aspekter ⁽⁶⁾ og - miljømæssige aspekter ⁽⁷⁾,
- der henviser til hvidbogen »Tilpasning til klimaændringer: et europæisk handlingsgrundlag« (KOM(2009)0147) og til meddelelse fra Kommissionen om »En fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer« (KOM(2009)0082),

⁽¹⁾ EUT C 297 E af 7.12.2006, s. 331.

⁽²⁾ EUT C 272 E af 13.11.2003, s. 471.

⁽³⁾ EUT C 193 E af 17.8.2006, s. 322.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0349.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0222.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0223.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0224.

Torsdag den 11. marts 2010

- der henviser til Kommissionens redegørelse om de alvorlige naturkatastrofer i den selvstyrende region Madeira af 24. februar 2010,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at en alvorlig naturkatastrofe fandt sted i Madeira den 20. februar 2010 med uhørt kraftige regnskyl, stærke vinde og meget høje bølger og havde til følge, at mindst 42 mennesker mistede livet i Madeira, adskillige savnes, hundreder er hjemløse og snesevis er kvæstede,
- B. der henviser til, at en voldsom og særdeles ødelæggende storm ved navn Xynthia den 27. og 28. februar 2010 hærgede det vestlige Frankrig, især regionerne Poitou-Charentes og Pays-de-la-Loire og Bretagne, og forårsagede, at næsten 60 mennesker mistede livet, adskillige er meldt savnede, og tusinder er blevet hjemløse,
- C. der henviser til, at en række meteorologiske fænomener, navnlig stormen Xynthia, også har ramt forskellige regioner i Spanien, især De Kanariske Øer og Andalusien, samt Belgien, Tyskland, Nederlandene og Portugal og har forårsaget mange dødsfald og alvorlige materielle skader,
- D. der henviser til, at disse katastrofer er årsag til stor menneskelige lidelse hos ofrenes familier og den berørte befolkning,
- E. der henviser til, at katastrofen forårsagede enorme ødelæggelser med betydelige skader på den offentlige infrastruktur - herunder veje, havne, vandforsyning, elektricitet, kloakering og telekommunikation - såvel som på private bygninger, forretninger, virksomheder og landbrugsjord, og at den også skadede natur- og kulturarv; og der henviser til, at navnlig skaderne på vandforsyningen og kloakeringen kan blive en trussel for folkesundheden,
- F. der henviser til, at katastrofen i øjeblikket hindrer folk i at genoptage deres normale liv, og at den sandsynligvis vil have økonomiske og sociale konsekvenser på længere sigt;
- G. der henviser til behovet for at rydde op og genopbygge de katastroferamte områder og for at genvinde deres produktive potentiale og kompensere for de samfundsmæssige omkostninger, som katastrofen har forvoldt,
- H. der henviser til, at det i de seneste år er blevet klart, at problemer med oversvømmelser, storme og andre ekstreme vejrfænomener formodentlig vil blive stadig hyppigere; der henviser til, at investeringer i at modvirke klimaændringer også er af stor betydning for at forebygge katastrofer,
- I. der henviser til, at naturkatastrofer har skadelige økonomiske og samfundsmæssige konsekvenser for regionale økonomier, produktionsaktivitet, akvakultur, turisme, miljø og biodiversitet,
1. udtrykker sin dybeste medfølelse og solidaritet med de berørte regioner, beklager disse naturkatastrofers alvorlige økonomiske konsekvenser, og ønsker hermed i særdeleshed at kondolere ofrenes familier;
 2. hylder eftersøgnings- og redningsholdene, der har arbejdet uafbrudt for at redde mennesker og begrænse menneskelig og materiel skade;
 3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte dem, der er berørt af de økonomiske og sociale følger af denne katastrofe;

Torsdag den 11. marts 2010

4. mener, at de nationale, regionale og lokale myndigheder bør fokusere på politikker til effektiv forebyggelse og være mere opmærksomme på hensigtsmæssig lovgivning og praksis vedrørende programmer til genplantning af skov, arealanvendelse, forvaltning af vandressourcer og effektiv risikostyring med henblik på f.eks. opførelse af huse ved kysten og anlæggelse af diger samt på områderne landbrug og skovbrug;
 5. opfordrer Kommissionen til, så snart regeringerne i de berørte lande har indgivet deres respektive anmodninger, omgående at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at mobilisere Den Europæiske Unions Solidaritetsfond på den hurtigste og mest fleksible måde og i videst muligt omfang,
 6. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige, individuelle forhold i de berørte regioner, især den skrøbelighed, som hersker i en afsondret region i den yderste periferi, med det formål at hjælpe ofrene for denne katastrofe på bedst mulig vis;
 7. opfordrer indtrængende Kommissionen til - ud over at anvende Den Europæiske Unions Solidaritetsfond - at være åben og fleksibel i forhandlingerne med de relevante myndigheder om en revision af de regionale operationelle programmer Intervir + (EFRU) og Rumos (ESF) og deres franske ækvivalenter samt afsnittet om Madeira i det tematiske operationelle program om territorial forbedring, der finansieres over Samhørighedsfonden; anmoder Kommissionen om at fortsætte med denne revision snarest muligt og undersøge muligheden for at øge Fællesskabets medfinansieringsandel i 2010 for specifikke projekter under de respektive operationelle programmer i overensstemmelse med de regler og lofter, der er fastsat i den generelle forordning om strukturfonde for årene 2007-2013 (Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006), uden at der sættes spørgsmålstegn ved den årlige bevillingsramme, der er afsat til de pågældende medlemsstater;
 8. gentager, at en ny forordning for EU's Solidaritetsfond baseret på Kommissionens forslag (KOM(2005)0108) er en absolut nødvendighed for på en mere fleksibel og effektiv måde at løse problemer, der er forårsaget af naturkatastrofer; kritiserer Rådet for at have blokeret sagen på trods af, at Parlamentet vedtog sin holdning med et overvældende flertal ved førstebehandlingen i maj 2006; opfordrer det spanske formandskab og Kommissionen til uden forsinkelse at søge en løsning, således at processen med revision af denne forordning kan blive genoplivet med henblik på at skabe et stærkere og mere fleksibelt instrument, der er i stand til at reagere effektivt på de nye udfordringer i forbindelse med klimaændringerne;
 9. opfordrer medlemsstaterne og de berørte områder til at udarbejde bæredygtige genopretnings- og rehabiliteringsplaner for de berørte områder; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge behovet for langsigtede investeringer i politikker til forebyggelse af sådanne katastrofer og begrænsning af deres skader;
 10. opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse sig til følgerne af klimaændringer ved at overholde den eksisterende lovgivning gennem en integreret tilgang på alle de berørte områder;
 11. insisterer på, at det er nødvendigt at omsætte anbefalingerne i hvidbogen om tilpasning til klimaændringer til konkrete foranstaltninger og at gøre en indsats for at sikre, at tilpasning til klimaændringer bliver en realitet i Den Europæiske Union;
 12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne regeringer og regeringen i den selvstyrende region Madeira.
-

Torsdag den 11. marts 2010

Sagen Gilad Shalit

P7_TA(2010)0066

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om Gilad Shalit

(2010/C 349 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den tredje Genèvekonvention fra 1949 og til den fælles artikel 3 i Genèvekonventionerne fra 1949,
 - der henviser til den internationale konvention imod gidseltagning fra 1979,
 - der henviser til rådsformandskabets erklæring om den humanitære situation i Gaza, fremsat på vegne af Den Europæiske Union den 18. november 2009, hvori de, der tilbageholder den bortførte israelske soldat Gilad Shalit, opfordres til at frigive ham omgående,
 - der henviser til den amerikanske Kongres' resolution 921 af 18. juli 2006,
 - der henviser til sine beslutninger om situationen i Mellemøsten, hvori indgår et krav om løsladelse af Gilad Shalit,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at korporal (nu sergent) Gilad Shalit blev bortført fra israelsk territorium af Hamas den 25. juni 2006,
- B. der henviser til, at Gilad Shalit er europæisk (fransk) og israelsk statsborger,
- C. der henviser til, at sergent Shalit, siden han blev taget som gidsel, har været tilbageholdt i isolation i Gaza og forment de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i den fælles artikel 3 i Genèvekonventionerne og den tredje Genèvekonvention fra 1949,
- D. der henviser til, at Hamas har påtaget sig ansvaret for sergent Shalits fortsatte tilbageholdelse og har erklæret, at han behandles i overensstemmelse med den tredje Genèvekonvention,
- E. der henviser til, at den humanitære folkeret og internationale menneskerettighedsbestemmelser skal respekteres af alle parter i Mellemøst-konflikten og under alle forhold,
- F. der henviser til, at tillidsskabende foranstaltninger mellem israelere og palæstinensere er et vigtigt element i en fredsproces, der kan føre til en situation, hvor to stater kan leve side om side i fred og sikkerhed,
- G. der henviser til, at en video, der blev modtaget i oktober 2009, og som viser den tilfangetagne soldat med en avis fra Gaza dateret mandag den 14. september 2009 i hånden, er det mest overbevisende tegn på, at sergent Shalit er i live,
1. kræver, at Gilad Shalit øjeblikkelig frigives;
 2. opfordrer Hamas til at stå ved sit ord og indrømme sergent Shalit de rettigheder og privilegier, der er fastsat i den tredje Genèvekonvention;

Torsdag den 11. marts 2010

3. beklager den fortsatte tilsidesættelse af sergent Shalits grundlæggende menneskerettigheder, og at hans familie og de israelske og de franske myndigheder er blevet forhindret i at opnå oplysninger om hans befindende; opfordrer derfor Hamas til at give Den Internationale Røde Kors Komité tilladelse til at besøge sergent Shalit omgående og til at lade ham kommunikere med sin familie i overensstemmelse med Genèvekonventionen;
4. understreger betydningen af fremskridt i retning af en tostatsløsning og glæder sig over genoptagelsen af tilnærmelsesforhandlinger mellem Israel og Den Palæstinensiske Myndighed;
5. understreger, at gensidige tillidsskabende foranstaltninger fra alle sider, herunder en signifikant frigivelse af palæstinensiske fanger, vil kunne bidrage til at skabe en konstruktiv atmosfære, der kan føre til sergent Shalits frigivelse;
6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaterne, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, den israelske regering, Den Palæstinensiske Myndighed og Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet.

Den eskalerende vold i Mexico

P7_TA(2010)0067

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om den eskalerende vold i Mexico

(2010/C 349 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til aftalen om økonomisk partnerskab, politisk samordning og samarbejde mellem EU og De Forenede Mexicanske Stater,
- der henviser til sin henstilling af 12. marts 2009 til Rådet om et strategisk partnerskab EU-Mexico,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2008, »På vej mod et strategisk partnerskab mellem EU og Mexico« (KOM(2008)0447),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. september 2009, »Den Europæiske Union og Latinamerika: et partnerskab mellem globale aktører« (KOM(2009)0495),
- der henviser til sin beslutning af 11. oktober 2007 om kvindedrabene i Mexico og Mellemamerika og Den Europæiske Unions rolle i bekæmpelsen af dette fænomen,
- der henviser til EU's erklæring om drabene på journalisterne José Luis Romero, Valentín Valdés Espinosa og Jorge Ochoa Martínez,
- der henviser til erklæringerne fra de fem topmøder mellem Den Europæiske Union og stats- og regeringscheferne fra Latinamerika og Caribien (EU-LAC), der hidtil er afholdt i henholdsvis Rio de Janeiro (28.-29. juni 1999), Madrid (17.-18. maj 2002), Guadalajara (28.-29. maj 2004), Wien (12.-13. maj 2006) og Lima (16.-17. maj 2008),

Torsdag den 11. marts 2010

- der henviser til den fælles erklæring fra det fjerde topmøde mellem EU og Mexico i Lima den 17. maj 2008,
- der henviser til den fælles erklæring fra det niende møde i Det Blandede Udvalg EU-Mexico, som afholdtes i Bruxelles i november 2009,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122,
- A. der henviser til, at Mexico og EU har et værdifællesskab, der kommer til udtryk i den demokratiske og pluralistiske karakter af vore samfund, i værnet om de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder, i beskyttelsen af miljøet og den bæredygtige udvikling, samt i engagementet i demokratiets konsolidering, retssikkerheden, kampen mod fattigdom og bestræbelserne for at opnå en retfærdig økonomisk og social udvikling,
- B. der henviser til, at vores demokratiske systemer har en forpligtelse til at sikre overholdelsen af retsstatsprincipperne og respekten for menneskerettighederne, og at adgangen til at nyde godt af og fuldt ud udøve frihedsrettighederne og retten til fysisk integritet følgelig er en af retsstatens grundpiller,
- C. der påpeger, at årsagerne til volden og usikkerheden i Mexico hænger uløseligt sammen med det strukturelle problem med fattigdom, ulighed og udstødelse, som er blevet stadig værre siden begyndelsen af den globale økonomiske krise, og at der er behov for et strategisk helhedssyn på spørgsmålet om udvikling - også på længere sigt - for at opnå en større social samhørighed,
- D. der henviser til, at det strategiske partnerskab EU-Mexico åbner døren for et tættere samarbejde mellem Mexico og EU omkring spørgsmål af global betydning, og især for en styrket dialog, en øget koordinering og flere udvekslinger på områder som sikkerhed, menneskerettigheder, valgreform, den regionale udvikling samt handels- og reguleringspolitikker,
- E. der derfor mener, at det strategiske partnerskab vil komme til at omfatte et øget samarbejde om menneskerettighedsspørgsmål, og at begge parter har vist vilje til at samarbejde snævert sammen om at opnå de højeste standarder på menneskerettighedsområdet,
- F. der henviser til, at Mexico deltager i alle regionale og globale fora og har undertegnet alle internationale aftaler om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder naturligvis om bekæmpelse af vold mod kvinder; der endvidere henviser til, at Mexico fremmer lovgivning til støtte for kønnenes ligestilling,
- G. der henviser til, at programmet for EU's og Mexicos samarbejde på menneskerettighedsområdet blev iværksat i 2008 inden for rammerne af det bilaterale samarbejdsprogram EU-Mexico for 2007-2013 og primært fokuserer på forebyggelse af vold mod kvinder og fremme af kvinders rettigheder med en række særprogrammer til dette formål,
- H. der henviser til oprettelsen af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, hvis hovedopgaver er at fremme bekæmpelsen af vold mod kvinder og børn, fremme overholdelsen af menneskerettighederne fra de offentlige sikkerhedsstyrkers side samt støtte bekæmpelsen af forskelsbehandling og ibrugtagningen af internationale standarder inden for retsvæsen og menneskerettigheder,
- I. der henviser til, at Mexico er ramt af en voldsbølge, der i første række skyldes narkotikahandelen, navnlig i området der grænser op til USA, hvor kriminelle grupper kæmper om kontrollen med udbuddet, dvs. såvel produktionen som leveringen til det enorme amerikanske marked, og i anden række er en følge af den offensiv, den mexicanske regering har iværksat for at sætte en stopper for denne situation,
- J. der henviser til betydningen af den plan, som regeringen har lanceret på områderne sundhed, uddannelse og social samhørighed, og til styrkelsen af den politiske strategi for at genvinde kontrollen over Ciudad Juárez; der endvidere mener, at denne plan med et budget på 200 millioner euro vil medvirke til at eliminere voldens sociale årsager, omend det anser det for nødvendigt at forstærke indsatsen på dette område yderligere,

Torsdag den 11. marts 2010

- K. der påpeger, at den mexicanske regering har udvist en stærk vilje til at forbedre sikkerhedssituationen i landet, bl.a. i form af en markant forøgelse af budgettet for sikkerhedsstyrkerne og en reform af de deres institutioner med henblik på at øge effektiviteten af retshåndhævelsen og retsvæsenet og dermed styrke kampen mod den organiserede kriminalitet,
- L. der henviser til, at Mexico ifølge Det Internationale Journalistforbund - med mindst 53 drab på journalister siden 2000, heraf 13 alene i 2009 - er et af verdens farligste steder for journalister, hvilket desuden er blevet bekræftet i rapporter fra Mexicos nationale menneskerettighedskommission,
- M. der henviser til, at medlemmer af organisationer, der arbejder på at forsvare og fremme menneskerettigheder, hyppigt udsættes for chikane og trusler, og at efterforskningen af angreb og drab på menneskerettighedsforkæmpere i mange tilfælde udsættes for ubegrundede forsinkelser på delstats- og forbundsplan,
- N. der henviser til, at nationale og internationale organisationer, der arbejder for overholdelse af menneskerettighederne, har klaget over, at de selv samme menneskerettigheder i konkrete tilfælde er blevet krænkede af sikkerhedsstyrkerne,
1. deler de mexicanske myndigheders bekymring over den eskalerende vold og udtrykker sin solidaritet med det mexicanske folk i kampen mod narkotikahandelen;
 2. udtrykker sin medfølelse og solidaritet med ofrenes familier og venner samt med det mexicanske folk, som det tilskynder til at fortsætte sin kamp til forsvar for det demokratiske system og retsstaten;
 3. støtter den mexicanske regering i dens målrettede indsats for at bekæmpe den organiserede narkokriminalitet, men er samtidig dybt bekymret over stigningen i den narkotikarelaterede vold og narkokartellernes manglende respekt og følelse af straffrihed over for alle typer af autoritet, især i de mexicanske delstater nær den amerikanske grænse;
 4. fordømmer alle former for vold, herunder navnlig den vold og de vedvarende dødstrusler, som rettes mod aktivister, der arbejder for at fremme og forsvare menneskerettighederne i Mexico, og opfordrer de mexicanske myndigheder til at gøre en forstærket indsats for at forsvare og beskytte disse grupper såvel juridisk som personligt; opfordrer samtidig EU til effektivt at gennemføre retningslinjerne for beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere;
 5. opfordrer de mexicanske myndigheder til at fortsætte arbejdet med at styrke de institutionelle rammer, med særlig vægt på den gruppe af kvinder, som på mest dramatisk vis udsættes for vold; mener, at det påhviler regeringen at bekæmpe kvindedrabene ved at sørge for, at gerningsmændene og deres medskyldige retsforfølges, og anmoder samtidig om, at man fortsætter med at indføre effektive foranstaltninger til at forhindre sådanne forbrydelser;
 6. fordømmer i samme forbindelse volden mod og drabene på medierarbejdere og støtter de kompetente myndigheder i deres gennemførelse af alle nødvendige foranstaltninger til at identificere, pågribe og retsforfølge de ansvarlige for disse mord; glæder sig over den mexicanske lovgivende forsamlings vedtagelse af lovgivningsmæssige og institutionelle foranstaltninger til sikring af ytringsfriheden og journalisters sikkerhed;
 7. henstiller i denne forbindelse til den mexicanske regering, at den fortsætter med at arbejde på en styrkelse af retsstaten med henblik på at løse nogle af de strukturelle problemer, der er årsag til krænkelse af menneskerettighederne, især hvad angår reformen af retssystemet; fremhæver i denne forbindelse vigtigheden af et uafhængigt retsvæsen, som kan sikre uvildigheden og den målrettede bekæmpelse af straffrihed;
 8. anmoder om, at medlemsstaternes regeringer - inden for rammerne af deres bilaterale forbindelser med Mexico - og de europæiske institutioner øger deres støtte til forsvaret for menneskerettighederne gennem samarbejdsprogrammer samt finansielle og tekniske ressourcer; anmoder samtidig om, at de afsætter øgede budgetmidler for at bidrage til opgaven med at styrke og reformere retsvæsenet, sikkerhedsstyrkerne og anklagemyndighederne med henblik på at retsforfølge og straffe de ansvarlige samt etablere effektive systemer til beskyttelse af vidner, ofre og deres familier;

Torsdag den 11. marts 2010

9. fremhæver de bidrag, den mexicanske regering har ydet til fremme af effektiv multilateralisme og styrkelse af FN's kapacitet til at bevare og styrke freden og sikre respekten for menneskerettighederne, således at man inden for de internationale retlige rammer på en og samme gang kan bekæmpe trusler mod fred og sikkerhed som f.eks. narkotika- og våbensmugling, organiseret kriminalitet, terrorisme og menneskehandel, i overensstemmelse med Lima-erklæringen;

10. opfordrer til, at man benytter det strategiske partnerskab som en anledning til at drøfte, hvordan den menneskerettigheds- og demokratiklausul, der er indskrevet i alle de aftaler, begge parter har underskrevet, kan bringes til at fungere mere effektivt, og evaluere dens opfyldelse - herunder spørgsmålet om udbygning af dens positive dimension - i betragtning af, at menneskerettigheder og demokrati udgør essentielle værdier;

11. mener, at den sociale integration af unge er en af de centrale forudsætninger for anerkendelse i det demokratiske system, og at manglende opfyldelse af denne forudsætning er en af de faktorer, der bidrager mest til at skabe et voldsklima, hvorfor EU bør forstærke sit bidrag på området social samhørighed; anmoder samtidig de mexicanske myndigheder om at afsætte de nødvendige ressourcer til at hjælpe unge med at finde deres plads i samfundet samt vedtage programmer for forebyggelse, rehabilitering og resocialisering af narkomaner;

12. opfordrer Europa-Kommissionen og den mexicanske regering til i forbindelse med midtvejsrevisionen (2007 - 2013) af instrumentet for udviklingssamarbejde at gøre sikkerhed og styrkelse af regeringsførelse og institutioner til et prioriteret område inden for indsatsområde 1 (»social samhørighed«);

13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedspolitik, medlemsstaterne, generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater (OAS), Den Euro-Latinamerikanske Forsamling (Eurolat) samt til De Forenede Mexicanske Staters præsident og Kongres.

Sydkorea – dødsstraf erklæret lovlig

P7_TA(2010)0068

Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om dødsstraf, som er erklæret lovlig i Republikken Korea

(2010/C 349 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om afskaffelse af dødsstraf og om nødvendigheden af hurtigst muligt at indføre et moratorium for henrettelser i de lande, hvor dødsstraf stadig anvendes,
 - der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 om et moratorium for dødsstraf (om den 3. Komités rapport (A/62/439/Add.2)),
 - der henviser til den reviderede og opdaterede udgave af EU's retningslinjer om dødsstraf, som blev vedtaget af Rådet den 3. juni 1998,
 - der henviser til sluterklæringen fra den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt i Genève den 24.-26. februar 2010, hvori der opfordres til en universel afskaffelse af dødsstraf,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at EU går stærkt ind for afskaffelse af dødsstraf og stræber efter at opnå en universel accept af dette princip,

Torsdag den 11. marts 2010

- B. der henviser til, at Republikken Koreas forfatningsdomstol den 25. februar 2010 med et flertal på fem stemmer imod fire afgjorde, at dødsstraf ikke strider mod forfatningen, og der henviser til, at dommerne imidlertid samtidig understregede, at spørgsmålet om, hvorvidt dødsstraf skal bibelholdes eller afskaffes, bør drøftes i nationalforsamlingen og ikke i forbindelse med forfatningsmæssige procedurer,
- C. der henviser til, at forfatningsdomstolens dom blev afsagt med fem stemmer for og fire imod, og der henviser til, at dommen fra 1996 blev afsagt med syv stemmer for og to imod,
- D. der henviser til, at forfatningsdomstolens traf sin afgørelse som svar på en klage indgivet af en 72-årig koreansk mand, der var dømt for at have dræbt fire turister i 2007, og som hævdede, at dødsstraf krænkede hans forfatningssikrede værdighed,
- E. der henviser til, at Republikken Korea har over 55 fanger, der har fået bekræftet deres dødsdomme,
- F. der henviser til, at den seneste henrettelse i Republikken Korea fandt sted i december 1997; der henviser til, at dødsstraf ikke længere blev anvendt under den nyligt tiltrådte præsident Kim Dae-Jung, der selv blev dømt til døden i 1980, inden han blev benådet, og der henviser til, at Republikken Korea i de seneste 13 år har hørt til gruppen af nationer, der har afskaffet dødsstraf i praksis,
- G. der henviser til, at den nationale menneskerettighedskommission i 2006 fremsatte et lovforslag om afskaffelse af dødsstraf;
- H. der henviser til, at FN's Generalforsamling den 18. december 2007 med et stort flertal vedtog en resolution, hvori den opfordrede lande, der praktiserer dødsstraf, til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf, og at indholdet af dette moratorium igen blev bekræftet i en anden resolution, der blev vedtaget den 18. december 2008,
1. anerkender det forhold, at Republikken Korea ikke har foretaget henrettelser siden 1998, og at landet dermed de facto har afskaffet dødsstraffen; bifalder de forbedringer, der er sket med hensyn til at beskytte og fremme menneskerettighederne;
 2. er dybt skuffet over afgørelsen fra Republikken Koreas forfatningsdomstol om at bibeholde dødsstraf, men bemærker, at dommen blev afsagt med et meget lille flertal i modsætning til dommen fra 1996, der blev afsagt med syv stemmer for og to imod;
 3. udtrykker sin støtte til bevægelser, der kæmper for afskaffelse af dødsstraf i Republikken Korea;
 4. gentager sin generelle modstand mod dødsstraf, der er i modstrid med et moderne strafferetssystem, og – i modsætning til hvad man ofte hævder – ikke reducerer kriminalitetens omfang;
 5. tilskynder Republikken Korea til at indføre et retligt moratorium for alle henrettelser, indtil parlamentet har vedtaget en lov om afskaffelse af dødsstraf;
 6. opfordrer Republikken Koreas regering til at støtte FN's resolution om afskaffelse af dødsstraf og til at være medforslagsstiller til eller stemme for en resolution, der skal forelægges Generalforsamlingen;
 7. bemærker med tilfredshed, at et klart flertal af verdens lande – der repræsenterer mere end to tredjedele af det internationale samfund – nu fuldstændig har afskaffet dødsstraf, enten juridisk eller ved at indføre de facto-moratorier for henrettelser;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-anliggender og sikkerhedspolitik/næstformand i Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlament, FN's generalsekretær, Republikken Koreas regering samt den nationale menneskerettighedskomite i Korea (NHRCK).
-

Tirsdag den 9. marts 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Fordeling af indirekte målte finansielle formidlingstjenester (FISIM) til opgørelse af bruttonationalindkomsten (BNI) *

P7_TA(2010)0041

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Rådets afgørelse om fordeling af indirekte målte finansielle formidlingstjenester (FISIM) til opgørelse af bruttonationalindkomsten (BNI) med henblik på Den Europæiske Unions budget og egne indtægter (KOM(2009)0238 - C7-0049/2009 - 2009/0068(CNS))

(2010/C 349 E/21)

(Særlig lovgivningsprocedure - høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0238),
 - der henviser til artikel 2, stk. 7, andet afsnit, i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾ og artikel 2, stk. 7, andet afsnit, i Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0022/2010),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.⁽²⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

Tirsdag den 9. marts 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til afgørelse

Artikel 2

Artikel 2

udgår

Fordelingen af indirekte målte finansielle formidlingstjenester finder i medfør af artikel 1 anvendelse for afgørelse 2000/597/EF, Euratom fra 1. januar 2005 til 31. december 2006.

Ændring 2

Forslag til afgørelse

Artikel 3

Fordelingen af indirekte målte finansielle formidlingstjenester finder i medfør af artikel 1 anvendelse for afgørelse 2007/436/EF, Euratom fra **1. januar 2007**.

Fordelingen af indirekte målte finansielle formidlingstjenester finder i medfør af artikel 1 anvendelse for afgørelse 2007/436/EF, Euratom fra **1. januar 2010**.

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Tyskland - afskedigelser

P7_TA(2010)0042

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0007 - C7-0011/2010 - 2010/0005(BUD))

(2010/C 349 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0007 - C7-0011/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF-forordningen) ⁽²⁾,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0020/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 9. marts 2010

- B. der henviser til, at EU's økonomiske bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af strukturelle ændringer, bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- C. der henviser til, at Tyskland har anmodet om bistand i forbindelse med afskedigelser i bilsektoren, som fandt sted i et selskab - Karmann-koncernen ⁽¹⁾,
- D. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde bistand til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen;
 3. understreger, at EU bør anvende alle sine til rådighed stående midler til at imødegå konsekvenserne af den globale økonomiske og finansielle krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres genindslusning på arbejdsmarkedet;
 4. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at Globaliseringsfonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 5. opfordrer Kommissionen til at medtage præcise oplysninger om supplerende tilskud fra Den Europæiske Socialfond (ESF) og andre strukturfonde i sine forslag til anvendelse af Globaliseringsfonden såvel som i sine årsberetninger;
 6. minder i forbindelse med anvendelsen af Globaliseringsfonden Kommissionen om ikke systematisk at overføre betalingsbevillinger fra ESF, eftersom Globaliseringsfonden blev oprettet som et særskilt, målrettet instrument med egne mål og frister;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, bør evalueres i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. bemærker, at Kommissionens nye forslag til afgørelse om anvendelse af Globaliseringsfonden udelukkende vedrører én medlemsstats ansøgning, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EGF/2009/013 DE/Karmann.

Tirsdag den 9. marts 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (Globaliseringsfonden) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til afskedigede arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Tyskland indgav den 13. august 2009 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden på grundlag af afskedigelser i bilindustrien og supplerede den med yderligere oplysninger frem til den 23. oktober 2009. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006, og Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 6 199 341 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Tysklands ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 6 199 341 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 9. marts 2010

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Litauen - afskedigelser

P7_TA(2010)0043

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0008 - C7-0012/2010 - 2010/0003(BUD))

(2010/C 349 E/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0008 - C7-0012/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF-forordningen) ⁽²⁾,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0021/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at EU's økonomiske bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af strukturelle ændringer, bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- C. der henviser til, at Litauen har anmodet om bistand i forbindelse med afskedigelser i sektoren for fremstilling af køleskabe, som fandt sted i selskabet Snaige plc og to af dets leverandører ⁽³⁾,
- D. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde bistand til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGF/2009/010 LT/Snaigė.

Tirsdag den 9. marts 2010

3. understreger, at EU bør anvende alle de til rådighed stående midler til at imødegå konsekvenserne af den internationale økonomiske og finansielle krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet;
4. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
5. opfordrer Kommissionen til at medtage præcise oplysninger om supplerende tilskud fra Den Europæiske Socialfond (ESF) og andre strukturfonde i sine forslag til anvendelse af anvendelse af Globaliseringsfonden såvel som i sine årsberetninger;
6. minder i forbindelse med anvendelsen af Globaliseringsfonden Kommissionen om ikke systematisk at overføre betalingsbevillinger fra ESF, eftersom Globaliseringsfonden blev oprettet som et særskilt, målrettet instrument med egne mål og frister;
7. mener, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og finansiering i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og andre instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, bør evalueres i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
8. bemærker, at Kommissionens nye forslag til afgørelse om anvendelse af Globaliseringsfonden udelukkende vedrører én medlemsstats ansøgning, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
10. pålægger sin formand at undertegne afgørelsen sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag den 9. marts 2010

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (Globaliseringsfonden) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til afskedigede arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Litauen indgav den 23. juli 2009 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden på grund af afskedigelser i AB Snaigė og to af dens leverandører. Ansøgningen opfylder kravene til fastsættelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006, og Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 258 163 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Litauens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 258 163 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 9. marts 2010

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Litauen - opførelse af bygninger

P7_TA(2010)0044

Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0009 - C7-0013/2010 - 2010/0002(BUD))

(2010/C 349 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0009 - C7-0013/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF-forordningen) ⁽²⁾,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0019/2010),
 - A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
 - B. der henviser til, at EU's økonomiske bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse som følge af strukturelle ændringer, bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
 - C. der henviser til, at Litauen har anmodet om bistand fra Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i 128 selskaber, som driver virksomhed inden for bygningsindustrien ⁽³⁾,
 - D. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde bistand til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EGF/2009/017 LT/Opførelse af bygninger.

Tirsdag den 9. marts 2010

3. understreger, at EU bør anvende alle de til rådighed stående midler til at imødegå konsekvenserne af den internationale økonomiske og finansielle krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet;
4. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at Globaliseringsfonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke kan erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
5. opfordrer Kommissionen til at medtage præcise oplysninger om supplerende tilskud fra Den Europæiske Socialfond (ESF) og andre strukturfonde i sine forslag til anvendelse af Globaliseringsfonden såvel som i sine årsberetninger;
6. minder i forbindelse med anvendelsen af Globaliseringsfonden Kommissionen om ikke systematisk at overføre betalingsbevillinger fra ESF, eftersom Globaliseringsfonden blev oprettet som et særskilt, målrettet instrument med egne mål og frister;
7. mener, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og finansiering i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og andre instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, bør evalueres i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
8. bemærker, at Kommissionens nye forslag til afgørelse om anvendelse af Globaliseringsfonden udelukkende vedrører én medlemsstats ansøgning, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag den 9. marts 2010

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (Globaliseringsfonden) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til afskedigede arbejdstagere, som er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Litauen indgav den 23. september 2009 en ansøgning om anvendelse af fonden på grund af afskedigelser inden for bygningsindustrien. Ansøgningen opfylder kravene til fastsættelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006, og Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 1 118 893 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Litauens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen et beløb på 1 118 893 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 9. marts 2010

Tillægsprotokol til overenskomsten om samarbejde om beskyttelse af det nordøstlige Atlanterhavs kyster og vande mod forurening ***

P7_TA(2010)0045

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af tillægsprotokollen til overenskomsten om samarbejde om beskyttelse af det nordøstlige Atlanterhavs kyster og vande mod forurening (KOM(2009)0436 - C7-0163/2009 - 2009/0120(NLE))

(2010/C 349 E/25)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2009)0436),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 175, stk. 1, og artikel 300, stk. 2, første afsnit, samt artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0163/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 196, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A7-0009/2010),
1. godkender indgåelsen af tillægsprotokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr *I**

P7_TA(2010)0048

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 998/2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr (KOM(2009)0268 - C7-0035/2009 - 2009/0077(COD))

(2010/C 349 E/26)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0268),

Tirsdag den 9. marts 2010

- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b), på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0035/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3 og artikel 43, stk. 2 og artikel 168, stk. 4, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - under henvisning til udtalelse af 6. oktober 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed (A7-0082/2009),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring og henleder opmærksomheden på Kommissionens vedlagte erklæringer, som vil blive offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den endelige lovgivningsmæssige retsakt;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 318 af 23.12.2009, s. 121.

P7_TC1-COD(2009)0077

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. marts 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af forordning (EF) nr. 998/2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 438/2010).

Tirsdag den 9. marts 2010

BILAG

Erklæring fra Kommissionen

Kommissionen agter at foreslå en revision af forordning (EF) nr. 998/2003 i sin helhed inden den 30. juni 2011, navnlig for så vidt angår spørgsmål vedrørende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring om artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen erklærer, at denne forordnings bestemmelser ikke anfægter institutionernes fremtidige holdninger for så vidt angår gennemførelsen af artikel 290 i TEUF eller enkelte retsakter, som indeholder sådanne bestemmelser.

Erklæring fra Kommissionen om meddelelse af delegerede retsakter

Europa-Kommissionen noterer sig, at Europa-Parlamentet og Rådet, undtagen i tilfælde, hvor retsaktens foreskriver anvendelse af en hasteprocedure, mener, at der ved meddelelse af delegerede retsakter skal tages hensyn til institutionernes pauser (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet) for at sikre, at Europa-Parlamentet og Rådet kan udøve deres beføjelser inden for de tidsfrister, der er fastsat i de relevante retsakter, og er rede til at handle i overensstemmelse hermed.

Bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold *I**

P7_TA(2010)0049

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 562/2006, hvad angår fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (KOM(2009)0091 - C6-0076/2009 - 2009/0028(COD))

(2010/C 349 E/27)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0091),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 62, nr. 2, litra a), og nr. 3, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0076/2009),
- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0090),
- der henviser til EF-traktatens artikel 67 og artikel 63, stk. 1, nr. 3, litra a), der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet om forslaget (C6-0107/2009),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om »Følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer« (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, artikel 77, stk. 2, litra b) og c), og artikel 79, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,

Tirsdag den 9. marts 2010

- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 24. februar 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Retsudvalget (A7-0015/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anser procedure 2009/0025(COD) for bortfaldet, efter at indholdet af Kommissionens forslag (KOM(2009)0090) og af de tilhørende udkast til betænkning er inkorporeret i procedure 2009/0028(COD);
 3. godkender Parlamentets og Rådets fælles erklæring, som er vedføjet denne beslutning;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2009)0028

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. marts 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og forordning (EF) nr. 562/2006, hvad angår fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 265/2010).

BILAG

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Rådet og Europa-Parlamentet erkender betydningen af, at der findes et omfattende og sammenhængende regelsæt inden for Den Europæiske Union, som sikrer et højt beskyttelsesniveau for personoplysninger inden for rammerne af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II).

Hvis der skulle opstå yderligere væsentlige forsinkelser med gennemførelsen af SIS II, der rækker ud over 2012, opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet Kommissionen til at forelægge de nødvendige forslag til retsakt om ændring af de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen for at sikre et beskyttelsesniveau for de personoplysninger, der er indføjet i Schengeninformationssystemet, svarende til de standarder, der er opstillet for SIS II.

Onsdag den 10. marts 2010

Årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder *I**

P7_TA(2010)0052

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder (KOM(2009)0083 - C6-0074/2009 - 2009/0035(COD))

(2010/C 349 E/28)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0083),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 44, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0074/2009),
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »Følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer« (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 50, stk. 1, i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 15. juli 2009 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0011/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. opfordrer til en generel revision i 2010 af det fjerde og det syvende selskabsdirektiv,
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 67.

Onsdag den 10. marts 2010

P7_TC1-COD(2009)0035

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. marts 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EF om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

- under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50, stk. 1,
- under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
- under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd understregede den 8. og 9. marts 2007 i sine konklusioner, at reduktion af de administrative byrder er en vigtig foranstaltning for at stimulere Europas økonomi, og at der er behov for en ihærdig fælles indsats, hvis de administrative byrder i EU skal reduceres.
- (2) Reglerne om regnskabsaflæggelse er udpeget som et af de centrale områder, hvor de administrative byrder kan reduceres for selskaber i Fællesskabet.
- (3) Kommissionen identificerede i sin meddelelse om enklere erhvervsbetingelser for selskaber inden for selskabsret, regnskabsførelse og revision mulige ændringer af Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽³⁾, herunder et tiltag, som giver medlemsstaterne mulighed for at fritage mikroenheder for nævnte direktivs krav om at udarbejde årsregnskaber.
- (4) Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁴⁾ indeholder en definition af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Men ifølge høringer med medlemsstaterne er tærsklerne for mikrovirksomheder i nævnte henstilling muligvis for høje til regnskabsformål. Derfor bør der indføres en undergruppe under mikrovirksomheder for såkaldte mikroenheder, der skal omfatte selskaber med lavere tærskler for statussum og nettoomsætning end dem, der gælder for mikrovirksomheder.
- (5) De fleste mikroenheder driver forretning på lokalt eller regionalt plan uden eller med begrænset aktivitet på tværs af grænser og har begrænsede ressourcer til at opfylde strenge reguleringskrav. Endvidere spiller mikrovirksomheder en vigtig rolle med hensyn til at skabe nye job, fremme forskning og udvikling og skabe nye økonomiske aktiviteter.
- (6) Mikroenheder er dog ofte underlagt de samme regnskabskrav som større selskaber. Disse krav udgør en uforholdsmæssig stor byrde for dem i betragtning af deres størrelse og er urimelige, når de mindste virksomheder sammenlignes med de større. Derfor bør det være muligt at fritage mikroenheder fra pligten til at udarbejde årsregnskaber, også selv om sådanne regnskaber tjener som input til statistiske oplysninger. **Mikroenheder er dog som en minimumsstandard stadig undergivet en forpligtelse til at føre fortegnelser over virksomhedens økonomiske transaktioner og finansielle situation, og hvorudover kan medlemsstaterne frit pålægge yderligere forpligtelser.**

⁽¹⁾ EUT C 317 af 23.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 10.3.2010.

⁽³⁾ EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

Onsdag den 10. marts 2010

- (7) Gruppen af højtstående uafhængige interesserede parter vedrørende administrative byrder opfordrede i sin udtalelse af 10. juli 2008 til omgående at indføre en bestemmelse, som giver medlemsstaterne mulighed for at fritage mikroenheder for forpligtelsen til at udarbejde årsregnskaber i overensstemmelse med direktiv 78/660/EØF.
- (8) Europa-Parlamentet opfordrede i sin beslutning af 18. december 2008 om regnskabskrav til små og mellemstore selskaber, navnlig mikroenheder⁽¹⁾ Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag, der giver medlemsstaterne mulighed for at undtage mikroenheder fra anvendelsesområdet for direktiv 78/660/EØF.
- (9) *Da de i dette direktiv fastsatte tærskler vil gælde for et antal virksomheder, der varierer meget stærkt fra den ene medlemsstat til den anden, og mikroenheders aktiviteter hverken påvirker den grænseoverskridende handel eller det indre markeds funktion, bør medlemsstaterne tage disse tærsklers forskellige indvirkning i betragtning ved gennemførelsen af direktivet på nationalt plan.*
- (10) *Det er endvidere bydende nødvendigt også at sikre gennemsigtighed for mikroenheder for at sørge for, at de er åbne og har adgang til de finansielle markeder, men medlemsstaterne bør samtidig ved gennemførelsen af direktiv 78/660/EØF tage hensyn til hjemmemarkedets særlige vilkår og behov.*
- (11) Målet for dette direktiv, nemlig at reducere de administrative byrder for mikroenheder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (12) Direktiv 78/660/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring i direktiv 78/660/EØF

I direktiv 78/660/EØF indsættes følgende artikel:

»Artikel 1a

1. **Under bibeholdelse af pligten til at føre fortegnelser over virksomhedens økonomiske transaktioner og finansielle situation** kan medlemsstaterne fritage selskaber fra forpligtelserne i henhold til dette direktiv, forudsat at selskaberne på statustidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for to af følgende tre kriterier:

a) statussum: 500 000 EUR

b) nettoomsætning: 1 000 000 EUR

c) gennemsnitligt antal ansatte i løbet af regnskabsåret: 10.

2. Når et selskab på statustidspunktet har overskredet de numeriske grænser for to af de i stk. 1 anførte tre kriterier i to på hinanden følgende regnskabsår, kan nævnte selskab ikke længere drage fordel af den i stk. 1 omhandlede fritagelse.

⁽¹⁾ EUT C 45 E af 23.2.2010, s. 58.

Onsdag den 10. marts 2010

Når et selskab på statustidspunktet ikke længere overskrider de numeriske grænser for to af de i stk. 1 anførte tre kriterier, kan nævnte selskab drage fordel af den i stk. 1 omhandlede fritagelse, forudsat at det ikke har overskredet de nævnte grænser i to på hinanden følgende regnskabsår.

3. For de medlemsstater, der ikke har indført euroen, er modværdien i national valuta af de i stk. 1 anførte beløb den værdi, der fremkommer ved at benytte den valutakurs, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* på ikrafttrædelsesdatoen for ethvert direktiv om fastsættelse af disse beløb.

4. Den i stk. 1, litra a), nævnte statussum udgøres enten af de i artikel 9 under »Aktiver« angivne aktivposter A til E eller af de i artikel 10 angivne aktivposter A til E.»

Artikel 2

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv, hvis og når de beslutter at benytte sig af den mulighed, der gives ved artikel 1a i direktiv 78/660/EØF, **idet de tager særligt hensyn til situationen på nationalt plan, for så vidt angår antallet af virksomheder, for hvilke de i denne artikel fastsætte tærskler er relevante.** De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i,

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 349 E/18	Sagen Gilad Shalit Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om Gilad Shalit	91
2010/C 349 E/19	Den eskalerende vold i Mexico Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om den eskalerende vold i Mexico	92
2010/C 349 E/20	Sydkorea – dødsstraf erklæret lovlig Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2010 om dødsstraf, som er erklæret lovlig i Republikken Korea ...	95

III *Forberedende retsakter*

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 9. marts 2010

2010/C 349 E/21	Fordeling af indirekte målte finansielle formidlingstjenester (FISIM) til opgørelse af bruttonationalindkomsten (BNI) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Rådets afgørelse om fordeling af indirekte målte finansielle formidlingstjenester (FISIM) til opgørelse af bruttonationalindkomsten (BNI) med henblik på Den Europæiske Unions budget og egne indtægter (KOM(2009)0238 - C7-0049/2009 - 2009/0068(CNS))	97
2010/C 349 E/22	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Tyskland - afskedigelser Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0007 - C7-0011/2010 - 2010/0005(BUD))	98
	BILAG	100
2010/C 349 E/23	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Litauen - afskedigelser Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0008 - C7-0012/2010 - 2010/0003(BUD))	101
	BILAG	102
2010/C 349 E/24	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Litauen - opførelse af bygninger Europa-Parlamentets beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0009 - C7-0013/2010 - 2010/0002(BUD))	104
	BILAG	105

2010/C 349 E/25	Tillægsprotokol til overenskomsten om samarbejde om beskyttelse af det nordøstlige Atlanterhavs kyster og vande mod forurening *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af tillægsprotokollen til overenskomsten om samarbejde om beskyttelse af det nordøstlige Atlanterhavs kyster og vande mod forurening (KOM(2009)0436 - C7-0163/2009 - 2009/0120(NLE))	107
2010/C 349 E/26	Dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 998/2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr (KOM(2009)0268 - C7-0035/2009 - 2009/0077(COD)) P7_TC1-COD(2009)0077 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. marts 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af forordning (EF) nr. 998/2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr	107 108
	BILAG	109
2010/C 349 E/27	Bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 9. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 562/2006, hvad angår fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (KOM(2009)0091 - C6-0076/2009 - 2009/0028(COD)) P7_TC1-COD(2009)0028 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 9. marts 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2010 om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og forordning (EF) nr. 562/2006, hvad angår fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold	109 110
	BILAG	110
Onsdag den 10. marts 2010		
2010/C 349 E/28	Årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 10. marts 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder (KOM(2009)0083 - C6-0074/2009 - 2009/0035(COD)) P7_TC1-COD(2009)0035 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 10. marts 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EF om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer for så vidt angår mikroenheder	111 112

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ||.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnenter

Betalingsabonnenter på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA